

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

No 1511, 2 Μάρτη 2022 www.sekonline.gr τιμή 2 ευρώ

Σάββατο
19 ΜΑΡΤΗ

Διεθνής μέρα
ενάντια στον φασισμό
και τον ρατσισμό

Διαδηλώνουμε

Όχι άλλοι πνιγμένοι πρόσφυγες

Άσυλο, στέγη, καρτιά, ΑΜΚΑ,
σκολία για όλους

Ανοίξτε τα σύνορα,
όχι επαναπροωθήσεις

Στη φυλακή για πάντα οι νεοναζί

Αθήνα: Ομόνοια 1μμ
Φρούκωνισμα
Λαϊκό Βενιζέλου 12μμ.
Πάτρα: Πλατεία Γεωργίου 12μμ.
Χανιά: Πλατεία Αγίας 12μμ.

Κρήνη: Αποκρίση 12μμ.
Βόρνη: Κεντρική Πλατεία 12μμ.
Βόλος: Άγιος Νικόλαος 1μμ
Γάνωνα: Παράρτημα 1μμ

ΚΕΡΦΑ, ΣΥΜΑΧΑΤΑ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ, ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΑΠΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ, ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ, ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ,
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Για Οργανισμό: antiracistaction.gr, Τηλ. 6932 828964, 210 3232871

Κλείστε το ΝΑΤΟ
Ανοίξτε τα σύνορα

σελ. 10-11

ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

Όχι στον πόλεμο • Τσακίστε τον σεξισμό
και τους πλούσιους (εκ)βιαστές με τις

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΠΡΟΣΤΑ!

Γυρίστε σελίδες 12,13,14
και 2, 6, 7

8 Μάρτη Παγκόσμια Μέρα Γυναικών

ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΝΟΥΜΕ

Ενάντια στην
κυβέρνηση
του σεξισμού
και των πλούσιων
(εκ)βιαστών

ΤΡΙΤΗ
8 ΜΑΡΤΗ
Πλ. Κλαυθμώνος 1μμ

ΚΙΝΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΚΗ 8 ΜΑΡΤΗ

Συμμετέχουν: Γυναίκες, Σχολείο, Κινήσεις

Web: kinitiki.kinisis.gr Email: kinitiki@kinitiki.gr Τηλ: 210 3232871

24/2, Αντιπολεμική διαδήλωση στη Μόσχα.

Ανταπόκριση από το αντιπολεμικό κίνημα στη Ρωσία

Το κείμενο που ακολουθεί στάλθηκε στην ιστοσελίδα Socialist Worker στο Λονδίνο από έναν από τους αντιπολεμικούς διαδηλωτές στη Ρωσία.

Από την πρώτη μέρα της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, χιλιάδες αντιπολεμικοί διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους, για να καταδικάσουν την πολιτική του προέδρου Πούτιν και τη γενική επίθεση στην Ουκρανία.

Συγκεντρώσεις έγιναν σε περίπου 50 πόλεις. Η αστυνομία έχει συλλάβει περισσότερους από 1.800 διαδηλωτές/τριες. Μόνο στη Μόσχα οι συλλήψεις, με βάρβαρο και σαδιστικό τρόπο, έφτασαν τις 500. Οι αστυνομικοί ξυλοκόπησαν τον Γκριγκόρι Γιούντιν, γνωστό πολιτικό επιστήμονα και κοινωνιολόγο. Μεταφέρθηκε αναίσθητος στο νοσοκομείο Σκλιφσόφσκι στην κεντρική Μόσχα.

Εγιναν κάποιες απειλησμένες ενέργειες. Για παράδειγμα, μια νεαρή κοπέλα πέταξε μια μολότοφ στις γραμμές της αστυνομίας. Κανείς αστυνομικός δεν τραυματίστηκε, κι όμως αυτό το 22χρονο κορίτσι αντιμετωπίζει κατηγορίες για κακούργημα. Οι αγωνιστές της Αριστεράς που διαδήλωσαν ενάντια στη «δικιά τους» κυβέρνηση στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, συνελήφθησαν σε όλες τις πόλεις.

Παρά το γεγονός ότι η πλειοψηφία των διαδηλωτών προβάλλει γενικά συνθήματα όπως «Όχι στον Πόλεμο», το καθήκον των μαρξιστών και των επαναστατών σοσιαλιστών είναι να προσανατολίσουν τις κινητοποιήσεις στην κατεύθυνση της ταξικής πάλης. Με τα

24/2, Αντιπολεμική διαδήλωση στην Πετρούπολη

άμεσα συνθήματά τους και την προπαγάνδα που γενικεύει, να μετατρέψουν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε εμφύλιο πόλεμο.

Υπάρχει μια σημαντική διαφορά από το 2014. Οχτώ χρόνια πριν, η μεγάλη πλειοψηφία της ρωσικής κοινωνίας υποστήριξε άμεσα και ανοιχτά την προσάρτηση της Κριμαίας και την εγκαθίδρυση των μαριονετών «Λαϊκών Δημοκρατιών» στο Λουγκάνσκ και το Ντονέτσκ από τη Ρωσία. Σήμερα, ένα σημαντικό ποσοστό είναι αντίθετο στον πόλεμο, η κοινωνία έχει διχαστεί. Όχι σε δυο ίσα μέρη αλλά υπάρχουν πλέον δυο στρατόπεδα: εκείνοι που υποστηρίζουν σε ποικίλους βαθμούς την επίθεση και εκείνοι που τάσσονται εναντίον της

με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Για τη συντηρητική ρωσική κοινωνία αυτό είναι ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Σημαίνει ότι οι κινητοποιήσεις θα έχουν μαζικότητα και θα συνεχιστούν είτε μέχρι να σταματήσει ο πόλεμος είτε μέχρι η αστυνομία του Πούτιν να συλλάβει τους πιο ενεργητικούς και να τρομοκρατήσει τους υπόλοιπους.

Αυτό με την σειρά του σημαίνει ότι οι αριστεροί και οι μαρξιστές έχουμε χώρο για παρέμβαση στην κατεύθυνση της μετατροπής του εθνικού πολέμου σε εμφύλιο. Είμαστε υποχρεωμένοι να αξιοποιήσουμε αυτό το χώρο και θα το κάνουμε.

Ο Β.Ι. Λένιν, αυτός ο μεγάλος προλεταριακός επαναστάτης, έγραφε για τα καθήκοντα των επαναστατών στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο: «Το σύνθημα για «ειρήνη» είναι λάθος. Το σύνθημα πρέπει

να είναι η μετατροπή του εθνικού σε εμφύλιο πόλεμο. Αυτή η μετατροπή μπορεί να χρειαστεί καιρό, αλλά όλη μας η δράση πρέπει να γίνεται ακριβώς προς αυτή την κατεύθυνση, σε αυτό το πνεύμα, με αυτή τη γραμμή. Όχι σαμποτάζ του πολέμου, όχι απομονωμένες ατομικές πράξεις με αυτό το πνεύμα αλλά μαζική προπαγάνδα (όχι μόνο στους «αμάχους») που θα οδηγήσει στη μετατροπή του πολέμου σε εμφύλιο».

Σοσιαλιστική αλληλεγγύη από τη Ρωσία! Όχι άλλος πόλεμος, μόνο ταξικός πόλεμος! Ειρήνη στους λαούς καμιά ειρήνη ανάμεσα στις τάξεις! Λευτεριά για τους λαούς, θάνατος στις αυτοκρατορίες!

**ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ - ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ
ΟΥΤΕ ΠΟΥΤΙΝ, ΟΥΤΕ ΝΑΤΟ
ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ, ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥΣ**

Η εισβολή του ρωσικού στρατού στην Ουκρανία είναι μια τραγωδία που ξεσηκώνει την οργή σε Ανατολή και Δύση. Είναι μια αντιδραστική επίθεση που δεν μπορεί να κρυφτεί από τα ψέματα του Πούτιν, αλλά επίσης δεν πρέπει να αφήσουμε τις υποκρισίες των ηγετών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ να μας μπλέξουν στα δικά τους πολεμικά σχέδια.

Η προπαγάνδα του Πούτιν ισχυρίζεται ότι η Ουκρανία ήταν ρώσικη στα βάθη των αιώνων και ότι ο Λένιν έκανε λάθος να αναγνωρίσει την ανεξαρτησία της. Λέει παρόμοια ψέματα με αυτά που λέγανε και λένε εδώ οι πατριδοκάπηλοι που θέλανε εισβολή στη βόρεια Μακεδονία μέχρι τα Σκόπια στο όνομα του Μεγαλέξανδρου. Κανένας δεν πρέπει να πιστέψει ότι ο Πούτιν προχωράει στην κατοχή της Ουκρανίας κάνοντας «αντιφασιστικό πόλεμο», γιατί ο ίδιος ο Πούτιν έστειλε στρατό πριν από λίγο στο Καζακστάν για να πνίξει μια εργατική εξέγερση.

Αυτά τα εγκλήματα δεν θα τα σταματήσει η υποκριτική εκστρατεία του ΝΑΤΟ, αντίθετα τα τροφοδοτεί. Οι ηγέτες της Δύσης ξεκίνησαν τη δική τους εξόρμηση για να απλωθεί η ΕΕ και το ΝΑΤΟ στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης φτάνοντας μέχρι τα σύνορα της Ρωσίας. Είναι πρόκληση να μιλάνε για «διεθνές δίκαιο» οι δυτικοί ιμπεριαλιστές που ευθύνονται για τις εισβολές και κατοχές στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και τόσες άλλες χώρες. Δεν μας ξεγελάνε με δηλώσεις ότι τώρα δεν θα απαντήσουν στρατιωτικά αλλά με «κυρώσεις». Οι κυρώσεις είναι οικονομικός πόλεμος που θα σπείρει φτώχεια και πείνα και στις δυο πλευρές.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι χωμένη ως το λαιμό στη ΝΑΤΟϊκή εκστρατεία. Έδωσε στις ΗΠΑ το λιμάνι της Αλεξανδρούπολης σαν βάση-ορμητήριο προς τη Μαύρη Θάλασσα και την Ανατολική Ευρώπη. Ξοδεύει δισεκατομμύρια για Ραφάλ και φρεγάτες που περιπολούν αγκαλιά με το ΝΑΤΟ από τα Βαλκάνια μέχρι το Ισραήλ. Συμμετέχει στις κυρώσεις-οικονομικό πόλεμο της ΕΕ, την ώρα που τα διευθυντήρια της ΕΕ συνεχίζουν τον οικονομικό πόλεμο των Μνημονίων σε βάρος μας.

Οι εργαζόμενοι στα Νοσοκομεία απεργούν ενάντια στη διάλυση της Υγείας που φέρνουν οι περικοπές των δαπανών του προϋπολογισμού. Οι εργάτες της Καβάλας, της ΛΑΡΚΟ, της COSCO αγωνίζονται ενάντια στις απολύσεις και τη λεηλασία που φέρνουν τα αρπακτικά των ιδιωτικοποιήσεων. Στους εργατικούς αγώνες βρίσκεται η δύναμη για να σταματήσουμε κάθε ελληνική εμπλοκή στον πόλεμο, είτε στρατιωτική είτε οικονομική. Να προχωρήσουμε σε ρήξη και με το ΝΑΤΟ και με την ΕΕ.

Είναι ώρα να θυμηθούμε τους αγώνες που δώσαμε με το αντιπολεμικό κίνημα ξανά και ξανά και να απαιτήσουμε:

-Να κλείσουν οι βάσεις και να ανοίξουν τα σύνορα. Χιλιάδες και χιλιάδες τρέχουν να σωθούν από τον πόλεμο, είναι πρόκληση να λεί ο Μηταράκης ότι η Ουκρανία είναι «ασφαλής χώρα».

-Να σταματήσουν οι αγορές των Ραφάλ και των φρεγατών, λεφτά για την Υγεία όχι για εξοπλισμούς.

-Αλληλεγγύη στους αντιπολεμικούς διαδηλωτές σε Ανατολή και Δύση. Ούτε με τον Πούτιν ούτε με το ΝΑΤΟ, εργατικές ανταρσίες από την Αθήνα ως τη Νέα Υόρκη, το Λονδίνο και τη Μόσχα.

Για να ανατρέψουμε το σύστημα που γεννάει πόλεμο, για μια κοινωνία απαλλαγμένη από τις βρομιές του καπιταλισμού.

Ανακοίνωση του ΣΕΚ

Δυνατή επαναστατική αριστερά, για την ανατροπή της ΝΔ και για εργατική εναλλακτική

1. Μέσα στη χρονιά που πέρασε, επιβεβαιώθηκαν οι εκτιμήσεις για τον μακρόσυρτο και πολύπλευρο χαρακτήρα της κρίσης του παγκόσμιου καπιταλισμού. Όλα δείχνουν ότι στη νέα χρονιά μπαίνουμε σε φάση έξαρσης της κρίσης. Σε αυτό συντελούν πολλοί παράγοντες: οικονομικά η εμφάνιση του πληθωρισμού και η στροφή προς την άνοδο των επιτοκίων, υγειονομικά ο νέος κύκλος της πανδημίας και η αποτυχία των εμβολιασμών, γεωπολιτικά η έξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και πολιτικά η ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και των φτωχότερων στρωμάτων. Ειδικά στην Ελλάδα, η απειλή μιας νέας έξαρσης της κρίσης χρέους σε χρονιά εκλογών με αβέβαιες πολιτικές προοπτικές, σε συνδυασμό με εργατικές κινητοποιήσεις που ξεπερνάνε τα όρια μιας συμβιβαστικής αντιπολίτευσης, κάνουν το μίγμα πιο εκρηκτικό.
2. Οικονομικά, έρχεται τεράστια πίεση για να επιστρέψει ο ελληνικός προϋπολογισμός σε πρωτογενή πλεονάσματα. Το ελληνικό δημόσιο χρέος δεν είχε γίνει βιώσιμο ούτε πριν από το ξέσπασμα της πανδημίας. Οι δαπάνες για τη στήριξη των επιχειρήσεων σε όλο το διάστημα της τελευταίας διετίας το εκτίναξαν. Πίσω από τις διακηρύξεις περί στήριξης από την ΕΕ και την ΕΚΤ, η κυβέρνηση έχει αρχίσει ήδη τις περικοπές με πιο προφανές θύμα τις δαπάνες της Υγείας. Αλλά αυτά που έγιναν χωριούν μπροστά στην πίεση για περικοπές που έρχεται μετά τη στροφή προς την πολιτική της ανόδου των επιτοκίων.
3. Υγειονομικά, η στήριξη από ισχυρά δημόσια συστήματα παροχής υπηρεσιών εμβολιασμού, περίθαλψης, πρόνοιας και υγείας παραμένει ένα αναγκαίο ζητούμενο το οποίο υπονομεύεται. Η επιλογή των κυβερνήσεων να ρίξουν δισεκατομμύρια στις πολυεθνικές της φαρμακοβιομηχανίας αλλά να στερήσουν τα συστήματα Υγείας από δαπάνες και προσωπικό έγινε αυτογκόλ. Στην ελληνική περίπτωση, αυτό φάνηκε δραματικά. Ακόμα και ο Τσιόδρας συμβούλευε την κυβέρνηση ότι χωρίς αύξηση και στελέχωση των ΜΕΘ έρχεται κλιμάκωση των θανάτων, αλλά η πολιτική των περικοπών επέβαλε την μείωση των δαπανών για την Υγεία.
4. Το γεγονός ότι αυτός ο φαύλος κύκλος τροφοδοτείται από το ίδιο το σύστημα υπογραμμίζεται από τις εξελίξεις στον τομέα της περιβαλλοντικής πολιτικής. Μέχρι τη Σύνοδο του ΟΗΕ για το κλίμα στην Γλασκώβη το Νοέμβρη, αφθονούσαν οι διακηρύξεις περί γρήγορης μείωσης των χρήσης ορυκτών καυσίμων και αντίστοιχης ανάπτυξης των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Η συνέχεια είναι στην αντίθετη ακριβώς κατεύθυνση. Η καταπολέμηση του πληθωρισμού, λένε οι κυβερνήσεις, απαιτεί αξιοποίηση κάθε πηγής ενέργειας, εξασφάλιση περισσότερου «φυσικού» (πιο σωστά ορυκτού) αερίου, πετρελαιο, ακόμη και κάρβουνου.

5. Η εποχή όπου οι ΗΠΑ μπορούσαν να θεωρούνται παγκόσμιος πλανητάρχης-χωροφύλακας έχει τελειώσει. Η ήττα στο Αφγανιστάν ήρθε να υπογραμμίσει αυτή την πραγματικότητα. Στην περίπτωση της ΕΕ, τα διευθυντήρια καταγγέλλουν τη Ρωσία ότι παίζει παιχνίδια με την παροχή «φυσικού» αερίου και ευθύνεται για την άνοδο της τιμής. Θέλουν να εμφανίζουν ότι τα γεωπολιτικά παιχνίδια για τον έλεγχο της Ουκρανίας γίνονται για χάρη των ευρωπαίων ...καταναλωτών. Η αλήθεια είναι ότι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων του Πούτιν με τον Μπάιντεν και τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δεν κρίνονται οι λογαριασμοί θέρμανσης αλλά οι θέσεις των Μεγάλων Δυνάμεων στην παγκόσμια σκακιέρα. Στη Μέση Ανατολή, το κουβάρι των ανταγωνισμών είναι πιο ανεξέλεγκτο από κάθε φορά. Ο Ερντογάν προσπαθεί να αναθερμάνει τις σχέσεις της Τουρκίας με τη Δύση. Οι ΗΠΑ ανταποκρίνονται ακυρώνοντας τον αγωγό Eastmed. Η ελληνική εμπλοκή σε αυτή τη δίνη μεταφράζεται σε περισσότερες βάσεις για τις ΗΠΑ, αλλά και μεγαλύτερες δαπάνες τόσο για μαχητικά αεροπλάνα όσο και για φρεγάτες, μέσα σε συνθήκες σκληρύνσης της λιτότητας. Η κοινή διακήρυξη της Διεθνιστικής Σοσιαλιστικής Τάσης όπου ανήκει το ΣΕΚ ξεκαθαρίζει ότι δεν υποστηρίζουμε την επέκταση του ΝΑΤΟ αλλά τη διάλυσή του.
6. Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας έχει να διαχειριστεί όλα αυτά τα προβλήματα που οξύνονται αντικειμενικά από την κρίση του συστήματος και σπρώχνουν σε πιο άγριες αντεργατικές επιθέσεις, την ίδια ώρα που αντιμετωπίζει μια εντεινόμενη ριζοσπαστικοποίηση της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Η χρονιά που πέρασε σηματοδεύτηκε από αυτή τη ριζοσπαστικοποίηση. Η χρονιά ξεκίνησε με το ξέσπασμα του ελληνικού #μεtoo που κορυφώθηκε με μια δυνατή απεργιακή 8 Μάρτη και φτάνει να στέλνει στη φυλακή σελέμπριτι (εκ)βιαστές. Η νεολαία ανάγκασε τον Χρυσοχοϊδη και την Κεραμέως να αναβάλουν την πανεπιστημιακή αστυνομία, ο Χρυσοχοϊδης πήγε σπίτι του. Ο νόμος Χατζηδάκη για τα συνδικάτα προκάλεσε τη μεγαλύτερη πανεργατική απεργία και στάθηκε αδύνατο να σταματήσει τις απεργιακές νίκες στην COSCO και στην efood. Οι απεργίες των εργατών της Υγείας κρατάνε όρθια τα δημόσια νοσοκομεία. Το συντονισμένο κατέβασμα από Καβάλα και ΛΑΡΚΟ στην Αθήνα δείχνει τις μάχες που ανοίγονται. Οι απόπειρες των φασιστών να ανασυνταχτούν και να οργανώσουν επιθέσεις, συνάντησαν

άμεση απάντηση από το αντιφασιστικό κίνημα, ενώ πρόσφυγες και μετανάστες βγήκαν στους δρόμους ξανά και ξανά ενάντια στον κυβερνητικό ρατσισμό.

7. Οι συστηματικές προσπάθειες των ΜΜΕ να κρατήσουν τον Μητσοτάκη στο απυρόβλητο απέτυχαν. Τώρα πια βρίσκεται στο σημείο να διαγράφει διαρκώς στελέχη (Μπογδάνος, Δούκας, Κύρτσος) για να κρατάει τη συνοχή της ΝΔ. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης αναδείχθηκε στην ηγεσία της ισορροπώντας ανάμεσα στις πτέρυγές της και στα κομμάτια και θρύψαλα που βγήκαν από τη μεγάλη πολιτική κρίση του 2012. Ποτέ δεν ήταν ο «πανίσχυρος Μωυσής» που ζωγράφιζαν οι αυλοκόλακες του Μαξίμου. Με τη σημερινή πολιτική κρίση τα ρήγματα ενεργοποιούνται ξανά.
8. Η σημασία αυτών των εξελίξεων για τη σταθερότητα του πολιτικού συστήματος από τη σκοπιά των καπιταλιστών γίνεται πιο έντονη πηγαίνοντας για τις εκλογές. Ό,τι και να μαγειρεύουν οι εταιρίες δημοσκοπήσεων, η Νέα Δημοκρατία δεν βγάζει αυτοδυναμία, ακόμα και χωρίς την απλή αναλογική. Οι θεωρίες ότι έκλεισε η παρένθεση της πολιτικής αστάθειας της μνημονιακής περιόδου, με την ανάδειξη ενός νέου δικομματισμού ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ στη θέση του διδυμού ΝΔ-ΠΑΣΟΚ που κυβέρνησε εναλλασσόμενο μέχρι το 2011, ανήκουν στο παρελθόν. Τώρα το θέμα είναι αν μπορούν να σχηματιστούν συμμαχικές κυβερνήσεις και πόσο σταθερές θα είναι για να διαχειριστούν μια νέα κρίση χρέους απέναντι σε μια αγριεμένη εργατική τάξη.
9. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μετατοπιστεί δραματικά προς τα δεξιά. Προγραμματικά, ο βερμπαλισμός κατά του νεοφιλελευθερισμού δεν μεταφράζεται σε κανένα αντικαπιταλιστικό μέτρο. Γενικολογίες κατά του ρατσισμού, αλλά στήριξη για τον φράχτη στον Έβρο και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Πλήρης ευθυγράμμιση και για την ΑΟΖ και για τον άξονα με το Ισραήλ και για τις «αμυντικές» δαπάνες ενώ τρέχει η νέα θηριώδης «αγορά του αιώνα» με Ραφάλ και φρεγάτες. Κινηματικά, ο Τσίπρας έχει κατεβάσει τα ρολά και έχει δώσει ό,τι είχε απομείνει από αριστερή πτέρυγα στο άρμα της ηγεσίας του. Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία γι' αυτό. Στα χρόνια που έχουν μεσολαβήσει, αν κάτι αποδείχθηκε, είναι ότι η κρίση του συστήματος είναι πολύ πιο βαθιά και πολύπλευρη και απαιτεί λύσεις πιο ριζικές- όχι πιο νερωμένες. Το 2015 και σε όλα τα χρόνια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ αποδείχθηκε ότι ο συμβιβασμός με τους εκβιασμούς των δανειστών δεν φέρνει ούτε ανάπτυξη ούτε κοινωνική δικαιοσύνη. Η λεγόμενη με-

σαία τάξη δεν είναι ο καθοριστικός παράγοντας της ταξικής πάλης, ούτε καν εκλογικά. Λέγεται μεσαία επειδή είναι στριμωγμένη ανάμεσα στις δυο βασικές τάξεις του σημερινού συστήματος. Ο ένας πόλος του βασικού δίπολου, η άρχουσα τάξη του καπιταλισμού βρίσκεται σε πολύπλευρη κρίση. Είναι ευκαιρία για τον άλλο πόλο, την εργατική τάξη, να προχωρήσει επιθετικά και να σαρώσει τους συσχετισμούς.

10. Το ΚΚΕ που θέλει να εμφανίζεται ως αριστερή αντιπολίτευση δεν ασκεί πίεση από τα αριστερά στον ΣΥΡΙΖΑ. Εν μέρει αυτό είναι κληρονομιά της σεχταριστικής παράδοσής του. Αλλά δεν πρόκειται μόνο για σεχταρισμό. Δίπλα σε αυτό, υπάρχει η υποτίμηση για τη δυναμική της εργατικής τάξης. Η караμέλα ότι «ο κόσμος δεν τραβάει» έχει διαψευστεί τρανταχτά, αλλά για τους ρεφορμιστές όλων των αποχρώσεων οι συσχετισμοί παραμένουν «αρνητικοί» μέχρι να φανεί κάποια κοινοβουλευτική εναλλακτική.
11. Για όλους αυτούς τους λόγους, διαμορφώνεται ένα μεγάλο ακροατήριο για την επαναστατική αριστερά και το ΣΕΚ. Υπάρχει μαζικά κόσμος που θέλει να παλέψει σε όλα τα μέτωπα και σε όλους τους χώρους και ανταποκρίνεται όταν βλέπει μια ευκαιρία για να δώσει τη μάχη του. Το μεγάλο ζήτημα είναι κατά πόσο υπάρχουν δυνάμεις που να του προσφέρουν τέτοιες ευκαιρίες με τις πρωτοβουλίες τους και να τον στηρίζουν όταν μπαίνει σε δράση, παλεύοντας ενωτικά μεν αλλά και ξεκαθαρίζοντας την προοπτική που ανοίγεται. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να πρωτοστατεί σε τέτοιες προσπάθειες.
12. Το ΣΕΚ έχει μεγάλη παράδοση στην αντιμετώπιση τέτοιων προκλήσεων. Θυμηθήκαμε με αφορμή την επέτειο των 50 χρόνων το ρόλο που έχουμε παίξει σε όλα τα κύματα ριζοσπαστικοποίησης: και στο Πολυτεχνείο και τη Μεταπολίτευση, και στην ανατροπή του προηγούμενου Μητσοτάκη, και στα κινήματα της Γένοβας και της 15 Φλεβάρη 2003, και στον αντικαπιταλισμό κόντρα στα μνημόνια. Είναι ώρα να αξιοποιήσουμε αυτή την παράδοση για να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις. Μπαίνουμε μπροστά στις μάχες ενάντια στις επιθέσεις της Νέας Δημοκρατίας και τραβάμε όλη την Αριστερά στη σύγκρουση σε όλα τα μέτωπα, παλεύοντας για μια δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά που προβάλλει εργατική εναλλακτική στα αδιέξοδα του καπιταλισμού.

Περισσότερα για τη Συνδιάσκεψη 2022 του ΣΕΚ στις σελίδες 16, 17, 23

ΚΑΒΑΛΑ-ΛΑΡΚΟ-COSCO: Βήματα

Ένα τεράστιο πανεργατικό ποτάμι ενάντια στις απολύσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη πλημμύρισε το κέντρο της Αθήνας το Σάββατο 26/2. Τα μαζικά μπλοκ των εργατών από τα Πετρέλαια και τα Λιπάσματα της Καβάλας, της ΛΑΡΚΟ και της COSCO μπήκαν στην κεφαλή της πορείας. Μαζί τους, πολλές δεκάδες σωματεία, ομοσπονδίες και εργατικά κέντρα. Όλοι μαζί έστειλαν το πιο δυνατό μήνυμα στην κυβέρνηση και στα αφεντικά ότι η εργατική τάξη είναι ενωμένη, οργανωμένη στα συνδικάτα της και βγαίνει μπροστά να τσακίσει τις επιθέσεις τους και τους ίδιους.

Το μεγάλο συλλαλητήριο προς το Σύνταγμα ξεκίνησε με την προσυγκέντρωση στην Ομόνοια, με τους εργάτες από την Καβάλα να έχουν φτάσει με οχτώ πούλμαν και να δημιουργούν εκρηκτικό κλίμα με τα συνθήματά τους, με ρυθμικό χειροκρότημα, νταούλια και αναμμένα καπνογόνα. Από τη μία οι εργάτες των Πετρελαίων του Πρίνου με τα πορτοκαλί και από την άλλη των Λιπασμάτων με τα μπλέ, τραγουδούσαν ότι «δεν υπογράφουν» αυτά που θέλουν ο **Ρήγας** -CEO της ENERGEAN- και ο **Λαυρεντιάδης** -το αφεντικό της Λιπασματοβιομηχανίας-, δηλαδή ελαστική κακοπληρωμένη εργασία με ατομικές συμβάσεις και απολύσεις και ότι η κυβέρνηση τους κάνει πλάτες: «Μητσοτάκη, Χατζηδάκη, μήπως είσαι του Λαυρέντη/και του Ρήγα το τσιράκι;».

Με MAT και απειλές

«ENERGEAN: Εγκαταστάσεις Δημοσίου, δάνεια από τον ελληνικό λαό βαφτίζω επενδύσεις και κάνω απολύσεις», «Με MAT και απειλές, με ψεύδη και συλλήψεις, με τις ζωές των εργατών μην κάνετε επενδύσεις» ήταν δύο από τα συνθήματα σε χαρτόνια που φορούσαν πάνω τους οι εργάτες του Πρίνου, περιγράφοντας πολύ πετυχημένα σε δυο αράδες πώς μοιάζει τελικά ο «παράδεισος» των επενδύσεων.

«Αυτή τη στιγμή οι απολύσεις έχουν φτάσει τις 130, έμειναν άλλοι 70, αλλά εμείς εμμένουμε στον αγώνα μας», δήλωσε ο **Λάζαρος**, εργαζόμενος στα Πετρέλαια. «Ήρθαμε εδώ να δώσουμε δυναμικό παρών, όλα τα σωματεία μαζί. Μόνο έτσι θα βγει άκρη και θα γίνει η ρήξη». «Παλεύουμε χρόνια σαν σωματείο της Καναλα oil για να δουλεύουμε με ασφάλεια και αξιοπρέπεια στο εργοστάσιο, αλλά η εταιρία πάει όλα αυτά να τα διαλύσει», μας είπε ο **Απόστολος**. «Και το κυριότερο να διαλύσει το

σωματείο για να δουλεύουμε σαν δούλοι 12ωρα. Η κυβέρνηση κάνει πλάτες στους εργοδότες και τους αφήνουν να απολύουν, να εκβιάζουν, να παίρνουν όποιον, όποτε και όπως θέλουν αυτοί στη δουλειά. Έχουμε δύναμη. Τη συσπείρωση μας, το σωματείο μας και ότι δεν μπορεί να λειτουργήσει το εργοστάσιο χωρίς εμάς».

Ενάντια στις απολύσεις τους που έγιναν το 2021 συνεχίζουν να παλεύουν και οι εργαζόμενοι των Λιπασμάτων. Στη μοναδική λιπασματοβιομηχανία της χώρας δουλεύουν μόνο εργαζόμενοι με συμβάσεις ορισμένου χρόνου. Σε αυτούς εφαρμόστηκε για πρώτη φορά η ρύθμιση του νόμου **Χατζηδάκη** για τις μαζικές απολύσεις. «Είναι αντισυνταγματικός και ο νόμος του Χατζηδάκη και οι απολύσεις μας. Είναι πολύ ενθαρρυντικό αυτό που γίνεται σήμερα. Ο κόσμος αντιδράει ενάντια στα αντεργατικά μέτρα. Ταυτόχρονα χρησιμοποιούμε και όλα τα ένδικα μέσα για να πάρουμε πίσω τις θέσεις εργασίας μας. Είμαστε άνεργοι από τον Αύγουστο του 2021», τόνισε ο **Δημήτρης**, από τα Λιπάσματα, ενώ ο συνάδελφός του ο **Κώστας** δήλωσε: «Τώρα επί Νέας Δημοκρατίας θέλουν να μην κάνουμε ούτε απεργία. Το είδαμε στα Πετρέλαια που μπουκάραν 200 ΜΑΤατζήδες και τους ξυλοκοπήσαν. Αλλά αυτό φέρνει αντίστροφα αποτελέσματα. Πώς θα πάνε να το κάνουν τώρα που είμαστε πολλοί; Και όσο πάει γινόμαστε περισσότεροι».

Μαζικό ήταν και το κατέβασμα των εργατών της ΛΑΡΚΟ από τις διάφορες περιοχές που λειτουργεί η επιχείρηση, ενώ εντυπωσιακό ήταν το μπλοκ της Επιτροπής Γυναικών της ΛΑΡΚΟ. Ο **Σπύρος Γκιώνης**, εργαζόμενος στη Λάρυμνα δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Κανονικά δεν πρέπει να την πληρώσουμε εμείς, αλλά αυτοί που έφεραν τη ΛΑΡΚΟ σε αυτή την κατάσταση. Εμείς θα κάνουμε ότι μπορούμε και η νίκη θα είναι δική μας. Τη ΛΑΡΚΟ να την κρατήσει το δημόσιο, όχι ο **Μυτιληναίος** ούτε κανένας. Τώρα μας λένε ότι θα μας πετάξουν από τα σπίτια μας με αποζημίωση ψίχουλα χωρίς να μας πουν αν θα ξαναλειτουργήσει και πού θα δουλέψουμε. Όλα στον αέρα. Όμως ο αγώνας μας έχει βάλει φρένο στον διαγωνισμό για τον νέο αγοραστή. Υπάρχει ελπίδα επειδή έχουμε τη συμπαράσταση από πολλούς και τους πολλούς δεν τους αντιμετωπίζουν εύκολα. Πριν 3 χρόνια σε συλλαλητήριο μαζί με τα σχολεία, τα παιδιά και τις οικογένειές μας, έφεραν τα MAT και φάγαμε

ξύλο μέσα στα σπίτια μας στο Μαρτίνο. Τώρα δεν τόλμησαν».

«Η κυβέρνηση δεν θέλει να κάνει πίσω, αλλά πίσω δεν κάνουμε ούτε εμείς», υπογράμμισε ο **Δημήτρης Ξύγκης**, από τα Μεταλλεία της ΛΑΡΚΟ στην Εύβοια. «Θα διεκδικήσουμε τη δουλειά και τα δικαιώματά μας μέχρι τέλους και θα πετύχουμε. Είμαστε 160 άτομα στα μεταλλεία και μαζί με εργολάβους και έμμεσα εργαζόμενους φτάνουμε πάνω από 300-400. Θα κλονιστούν οι πάντες στην περιοχή αν κλείσουμε. Είναι πουλημένοι εκεί στην κυβέρνηση. Θέλουν να τα δώσουν όλα σε ιδιώτες και στο κεφάλαιο. Μόνο για τα κέρδη τους και τίποτα άλλο».

Κλιμάκωση

«Περιμένουμε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων από όλους τους εργαζόμενους, Έλληνες και μετανάστες», επισήμανε ο **Γιώργος Μανούσος**, λιμενεργάτης της COSCO, μέλος ΔΣ σωματείου ΕΝΕΔΕΠ. «Ξεκινήσαμε συντονισμό με τους εργάτες της Ζώνης του Περάματος που πάει να την κλείσει η COSCO για να κάνει εργασίες, αλλά και όλα τα υπόλοιπα σωματεία εργαζομένων που δουλεύουν στο λιμάνι. Έτσι πρέπει να γίνει. Να ενωθούμε ακόμα παραπέρα τα σωματεία, από εδώ μέχρι την Καβάλα. Αν δεν δώσει συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις και ΒΑΕ στο επόμενο άμεσο διάστημα η εργοδοσία COSCO/D-PORT, θα πάμε ξανά για απεργία. Αλλά τώρα θέλουμε να γίνει σε όλο το λιμάνι, από τη Ζώνη μέχρι την κρουαζιέρα. Η εργασία πρέπει να σου προσφέρει αξιοπρεπή ζωή, όχι να σε κάνει δούλο ενός συστήματος. Και σε ό,τι αφορά τους μετανάστες εργαζόμενους, πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα με εμάς. Ήρθανε, μπήκαν σε δουλειές που ήταν πάρα πολύ δύσκολες, δεν τους πλήρωναν, τους βάζανε φυλακή. Θυμόμαστε τι έγινε στις φράουλες στη Μανωλάδα».

Η πληθώρα των πανό και των μπλοκ από χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα έπειθε και τον πιο δύσπιστο ότι η εργατική τάξη κινείται οργανωμένα, όχι κατ' εξαίρεση, αλλά κατά κανόνα. Ανάμεσα σε άλλα, δυναμική παρουσία είχαν οι **Ομοσπονδίες Ενέργειας, Χημικής Βιομηχανίας και Μετάλλου**, εκπαιδευτικοί (**ΣΕΠΕ Αριστοτέλης και Α' Αθηνών, Γ' ΕΛΜΕ**), νοσοκομειακοί (**Αγ. Σάββας, Γεννηματίας, Θήβα, Χαλκίδα**), λιμενεργάτες του **ΟΛΠ, ναυτεργατικά σωματεία**, εργάτες της Τέχνης (**ΠΟΘΑ, ΣΕΗ, ΠΜΣ, ΣΕΧΩΧΟ**), **οικοδόμοι, φοιτητές**. Το **Συν-**

δικάτο Επισιτισμού Τουρισμού είχε κηρύξει στάση εργασίας 11πμ με 3μμ με πολλά σωματεία επισιτισμού και ξενοδοχείων να έχουν κατέβει με τα πανό τους, ενώ οι διανομείς της efood και της Wolt οργάνωσαν μοτοπορεία από το Πεδίον του Άρεως και οι διαδηλωτές τους υποδέχτηκαν με χειροκροτήματα και υψωμένες γροθιές.

Μεγάλη συμμετοχή

«Δεν θα μπορούσαμε να λείπουμε κι εμείς από τη σημερινή κινητοποίηση» », ανέφερε η **Ιωάννα Ιωάννου**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων Νοσοκομείου Χαλκίδας. «Πάνε δύο χρόνια από την πανδημία, αλλά τίποτα δεν έχει γίνει για τα δημόσια νοσοκομεία. Σήμερα είναι ένας αγώνας για την Υγεία, την εργασία και την αξιοπρέπεια μας. Πρέπει να καταλάβουν για τα καλά ότι ο νομός μας, η Εύβοια, δεν σηκώνει άλλους ανέργους. Γι' αυτό πρέπει να κινητοποιηθεί η βάση και είναι σημαντικό ότι βλέπουμε σήμερα ότι υπάρχει μεγάλη συμμετοχή, έχει ευαισθητοποιηθεί ο κόσμος και μάλιστα από πολλά μέρη της Ελλάδας».

Ο **Ευάγγελος Μπαλογιάννης**, πρόεδρος εργαζομένων στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκακά τόνισε: «Υπάρχει φτώχεια, ακρίβεια και περιμένουμε κι εμείς ότι θα μας απολύσουν χωρίς να πάρουμε μία. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα άλλο παρά να είμαστε στον δρόμο. Κάνουμε κινητοποιήσεις εδώ και τέσσερα χρόνια που είμαστε σε ειδική διαχείριση. Μας οφείλουν σε εμάς στους εργαζόμενους 200 εκατομμύρια ευρώ. Είναι απαράδεκτη αυτή η πολιτική κατάσταση. Μας ισοπεδώνουν και από την άλλη βλέπουμε πολέμους εν έτει 2022. Εδώ και τώρα πρέπει να σταματήσει αυτός ο πόλεμος».

«Δεν θα μπορούσαμε να μην κατέβουμε σήμερα οι εκπαιδευτικοί που για χρόνια, και ειδικά φέτος, δίνουμε μάχη για να κρατήσουμε όρθιο και ανοιχτό το δημόσιο και δωρεάν 12χρονο σχολείο», σημείωσε η **Ανθή Αθανασούλα**, δασκάλα στο σύλλογο «Αριστοτέλης». «114 συνάδελφοί μας διώκονται πειθαρχικά γιατί άσκησαν το νόμιμο δικαίωμά τους να απεργούν ενάντια στην αξιολόγηση. Σήμερα η πορεία είναι έμπνευση, μαγευτική και απελευθερωτική, αναπνέουμε ενάντια στη σαπίλα και την προπαγάνδα. Η κυβέρνηση κατηλέυτηκε τον πόλεμο στην Ουκρανία για να πει ότι είχε δίκιο που άφησε τα νοσοκομεία και τα σχολεία διαλυμένα για να αγοράσει Ραφάλ».

ΛΑΡΚΟ

Πρίνος και Λιπάσματα Καβάλας

COSCO

26/2, Πανεργατικό συλλαλητήριο στην Αθήνα. Φωτό Στέλιος Μιχαηλίδης

για Συντονισμό και κλιμάκωση

26/2, Αθήνα, Πανεργατικό συλλαλητήριο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Ενάντια στον πόλεμο

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι στα πλαίσια της αντιπαράθεσης των κρατών για το ποιος θα φάει περισσότερο από την πίτα. Είναι διαμάχη μεταξύ γιγάντων σε ουδέτερο έδαφος και την πληρώνουν πάντα οι λαοί.

Δεν επιλέγουμε καμία πλευρά, ούτε του Πούτιν, ούτε του Μπάιντεν, ούτε του Ζελένσκι. Ο Μητσοτάκης μπαίνει μπροστά να το παίξει ΝΑΤΟϊκότερος των ΝΑΤΟϊκών, πιο Μπάιντεν κι από τον Μπάιντεν. Είμαστε η πρώτη χώρα σε ποσοστό ΑΕΠ στις δαπάνες για εξοπλισμό μέσα στην ΕΕ. Το να έχουμε ΝΑΤΟϊκές βάσεις στη χώρα, είναι επικίνδυνο από μόνο του. Υπάρχει κινητικότητα στη βάση της Σούδας, η Ελλάδα εμπλέκεται όλο και περισσότερο, με ό,τι επιπτώσεις αυτό μπορεί να έχει.

Στέφανος Διαμαντόπουλος,
λιμενεργάτης COSCO,
μέλος σωματείου ΕΝΕΔΕΠ

Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης

Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων έδωσαν δυναμικό παρών στην πορεία με ένα μαζικό μπλοκ με πανό σωματείων στις γραμμές του. “Λιτότητα, απολύσεις και τρομοκρατία, Κάτω η Νέα Δημοκρατία”, “Συλλογικές συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς, φορολογήστε τώρα τους πλούσιους” και “Αυτή η διαδήλωση είναι η αρχή, έρχεται απεργία πανεργατική” ήταν κάποια από τα συνθήματα που έδιναν τον τόνο για την κόντρα με την κυβέρνηση και τα αφεντικά.

Ταυτόχρονα ήταν το μπλοκ που πρωτοστάτησε στα αντιπολεμικά συνθήματα, όπως “Το ΝΑΤΟ κλείστε, τα σύνορα ανοίξτε” και “Ούτε ΝΑΤΟ ούτε και Ρωσία, κάτω τα χέρια από την Ουκρανία”. Το ΣΕΚ κατέβηκε με το πανό “Όχι στον πόλεμο, Έξω από το ΝΑΤΟ, Σταματήστε τους εξοπλισμούς”, ενώ ανάρπαστο έγινε και το αυτοκόλλητο με το απαγορευτικό στη βόμβα με κεντρικό σύνθημα «Ούτε ΝΑΤΟ, ούτε Πούτιν».

Το συλλαλητήριο του Σαββάτου δίνει σημαντική ώθηση για τη συνέχεια: απεργιακή, πανεργατική και αντιπολεμική σύγκρουση με την κυβέρνηση του θανάτου, που βάζει τα κέρδη των καπιταλιστών πάνω από τις ζωές μας και για να μην πληρώσουμε εμείς το κόστος της κρίσης τους και του πολέμου. Θέλουμε δουλειές και όχι βόμβες. Συλλογικές συμβάσεις με αυξήσεις παντού κόντρα στην ακρίβεια. Όχι ιδιωτικοποιήσεις, αλλά κρατικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση στους κερδοσκόπους, ενίσχυση του ΕΣΥ και του δημόσιου σχολείου για να σταθεί όρθια η κοινωνία.

Η απεργία στις 8 Μάρτη ενάντια στον σεξισμό είναι το επόμενο πανεργατικό ραντεβού που έχει όλα αυτά τα περιεχόμενα. Η ΑΔΕΔΥ και τα Εργατικά Κέντρα να προχωρήσουν άμεσα στην κήρυξη της Πανεργατικής Απεργίας που έχουν υποσχεθεί για τα τέλη του Μάρτη. Έτσι θα μπορέσουν να συνεχίσουν και να δυναμώσουν οι αγώνες διαρκείας που έχουν ανοίξει στην Καβάλα, στη ΛΑΡΚΟ, στο λιμάνι και παντού.

Υπάρχει μεθοδευμένη απαξίωση φιλέτα του δημοσίου για να τα ξεπουλήσουν έναντι πινακίου φακής σε ιδιώτες, όπως λιμάνια, περιφερειακά αεροδρόμια και την ΤΡΑΙΝΟΣΕ, που πούλησαν όλο το δίκτυό της για όσο κοστίζει ένας συρμός. Το ίδιο μοτίβο ακολουθούν και στις αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας, όπου έφεραν τους ιδιώτες των ΚΤΕΛ, με επίκληση της πανδημίας. Όταν δεν υπάρχει προσωπικό γιατί δεν κάνουν προσλήψεις, αρχίζουν οι ενοικιάσεις προσωπικού. Στο Μετρό είμαστε ήδη 700 άτομα κάτω από το προβλεπόμενο.

Φέρνουν εργολάβους στην προμήθεια, στη συντήρηση και στα ανταλλακτικά και είδαμε που φτάσαμε, στην εργοδοτική δολοφονία εργαζόμενου στον ΗΣΑΠ πριν λίγο καιρό γιατί συρμός είχε χαλασμένα φρένα. Παραδοσιακά, όπου ιδιωτικοποιούνται οι

STOP στις ιδιωτικοποιήσεις

αστικές μεταφορές αρχίζουν τα θανατηφόρα δυστυχήματα, οι εκτροχιασμοί, κτλ. Ακόμα και η πιο νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της Αγγλίας μετά από πολλά δυστυχήματα μέσα σε μια πενταετία αναγκάστηκε να πάρει πίσω το δίκτυο στο δημόσιο, χρυσοπληρώνοντας βέβαια τον ιδιώτη που το είχε αγοράσει για ψίχουλα.

Η ΣΤΑΣΥ είναι ήδη φιλετοποιημένη σαν εταιρία που κάνει πιο εύκολη την προσχώρηση σε εργολάβους και εταιρίες μέσα στα επόμενα χρόνια. Μην φανταστεί κανείς ότι τότε μπορεί να υπάρχει δωρεάν μετακίνηση για ανέργους και φτωχούς. Ο ιδιώτης θα μειώνει δρομολόγια και θα αυξάνει την τιμή του εισιτηρίου γιατί ο στόχος τους θα είναι το

κέρδος και όχι η εξυπηρέτηση των επιβατών.

Και ενώ η φτώχεια και η δυστυχία είναι πλέον παγκόσμιο φαινόμενο, όλη η ΝΑΤΟϊκή σύμπραξη πετάει λεφτά στον πόλεμο, αντί να τα διοχετεύουν στην καταπολέμηση της ανεργίας και της ανέχειας. Ο πόλεμος στην Ουκρανία δεν δίνει το πάτημα σε κανέναν να πανηγυρίσει που πετάξαμε σαν κράτος τόσα δισ. ευρώ για εξοπλισμούς. Αυτά είναι για τα συμφέροντα κυβερνήσεων, των βιομήχανων και των τραπεζιτών, όχι των εργατών. Δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε με τον Τούρκο εργάτη, με τον Βούλγαρο, τον Ρουμάνο, τον Ουκρανό ή τον Ρώσο.

Σπύρος Ρεβύθης, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων Μετρό (ΣΕΛΜΑ)

Μαζί στις 8 Μάρτη

«Και ο άντρας μου και ο γιος μου δουλεύουν στη ΛΑΡΚΟ», είπε η Κατερίνα Γιαννοπούλου, μέλος της Επιτροπής Γυναικών της ΛΑΡΚΟ.

«Φτιάξαμε την επιτροπή με όλες τις γυναίκες για να οργανώσουμε κι εμείς τον αγώνα. Κατεβήκαμε σήμερα με τους άντρες μας και τα παιδιά μας για να μην μας διώξουν από τις δουλειές και από τα σπίτια μας. Είμαστε αποφασισμένες να κάνουμε τα πάντα ενάντια σε αυτό. Όλες οι οικογένειες, και οι 1.080 -όσοι είναι και οι εργαζόμενοι-, είμαστε μαζί. Θέλουν να μας διασπάσουν, λέγοντας για προσλήψεις για κάποιους από τους άνω των 55 στο δημόσιο, αλλά δεν περνάνε αυτά. Κάθε μέρα βρισκόμαστε σε συνελεύσεις και κινητοποιήσεις όλοι μαζί. Εννοείται ότι μας ενδιαφέρει να οργανώσουμε στις 8 Μάρτη, τη μέρα της γυναίκας».

«Χάνεται η ζωή μας και το μέλλον των παιδιών μας, όχι μόνο της περιοχής μας, αλλά όλης της χώρας. Προσπαθούμε να ξεσηκώσουμε όλες και όλους, μιλάμε όλο αυτό το διάστημα με κόσμο για να ανοίξουν το μυαλό και τα μάτια. Όλη η περιοχή είναι στο πόδι, έχουν γίνει τεράστιες τοπικές κινητοποιήσεις», συμπληρώνει η Χρυσάνθη.

Ψεύτικες οι δικαιολογίες του Πούτιν

Η ρωσική κυβέρνηση με πρώτο τον Πούτιν υποστηρίζει ότι ο πόλεμος που εξαπέλυσε στην Ουκρανία είναι αμυντικός και δίκαιος. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του η «κυβέρνηση των τοξικομανών και νεοναζί του Κιέβου» έκανε επιθετικές κινήσεις ενάντια στη Ρωσία και ο ρωσικός στρατός πήγε εκεί για να επιβάλλει την «αποναζιστικοποίηση» και «αποστρατιωτικοποίηση» της Ουκρανίας. Όλες αυτές οι δικαιολογίες είναι υποκριτικές και ψεύτικες.

Η Ρωσία δε διεξάγει κάποιου είδους «αντιφασιστικό πόλεμο» στην Ουκρανία. Κάθε μέρα που περνάει γίνεται φανερό ότι η προσασία των λεγόμενων Λαϊκών Δημοκρατιών, δηλαδή της περιοχής που έλεγχε μέσα από τις μαριονέτες της, ήταν απλά η πρόφαση του Πούτιν για να εξαπολύσει τον πόλεμο στην Ουκρανία. Την Παρασκευή μάλιστα ο Πούτιν κάλεσε τον ουκρανικό στρατό να πάρει την εξουσία διώχνοντας τον **Ζελένσκι**.

Την ίδια στιγμή, σχεδόν δυο χιλιάδες έχουν συλληφθεί τις τελευταίες μέρες επειδή διαδήλωσαν ενάντια στον πόλεμο στις πόλεις της Ρωσίας, κατηγορούνται ως «προδότες της πατρίδας» και κάμποσοι έχουν καταδικαστεί σε ποινές φυλάκισης 12 χρόνων. Τόσο δημοκρατικά και αντιφασιστικά πράγματα δηλαδή.

Τσετσενία

Ο Πούτιν έγινε πρωθυπουργός τον Αύγουστο του 1999 και τον Γενάρη του 2000 ορίστηκε προσωρινός πρόεδρος της Ρωσίας μετά την παραίτηση του **Μ. Γιάλτσιν**. Δυο μήνες μετά εκλέχτηκε κανονικά στο αξίωμα με μεγάλη πλειοψηφία. Δεν έκανε καμιά προεκλογική καμπάνια, τα ΜΜΕ πρόβαλαν απλά τον «αποφασιστικό χειρισμό» του στην Τσετσενία. Ουσιαστικά ο Πούτιν οργάνωσε έναν βρόμικο πόλεμο.

Η Τσετσενία, ψήφισε την ανεξαρτησία της στα τέλη του 1991. Στα τέλη του 1994 η κυβέρνηση Γιάλτσιν έστειλε τον στρατό να αποκαταστήσει την «τάξη». Οι πρώτες φάσεις της επιχείρησης ήταν ένα φιάσκο για το ρωσικό στρατό. Όμως, ο πόλεμος συνεχίστηκε. Το Γκρόζνι, η πρωτεύουσα της Τσετσενίας έγινε σωρός ερειπίων. Η πόλη έχει την ατυχία, ανάμεσα στ' άλλα, να βρίσκεται «πάνω» σε ένα μεγάλο αγωγό πετρελαίου.

Ο Πούτιν ανέλαβε να φέρει τη «δουλειά»

σε πέρας. Εκατό χιλιάδες Ρώσοι στρατιώτες κατάφεραν να κερδίσουν αυτή τη φορά τον πόλεμο με κόστος εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες και ξεπιτωμένους, χιλιάδες νεκρούς και «εξαφανισμένους».

Ο Πούτιν τώρα παριστάνει τον υπερασπιστή της «εθνικής αυτοδιάθεσης» στη ανατολική Ουκρανία, αλλά είκοσι χρόνια πριν έπνιγε στο αίμα τους Τσετσένους που τόλμησαν να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα.

Η ρωσική άρχουσα τάξη είχε βρεθεί τα προηγούμενα χρόνια στο βάραθρο της κατάρρευσης της αυτοκρατορίας της. Είχε χάσει την «εξωτερική» της αυτοκρατορία στην ανατολική Ευρώπη και την «εσωτερική» της στις πρώην ομόσπονδες «δημοκρατίες» της ΕΣΣΔ. Και όπως εξηγούσε ένας πρώην αναπληρωτής υπουργός εθνοτήτων της Ρωσικής Ομοσπονδίας, ο **Κιμ Τσανγκόλεφ**: «Η Ρωσία παίρνει μέρος στην αντιπαράθεση δυνάμεων παγκοσμίου επιπέδου μέσα σε πολύ μειονεκτικές συνθήκες. Όμως, παρόλα αυτά, πρέπει να υπερασπίσουμε το προγεφύρωμά μας στον Καύκασο».

Ο Πούτιν έντυσε το βρόμικό πόλεμο στην Τσετσενία με τη ρητορική του «πολέμου κατά της ισλαμικής τρομοκρατίας». Ήταν η εποχή που η Δύση, με επικεφαλής τις ΗΠΑ ξεκινούσε αυτόν τον πόλεμο στην Κεντρική Ασία, στο Αφγανιστάν. Τότε, ο Πούτιν δεν ήταν ο «παρανοϊκός δικτάτορας», ήταν συνεταιρός. Τον Φλεβάρη του 2000 η **Μαντλίν Ολμπράιτ**, υπουργός Εξωτερικών του **Κλίντον** τον είχε αποκαλέσει «πατριώτη που λύνει προβλήματα». Το 2001 συμμετείχε στην Σύνοδο των G8 στην Γένοβα, όταν το κίνημα την πολιορκούσε.

Γεωργία

Η αντιμετώπιση της Δύσης άλλαξε «ξαφνικά» το 2008. Τότε ίσως για πρώτη φορά τα δυτικά ΜΜΕ έκαναν αναφορές στο «Νέο Ψυχρό Πόλεμο» με τη Ρωσία. Η αφορμή, ήταν ο πόλεμος που εξαπέλυσε ο Πούτιν πάλι στον Καύκασο αλλά αυτή τη φορά σε μια ανεξάρτητη χώρα, τη Γεωργία το καλοκαίρι εκείνης της χρονιάς.

Αυτή η χώρα κατέχει κρίσιμη σημασία τόσο για τη Δύση όσο και την Ρωσία. Είναι ένα

από τα κλειδιά για τον έλεγχο των κοιτασμάτων φυσικού αερίου και πετρελαίου της Κασπίας Θάλασσας. Τον Αύγουστο εκείνης της χρονιάς, η κυβέρνηση της Γεωργίας, ο πιστότερος σύμμαχος των ΗΠΑ στην περιοχή, έστειλε τον στρατό της να εισβάλει στις «αποσχιστικές δημοκρατίες» της Νότιας Οσετίας και της Αμπχαζίας (που στηρίζονταν από την Ρωσία). Ο γεωργιανός στρατός είχε εξοπλιστεί βαριά από τις ΗΠΑ.

Ο Πούτιν έστειλε το ρωσικό στρατό να «προστατέψει» την Νότια Οσσετία και μετά να προελάσει στην ίδια τη Γεωργία. Η ρωσική αεροπορία βομβάρδισε στόχους στην Τιφλίδα και το ρωσικό ναυτικό αποβίβασε δυνάμεις σε γεωργιανά λιμάνια. Ο πόλεμος έληξε ουσιαστικά με ρωσική νίκη. Οι ΗΠΑ, στριμωγμένες από τις ήττες τους στο Αφγανιστάν και το Ιράκ δεν μπόρεσαν να προσφέρουν καμιά ουσιαστική βοήθεια στο «προστατευόμενο» καθεστώς της Γεωργίας.

Καζακστάν

Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η αποστολή μονάδων του στο Καζακστάν, κάτω από την ομπρέλα του CSTO της στρατιωτικής συμμαχίας που έχει η Ρωσία με άλλες πρώην σοβιετικές δημοκρατίες. Περίπου 2.500 στρατιώτες πήγαν σε αυτή τη χώρα για να συνδράμουν την κυβέρνηση Τοκάγιεφ στην καταστολή της λαϊκής εξέγερσης που είχε ξεσπάσει στις αρχές Γενάρη. Η εξέγερση είχε ξεκινήσει με το ξεσηκωμό των εργατών στα ορυχεία με αφορμή ένα ζήτημα που καίει κυριολεκτικά την εργατική τάξη και στην Ελλάδα: την κατακόρυφη αύξηση των τιμών στην ενέργεια.

Η «ειρηνευτική» επέμβαση στο Καζακστάν, έγινε στη φάση που κορυφωνόταν η κρίση στην Ουκρανία. Σε συμβολικό επίπεδο, επικεφαλής της δύναμης επέμβασης τέθηκε ο Ρώσος αντιστράτηγος **Αντρέι Σερντιούκοφ** που είχε φέρει σε πέρας τις επιχειρήσεις για προσάρτηση της Κριμαίας το 2014.

Επί της ουσίας ο Πούτιν έστειλε ένα διπλό μήνυμα. Ότι η Ρωσία έχει ή φτιάχνει το «δικό της ΝΑΤΟ» που επεμβαίνει, αντιτρομοκρατικά και «ειρηνευτικά» σε μια νευραλγική περιοχή με τεράστια κοιτάσματα φυσικού αερίου και -τα μισά παγκοσμίως- ουρανίου, όπου έχει τα δικά της συμφέροντα. Και παράλληλα, ότι η «σταθεροποίηση» που φέρνουν οι ρωσικές ειδικές δυνάμεις ωφελεί και τις δυτικές πολυεθνικές όπως η Εχχοπ που έχουν τεράστιες επενδύσεις στο Καζακστάν πέρασε «στα ψιλά» των δυτικών ΜΜΕ.

Η Ρωσία είναι μια ιμπεριαλιστική δύναμη. Μπορεί το «χέρι» της να μην φτάνει σε όλο τον πλανήτη όπως του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Οι στρατιωτικές επεμβάσεις στη Συρία, για να σώσει το δικτατορικό καθεστώς του Άσαντ ή η έμμεση ανάμιξη στον εμφύλιο της Λιβύης είναι εξαιρέσεις. Αυτό δεν κάνει τον Ρώσικο ιμπεριαλισμό λιγότερο αντιδραστικό από τους αντιπάλους του.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Οι κυρώσεις που ανακοίνωσαν, και αυστηροποιούν κάθε τόσο, οι ΗΠΑ και η ΕΕ, δεν είναι κάποια εναλλακτική στην πολεμική σύγκρουση που εξελίσσεται ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές στο έδαφος της Ουκρανίας. Είναι κομμάτι της, είναι οικονομικός πόλεμος.

Το πόσο αξεδιάλυτα είναι αυτά τα δυο το δείχνει παραστατικά η γερμανική κυβέρνηση. Πρώτα ανακοίνωσε επίσημα το τέλος του αγωγού Nord Stream 2 που θα μετέφερε ρωσικό φυσικό αέριο μέσω της Βαλτικής Θάλασσας. Το επόμενο βήμα ήταν να ανακοινώσει ένα γιγάντιο πρόγραμμα επανεξοπλισμού, 180 δις ευρώ ως απάντηση στη «ρωσική επιθετικότητα».

Το σαββατοκύριακο που πέρασε οι ΗΠΑ η ΕΕ και άλλες χώρες ανακοίνωσαν ότι θα επεκτείνουν τις κυρώσεις που έχουν επιβληθεί με μέτρα κατά της ρωσικής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε να μη μπορεί να χρησιμοποιήσει τα συναλλαγματικά αποθέματα αξίας 630 δις δολαρίων που διαθέτει.

Οι ΗΠΑ δεν είναι μόνο η μεγαλύτερη στρατιωτική δύναμη είναι και το κέντρο του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος. Έχει τη δύναμη να κάνει «χρηματοπιστωτικό παρία» κάθε αντίπαλη χώρα, όπως δήλωσε ένας αξιωματούχος τους, ή τουλάχιστον να προσπαθήσουν. Η βδομάδα ξεκίνησε με το ρούβλι να χάνει το 1/3 της αξίας του και η ρωσική κεντρική τράπεζα να ανεβάζει 20% τα επιτόκιά της για να περιορίσει την αιμορραγία.

Παγκοσμιοποίηση

Κάμποσα χρόνια πριν ήταν της μόδας το νεοφιλελεύθερο ιδεολόγημα ότι η παγκοσμιοποίηση εξαλείφει τις παλιές «αυτοκρατορικές» συγκρούσεις. Οι τράπεζες και τα χρηματιστήρια λειτουργούν σε παγκόσμιο επίπεδο είναι τόσο δεμένες μεταξύ τους που με το πάτημα ενός κουμπιού αλλάζουν χέρια δισεκατομμύρια ήταν το επιχείρημα, δεν είναι συμφέρον να συγκρουστούν στρατιωτικά οι «μεγάλοι». Έλεγαν ψέματα τότε, αλλά σήμερα αυτό το ιδεολόγημα καταρρέει με πάταγο.

Οι κυρώσεις πλήττουν την εργατική τάξη και τους φτωχούς σε όλες τις πλευρές της ιμπεριαλιστικής αναμέτρησης. Η δυτική προπαγάνδα λέει ότι οι κυρώσεις πλήττουν τους «ολιγάρχες» και τον Πούτιν. Όμως, οι «ολιγάρχες» έχουν τρόπο να προστατευθούν. Δεν είναι διαφορετικοί από τους ομοίους τους, τους δισεκατομμυριούχους των ΗΠΑ, της Ευρώπης, της Κίνας.

Η Ρωσία είναι η πρώτη στην παγκόσμια κατάταξη σε περιουσία δισεκατομμυριούχων ως ποσοστό του ΑΕΠ. Και έχουν τρόπους να βγάζουν αυτόν τον πλούτο σε κάθε λογής «παραδείσους». Ο απλός κόσμος δεν έχει ούτε δισεκατομμύρια, ούτε τη δυνατότητα να προστατευθεί από τον πληθωρισμό και τις ελλείψεις.

Το ίδιο ισχύει για μας εδώ στη Δύση. Οι οικονομικές κυρώσεις φέρνουν «αναστάτωση στις αγορές» δηλαδή κερδοσκοπικά παιχνίδια. Οι καπιταλιστές τρίβουν τα χέρια τους, εμείς πληρώνουμε το λογαριασμό.

Γι' αυτό η πάλη ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σημαίνει και πάλη ενάντια στις κυρώσεις που επιβάλλει το «δικό μας» ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. Δεν βοηθάνε το λαό της Ουκρανίας, ρίχνουν λάδι στη φωτιά του πολέμου που τον καταστρέφει.

Ομαδικός τάφος στην Τσετσενία

STOP στην ελληνική εμπλοκή

Την περασμένη βδομάδα ο Μητσοτάκης συμμετείχε στην έκτακτη σύνοδο κορυφής του NATO και ζήτησε «την αυστηρότερη δυνατή αντιμετώπιση» της Ρωσίας. Τα λόγια έχουν αρχίσει ήδη να μεταφράζονται σε έργα.

Σε έκτακτη σύσκεψη που έγινε στο Μέγαρο Μαξίμου την Κυριακή η κυβέρνηση αποφάσισε να στείλει δυο μεταγωγικά C-130 με 20 χιλιάδες καλάσνικοφ, πυρομαχικά και άλλο υλικό στην κυβέρνηση της Ουκρανίας. Είναι ένα μεγάλο βήμα στην κλιμάκωση της ελληνικής εμπλοκής στον πόλεμο που διαλύει την Ουκρανία.

Και όλα δείχνουν ότι θα υπάρξει και συνέχεια. Κάθε βήμα της πολεμικής κλιμάκωσης από NATO και ΕΕ καλωσορίζεται από την κυβέρνηση και οι υπουργοί της τρέχουν να δείξουν ότι είναι διατεθειμένοι να μπει ενεργά στο σφαγείο. Τη Δευτέρα ο **Ζοζέπ Μπορέλ** της Ε.Ε δήλωσε ότι πρέπει να σταλούν μαχητικά αεροπλάνα στην ουκρανική κυβέρνηση πέρα από το μισό εκατομμύριο ευρώ άμεσης «βοήθειας» για καύσιμα και πυρομαχικά. Στο κατόπι

του ο **Συρίγος**, υφυπουργός Παιδείας αλλά και μέγας τουρκοφάγος, «δεν απέκλεισε» το ενδεχόμενο να πάνε και ελληνικά αεροπλάνα και πιλότοι.

Η κυβέρνηση της ΝΔ παίζει το ρόλο και των μετόπισθεν και του προκεχωρημένου φυλακίου των ΗΠΑ και του NATO στον πόλεμο που διαλύει την Ουκρανία. Με αυτό το ρόλο θέλει να εξασφαλίσει πλεονέκτημα απέναντι στην τουρκική άρχουσα τάξη που ο ρόλος της στη Μαύρη Θάλασσα αναβαθμίζεται στους σχεδιασμούς ΗΠΑ και NATO.

Γι' αυτό έχει εξαπολύσει μια ολόκληρη προπαγανδιστική εκστρατεία που είναι πολεμοκάπηλη και υποκριτική. Θέλει να εξασφαλίσει περισσότερα ανταλλάγματα από την Τουρκία για την ελληνική εμπλοκή. Η Ρωσία καταγγέλεται ως «αναθεωρητική δύναμη», αλλά το ίδιο λέει

η κυβέρνηση και για την Τουρκία. Ο **Λαβρόφ** «τόλμησε» να μη βάλει τη λέξη «αυτοαποκαλούμενη» μπροστά από τη Τουρκική Δημοκρατία της Βορείας Κύπρου.

Βέβαια δεν έχει περάσει πολύ καιρός που η Ρωσία του **Πούτιν** αντιμετωπιζόταν από την ελληνική διπλωματία ως μια καλή επιλογή συνεργασίας γιατί συγκρουόταν με την Τουρκία στη Συρία ή κάναν κόντρες στη Μαύρη Θάλασσα. Οι αντιτουρκικές κορώνες πάνε και έρχονται, αλλά κρύβουν το γεγονός ότι τώρα η Τουρκία είναι σύμμαχος μέσα στο NATO ενάντια στον Πούτιν.

Στην πραγματικότητα η κυβέρνηση της ΝΔ βαράει τα τύμπανα του πολέμου, αλλά είναι χωμένη σε μια δίνη που εντείνει την κρίση της. Τα διλήμματα για το μέχρι που θα φτάσει η εμπλοκή, ποιες συμμαχίες θα χαθούν και ποιες

κόντρες θα ανοίξουν είναι πέτρα δεμένη στο λαιμό της. Οι καυγάδες φτάνουν στο σημείο να αμφισβητείται ο **Δένδιας** γιατί «πήγε ταξίδι στην Αφρική την ώρα του πολέμου» ή «δεν τα κατάφερε στη συνάντηση με τον Λαβρόφ».

Γι' αυτό η Αριστερά πρέπει να είναι ξεκάθαρη. Δεν καλλιεργούμε αυταπάτες ότι θα «παίξει εποικοδομητικό ρόλο» η ΕΕ. Παλεύουμε ενάντια στην εμπλοκή της άρχουσας τάξης, που φορτώνει το κόστος στις πλάτες μας. Οι εφοπλιστές που μεταφέρουν υγροποιημένο αέριο κάνουν τρελά κέρδη και μείς παγώνουμε από την ακρίβεια. Παλεύουμε ενάντια στην κλιμάκωση των εξοπλισμών, για δουλειές και όχι βόμβες. Και έχουμε τη δύναμη να τα επιβάλλουμε με τη συλλογική δύναμη της εργατικής τάξης, την απεργιακή κλιμάκωση μέχρι να πέσει αυτή η δολοφονική κυβέρνηση.

Η τυπική αφορμή για να μπει η Βρετανία στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο τον Αύγουστο του 1914 ήταν η παραβίαση της ουδετερότητας του Βελγίου από το γερμανικό στρατό. Η βρετανική προπαγάνδα ηρωοποίησε το «θαρραλέο μικρό Βέλγιο» για να δικαιολογήσει τον πόλεμο.

Σήμερα το NATO με επικεφαλής τις ΗΠΑ κάνει μια παρόμοια εκστρατεία για την «ηρωική Ουκρανία» που αντιστέκεται στον Πούτιν. Από δω οι αξίες της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων, μας λένε, από κει ο «Τσάρος». Είναι υποκριτές και ψεύτες. Οι ΗΠΑ και το NATO είναι εξίσου επιθετικές με τον Πούτιν, έχουν το ίδιο μερτικό στο αίμα που χύνεται στην Ουκρανία όχι μόνο τώρα αλλά εδώ και οχτώ χρόνια.

Οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους πολεμούν ήδη στην Ουκρανία έστω κι αν δεν έχουν στείλει μάχημα τμήματα. Τις βδομάδες πριν την έναρξη του πολέμου, το ουκρανικό υπουργείο Άμυνας δημοσίευε, με πανηγυρικά σχόλια στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τα φορτία όπλων που κατέφταναν σε γιγάντια μεταγωγικά από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία, κυρίως φορητούς αντιραμικούς και αντιαεροπορικούς πυραύλους.

Οι ουκρανικές ένοπλες δυνάμεις δε θα μπορούσαν να διεξάγουν τις μάχες γύρω από το Κίεβο και το Χάρκοβο χωρίς τα αποθέματα των πολεμοφοδίων, ραντάρ, οπλικών συστημάτων, που είχε σωρεύσει η δυτική βοήθεια. Σύμφωνα με τους Φαινάνσιαλ Τάιμς την περασμένη χρονιά η συνολική στρατιωτική βοήθεια της Δύσης ήταν αξίας 650 εκατομμυρίων δολαρίων.

Σε συνθήκες πραγματικού πολέμου τα αποθέματα εξαντλούνται ταχύτατα. Οι ΗΠΑ σπεύδουν να αυξήσουν τις αποστολές για να κρατηθεί

NATO σημαίνει χούντες και πολέμοι

το Κίεβο και τα άλλα πολεμικά μέτωπα. Η αμερικάνικη κυβέρνηση ανακοίνωσε νέο πακέτο 350 εκατομμυρίων δολαρίων, και από κοντά οι σύμμαχοί τους.

Αποφασισμένες

Τα όπλα, πυρομαχικά και άλλα εφόδια μεταφέρονται στην Πολωνία και θα προωθούνται με κομβόι στην Ουκρανία. Θα είναι μια περίπλοκη επιχείρηση. Αλλά οι ΗΠΑ είναι τόσο αποφασισμένες ώστε ετοιμάζονται και για την περίπτωση που καταρρεύσει η κυβέρνηση **Ζελένσκι** για να εξοπλίζουν με ειδικές επιχειρήσεις, την ουκρανική αντίσταση.

Η στρατιωτική συνεργασία των ΗΠΑ με την Ουκρανία δεν είναι πρόσφατη εξέλιξη. Έχει ξεκινήσει από το 2009, λίγους μήνες μετά τον πόλεμο στην Γεωργία. Από τότε μέχρι σήμερα οι ΗΠΑ έχουν ξοδέψει 1,5 δις δολάρια για τον εξοπλισμό του ουκρανικού στρατού. Και βέβαια ο ουκρανικός στρατός χρειάστηκε εκπαίδευση για αυτά τα όπλα. Την παρείχαν πάλι οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί

της, στο έδαφος της Ουκρανίας σε μια βάση κοντά στην πόλη Γιεβόριβ, κοντά στα σύνορα με την Πολωνία.

Με άλλα λόγια, η Ουκρανία δεν ήταν στο NATO. Αλλά το NATO ήταν στην Ουκρανία.

Το NATO ιδρύθηκε το 1949. Δεν ήταν «αμυντική συμμαχία» για την υπεράσπιση της δημοκρατίας και της ελευθερίας όπως υποστήριζε η δυτική ψυχροπολεμική προπαγάνδα. Ήταν και παραμένει μια επιθετική, αντιδραστική συμμαχία. Το σύνθημα που ακουγόταν το 1999, στις αντιπολεμικές συγκεντρώσεις κόντρα στην επέμβαση του NATO στην Σερβία, αποτυπώνει την ουσία: «Πενήντα χρόνια NATO η ίδια ιστορία, χούντες, πολέμοι και τρομοκρατία».

Οι ΗΠΑ ήταν από την αρχή η κυρίαρχη δύναμη στη «Συμμαχία». Είχαν βγει από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ως η μεγαλύτερη οικονομική δύναμη παγκόσμια, διέθεταν το μισό του παγκόσμιου ΑΕΠ. Θέλανε να επιβάλλουν τα συμφέροντά των δικών τους πολυεθνικών παντού. Όχι στήνοντας αποικιακές αυ-

τοκρατορίες όπως είχαν κάνει παλιότερα η Βρετανία και η Γαλλία, αλλά με την κυριαρχία τους στην «ελεύθερη αγορά».

Για να το καταφέρουν αυτό έπρεπε να κάνουν δυο πράγματα: να ανασχέσουν τη δεύτερη στρατιωτική δύναμη στον κόσμο, την κρατικοκαπιταλιστική Ρωσία. Και να επιβάλλουν την πειθαρχία στο δυτικό στρατόπεδο. Το NATO ήταν το εργαλείο και για τα δυο.

Στρατιωτικοποίηση

Η συγκρότηση και η ανάπτυξή του δεν έφερε την ειρήνη, έφερε την στρατιωτικοποίηση της Ευρώπης. Το NATO δεν υπεράσπισε τη δημοκρατία. Μια από τις πρώτες χώρες που εντάχτηκαν στην συμμαχία το 1949 ήταν η Πορτογαλία. Την κυβερνούσε η φασιστική δικτατορία του **Σαλαζάρ**. Όταν η Επανάσταση των Γαρυφάλων ανέτρεψε αυτή τη δικτατορία το 1974 οι εξεγερμένοι φαντάροι και οι εργάτες διαδήλωναν ενάντια στο NATO.

Όμως, δεν ήταν «μόνο» η Πορτογαλία. Στη δεκαετία του '50 το NATO έστησε ένα ολόκληρο δίκτυο «μυστικών στρατών» που υποτίθεται θα έκαναν «ανορθόδοξο» πόλεμο σε περίπτωση ρωσικής εισβολής. Αυτά τα δίκτυα πήραν διαφορετικές ονομασίες, Γκλάντιο στην Ιταλία, Κόκκινη Προβιά εδώ. Ήταν χώρος συγκέντρωσης κάθε λογής ακροδεξιών και φασιστών, επίδοξων πραξικοπηματιών και κάποιων πραγματικών όπως της χούντας στην Ελλάδα το 1967.

Το 1991 διαλύθηκε η αντίπαλη στρατιωτική συμμαχία που είχε στήσει η Ρωσία, το Σύμφωνο της Βαρσοβίας. Τυπικά, τίποτα δεν απειλού-

σε τη «βορειοατλαντική» ασφάλεια. Όμως, το NATO δε διαλύθηκε αντίθετα άρχισε να επεκτείνεται προς ανατολάς, για να διασφαλίσει την πρωτοκαθεδρία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Η επέκτασή του συνοδεύτηκε με πολέμους.

Στη δεκαετία του '90 βρισκόταν στο κέντρο της επέμβασης των ΗΠΑ στους πολέμους που διέλυσαν την πρώην Γιουγκοσλαβία. Στη Βοσνία το 1995 ήταν ο πρώτος γύρος. Το 1999 το NATO εξαπέλυσε το πόλεμό του στην Σερβία βομβαρδίζοντας τη χώρα για 70 μέρες. Ήταν ένας υποτίθεται «ανθρωπιστικός» πόλεμος, για να προστατευθούν οι Αλβανοί του Κοσόβου από τη σερβική εθνοκάθαρση. Ο Πούτιν σήμερα απλά αντιγράφει το NATO όταν μιλάει για προστασία των ρώσων της ανατολικής Ουκρανίας.

Το 2001 το NATO έφτασε στο Αφγανιστάν για να σώσει υποτίθεται τη χώρα από τον «ισλαμικό σκοταδισμό» και να απελευθερώσει τις γυναίκες. Ήταν υποκρισίες. Ο πραγματικός στόχος ήταν ο έλεγχος της κεντρικής Ασίας κόντρα στην Κίνα και σε ένα βαθμό και στην Ρωσία. Ακολούθησαν 20 χρόνια κατοχής που έληξαν με μια ταπεινωτική ήττα φέτος το καλοκαίρι.

Οι ΗΠΑ μέσω του NATO ενισχύουν τώρα την παρουσία τους στην Πολωνία και της Βαλτικές Χώρες. Σχηματίζονται οι γραμμές της επόμενης αναμέτρησης για τον έλεγχο «στρατηγικών σημείων και διαδρόμων. Μαζί με μια τεράστια αύξηση των εξοπλισμών.

Πάλι ενάντια στον πόλεμο σημαίνει και πάλι να διαλυθεί αυτή η συμμαχία.

Οι Ήρωες της Υγείας επιμένουν απεργιακά

Σταθμό στη σύγκρουση με την κυβέρνηση Μητσοτάκη αποτέλεσε η πανελλαδική απεργία των Ομοσπονδιών της Υγείας, ΠΟΕ-ΔΗΝ και ΟΕΝΓΕ, στις 23 Φλεβάρη. Χιλιάδες υγειονομικοί διαδήλωσαν σε όλη τη χώρα ενάντια στη δολοφονική διαχείριση της πανδημίας και όλες τις επιθέσεις στο ΕΣΥ.

Ένα τεράστιο οργισμένο ποτάμι απεργών ξεχύθηκε στους δρόμους της Αθήνας. Η κινητοποίηση ξεκίνησε στην πλατεία Μαβίλη και μετά από σύντομες στάσεις στο Μέγαρο Μαξίμου, τη Βουλή και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, κατέληξε στο Υπουργείο Υγείας. Μπροστά μπήκαν τα πανό της ΠΟΕΔΗΝ και της ΟΕΝΓΕ και ακολουθούσε το μπλοκ του **Συντονιστικού Νοσοκομείων**. Εκεί συσπειρώθηκαν τα **Σωματεία Εργαζόμενων στο Δρομοκαΐτειο**, τον **Άγιο Σάββα**, το **Γεννηματάς**, το **Αγλαΐα Κυριακού**, οι **Επιτροπές Αγώνα στο Έλενα Βενιζέλου** και στην **Καθαριότητα/Φύλαξη του νοσοκομείου Αγρινίου**, οι **συμβασιούχοι/ες στο Σωτηρία**. Εκεί βρέθηκαν και προσφύγισες με τα πλακάτ τους που διεκδικούσαν ΑΜΚΑ και πρόσβαση στη Δημόσια Υγεία.

Στη συνέχεια βάδιζαν τα Σωματεία Εργαζόμενων στο **Λαϊκό**, το **Κρατικό Νίκαιας**, το **ΚΑΤ**, το **Μεταξά**, το **ΕΚΑΒ**, το **Δαφνί**, το **Αττικό** και το **Ελπίς**, έχοντας ανάμεσά τους το **Δίκτυο Αλληλεγγύης Κοινωνικών Ιατρών** και άλλους συμπαρασάτες/τριες. Στη διαδρομή προστέθηκαν τα Σωματεία Εργαζόμενων στο **Θριάσιο**, τον **ΕΟΔΥ** και τον **Ευαγγε-**

λισμό, καθώς και μπλοκ των εργαζόμενων σε αναστολή. Ένα ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ έκλεινε την μαζική πορεία. Παρουσία είχαν επίσης σε όλη τη διαδήλωση δεκάδες μέλη της **Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη**, μοιράζοντας την ανακοίνωση για την φετινή Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών που έχει πανεργατικό απεργιακό χαρακτήρα.

Σε όλη τη διάρκεια της πορείας, τα συνθήματα απαιτούσαν μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις στα νοσοκομεία, επιστροφή όλων των εργαζόμενων που βρίσκονται σε αναστολή, αύξηση της χρηματοδότησης του ΕΣΥ και επίταξη της Ιδιωτικής Υγείας, αυξήσεις στους μισθμούς, ένταξη στα ΒΑΕ. Έβαζαν στο στόχαστρο τα σχέδια της κυβέρνησης για απολύσεις, επιστροφή των εργολάβων και είσοδο ιδιωτών στο δημόσιο σύστημα Υγείας και τόνιζαν ότι το ξεπούλημα δεν θα περάσει.

Μαζική συμμετοχή είχαν από το ΓΝΑ Γεννηματάς οι συμβασιούχες νοσηλεύτριες στα τμήματα κόβιντ. «Είμαστε στη βραχεία κόβιντ του Γεννηματάς, ένα τμήμα το οποίο δουλεύει μόνο με επικουρικούς, κανέναν μόνιμο», μας είπε η **Άρτεμις**. «Οι περισσότεροι μόνιμοι είναι σε αναστολή και τώρα απειλούνται με απόλυση. Καλύπτουμε 42 κρεβάτια με ασθενείς βαρέως πάσχοντες, μόλις 28 επικουρικές εργαζόμενες με συνεχείς βάρδιες. Δεν βγαίνει το πρόγραμμα. Υπάρχουν πολλές ελλείψεις, σε υλικό, σε ανθρώπινο δυναμικό, σε όλα. Γι' αυτό είμαστε εδώ. Έχουμε πολλά οφειλόμενα ρεπό και άδειες. Διεκδικούμε τα δεδουλευμένα μας, τις θέσεις μας, ένα καλύτερο αύριο για να ανταπεξέλθουμε στη νοσηλευτική πράξη την οποία έχουμε σπουδάσει. Τα νοσοκομεία χρειάζονται προσωπικό».

Από τα μεγαλύτερα μπλοκ ήταν και αυτό του Κρατικού Νίκαιας, όπου οι εργαζόμενοι/ες βρίσκονται σε καθημερινές κινητοποιήσεις. «Είμαστε 11 άτομα στη φύλαξη από το 2016», μας είπε ο **Χαρίλαος Μπέτσικας**. «Έχουμε στηρίξει το σύστημα υγείας, μας υποχρέωσαν να εμβολιαστούμε για να μείνουμε στις δουλειές μας και τώρα μας λένε ότι ήρθε η ώρα να φύγουμε για να φέρουν εργολάβους στη φύλαξη, την καθαριότητα και τη σίτιση. Αυτό σημαίνει διπλάσια τιμή για το νοσοκομείο. Κάναμε συνέλευση και αποφασίσαμε καθημερινές δίωρες καθημερινές στάσεις εργασίας στο νοσοκομείο. Διεκδικούμε τις μόνιμες προσλήψεις όλων των συμβασιούχων».

Η οργή κορυφώθηκε έξω από το Υπουργείο Υγείας, όπου εδώ και πολλές μέρες έχουν κατασκηνώσει οι εργαζόμενοι/ες σε αναστολή. Οι

23/2, Απεργία στα Νοσοκομεία, Αθήνα.
Φωτό: Μάνος Νικολάου

ομιλίες που έγιναν έκφρασαν τη διάθεση όλων για κλιμάκωση του αγώνα. Σε πολλές έγινε αναφορά στο συλλαλητήριο που καλούσαν το Σάββατο 26 Φλεβάρη οι εργάτες από τα **Πετρέλαια** και τα **Λιπάσματα Καβάλας**, οι εργάτες της **ΛΑΡΚΟ** και οι λιμενεργάτες της **COSCO**. Ενώ

στην απεργιακή 8 Μάρτη και το συλλαλητήριο στη 1μη στην πλατεία Κλαυθμώνος κάλεσε εκ μέρους της Γραμματείας Ισότητας της ΑΔΕΔΥ η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, για-
τρός από το ΔΣ του Σωματείου στο ΓΝΑ Γεννηματάς, μέλος και της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη.

Απεργιακές κινητοποιήσεις έγιναν σε όλη τη χώρα. «Εκατοντάδες εργαζόμενες/οι συμμετείχαν, παρά τη συνεχή βροχή, στο απεργιακό συλλαλητήριο έξω από την 3η και 4η ΥΠΕ», περιγράφει το ρεπορτάζ της Εργατικής Αλληλεγγύης στη **Θεσσαλονίκη**. «Στο συλλαλητήριο συμμετείχαν εργαζόμενοι από όλα τα νοσοκομεία της πόλης αλλά και γειτονικών πόλεων, μεταξύ άλλων με τα πανό τους η **ΕΝΙΘ** και το Συντονιστικό Νοσοκομείων, οι εργαζόμενοι του ΕΟΔΥ που διεκδικούν να παραμείνουν στη δουλειά, αλλά και συμβασιούχοι που βρίσκονται μπροστά στην απόλυση στο τέλος του Μάρτη, όπως οι συμβασιούχοι φύλακες του **ΓΝΘ Παπανικολάου**.

Στο πλευρό των υγειονομικών βρέθηκαν **ΕΛΜΕ** και **ΣΕΠΕ** της πόλης καθώς και συνταξιούχοι. Από το βήμα τοποθετήθηκαν αρκετοί συνδικαλιστές των νοσοκομείων της πόλης. Από πολλούς/ες αναδείχθηκε ανάμεσα στις επιθέσεις και το ζήτημα των αυθαίρετων απολύσεων, όπως αυτή της εργαζόμενης στο ΚΥ Ευόσμου τις προηγούμενες ημέρες, για την οποία οργανώνεται κινητοποίηση το επόμενο διάστημα. Τα μέλη του Συντονιστικού Νοσοκομείων καλούσαν όλους τους απεργούς σε

απεργιακή κλιμάκωση, με επόμενο μεγάλο σταθμό την απεργιακή 8/3, ημέρα ενάντια στο σεξισμό και την καταπίεση των γυναικών».

Συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και στην πύλη του **Νοσοκομείου Χαλίων**. Ο Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης συμμετείχε με πανό κι οργανωμένη παρουσία διεκδικώντας «Μαζικές προσλήψεις, Μονιμοποίηση συμβασιούχων, επίταξη της Ιδιωτικής Υγείας, έξω οι εργολάβοι».

Λένα Βερδές

Είμαστε δυο χρόνια συμβασιούχοι, μέσα στην πανδημία, στην καθαριότητα.

Είμαστε στις μονάδες, στις κλινικές, στις ΜΕΘ. Είδαμε νεκρούς, κάναμε τις καρδιές μας πέτρα και συνεχίσαμε. Και τώρα θέλουν να μας διώξουν. Ζητάμε το αυτονόητο, να μείνουμε στις δουλειές μας. Είμαστε γύρω στα 150 άτομα στο Σωτηρία. Είναι ένα μεγάλο νοσοκομείο, ένα νοσοκομείο αναφοράς. Σε κάποια κτίρια έχουν ήδηβάλει εργολάβους και ο σκοπός τους είναι να τουςβάλουν σε όλο το νοσοκομείο, για τις μίζες. Δεν πρέπει να περάσει. Καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες και πρέπει να γίνουμε μόνιμοι. Χωρίς εμάς δεν λειτουργεί τίποτα.

Άννα Αθανασίου,
Χρήστος Βουρλιώτης,
καθαριότητα, ΓΝΑ Σωτηρία

Είμαστε στο δρόμο για τη δουλειά μας. Δεν θέλουμε τους εργολάβους γιατί τους ξέρουμε.

Προσωπικά 23 χρόνια ήμουν στους εργολάβους, με 400 ευρώ, με ένα δώρο που το έπαιρναν πίσω, με καθυστερήσεις δυο και τρεις μήνες στο μισθό, με δύο και τρία πόστα μαζί γιατί ο εργολάβος λέει ότι έχει 80 ή 90 άτομα και έχει 50 με 60. Έχουμε παιδιά, οικογένειες, τι θα κάνουμε εμείς; Ποιος θα μας πάρει για δουλειά; Έχουμε κινητοποιηθεί τις τελευταίες μέρες στο νοσοκομείο και θα συνεχίσουμε.

Σεβαστή Κριζίνη,
καθαρίστρια, Κρατικό Νίκαιας

Αθανασία Μπουκουβάλα,
νοσηλεύτρια ΓΝΑ Γεννηματάς

Να τσακίσουμε τα σχέδια του Πλεύρη

Η πανυγειονομική απεργία στις 23 Φλεβάρη έγινε στον απόηχο των δηλώσεων Πλεύρη σχετικά με τα επόμενα σχέδια του Υπουργείου και της κυβέρνησης στο ΕΣΥ. Οι ανακοινώσεις του προκάλεσαν κύμα οργής μέσα στα νοσοκομεία, σε γιατρούς, νοσηλευτές και όλες τις ειδικότητες. Τι ανακοίνωσε ο υπουργός; «Να έρθουν ιδιώτες γιατροί στα νοσοκομεία να δουλέψουν παρτ τάιμ για να καλύψουν τα κενά, δηλαδή όχι προσλήψεις, όχι μονιμοποιήσεις. Να μπορούν οι γιατροί του ΕΣΥ να ιδιωτεύουν, δηλαδή να σπάσει το “αποκλειστικής και μόνιμης εργασίας” στο ΕΣΥ προκειμένου να μην κάνουν αυξήσεις στους μισθούς. Να γίνουν απογευματινά χειρουργεία σαν τα απογευματινά ιατρεία, δηλαδή πάλι όχι προσλήψεις, αλλά -το χειρότερο- βάζοντας τους ασθενείς να πληρώνουν μέρος των χειρουργείων τους, δηλαδή ιδιωτικοποίηση. Αυτά τα αίσχη παραμονή της απεργίας μας», ήταν η άμεση ανακοίνωση του Συντονιστικού Νοσοκομείων.

Η εξέλιξη αυτή κυριάρχησε στις απεργιακές συγκεντρώσεις. «Είμαστε εδώ ένα απεργιακό ποτάμι, ενωμένο, δυνατό που μπορεί να επιβάλλει ότι δεν θα περάσουν οι επιθέσεις του υπουργείου και της κυβέρνησης», είπε στο βήμα έξω από το Υπουργείο Υγείας ο **Κώστας Καταραχιάς**, γιατρός στο Έλενα Βενιζέλου και μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ. «Δυο χρόνια τώρα η κυβέρνηση έχει μετατρέψει τα νοσοκομεία σε νεκροθάλαμους, έχει δολοφονήσει 25 χιλιάδες και πλέον συνανθρώπους μας με την πολιτική της. Ξέρουμε ότι είναι αδίστακτοι και θέλουν να υλοποιήσουν την ατζέντα τους. Οι δηλώσεις χτες του Πλεύρη έχουν εξοργίσει όχι μόνο τους υγειονομικούς, αλλά όλη την κοινωνία.

Θανατερή πολιτική

Έχουν το θράσος μετά από αυτή τη θανατερή πολιτική τους να ανακοινώνουν ότι θα ιδιωτικοποιήσουν το ΕΣΥ. Ότι θα καταργήσουν την πλήρη και αποκλειστική απασχόληση των γιατρών, ότι θα κάνουν απογευματινά χειρουργεία, ότι θα φέρουν ιδιώτες μέσα στα νοσοκομεία. Γι’ αυτό έβγαλαν τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες σε αναστολή, γι’ αυτό θέλουν να διώξουν τους ΣΟΧ και να φέρουν εργολάβους, γι’ αυτό θέλουν να απολύσουν όλους τους συμβασιούχους. Έχουμε μια μεγάλη μάχη μπροστά μας που μπορούμε να την κερδίσουμε μαζί με όλη την κοινωνία, ενωμένοι, κλιμακώνοντας απεργιακά».

«Είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε απάντηση», είπε αντίστοιχα στην απεργιακή συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη ο **Γιάννης Κούτρας**, γιατρός, μέλος ΔΣ του Σωματείου Εργαζόμενων στο Ιπποκράτειο και του ΔΣ της ΕΝΙΘ. «Είμαστε εξοργισμένοι με την κυβέρνηση που διαλύει το ΕΣΥ. Επιμένουν στην απόλυση των εργαζόμενων με αναστολή και όλων των συμβασιούχων. Το δείχνει η παράνομη απόλυση συμβασιούχου ΟΑΕΔ στο ΚΥ Ευόσμου. Απολύουν όποιον αντιστέκεται, όποιον παλεύει για δημόσια Υγεία και δεν κολλάει στα σχέδιά τους.

Είμαστε εξοργισμένοι που ο υπουργός Υγείας αντί για προσλήψεις, αντί για αυξήσεις και μονιμοποιήσεις, προχωρά σε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση. Θα φέρει λέει ιδιώτες γιατρούς να δουλεύουν παρτ τάιμ στα νοσοκομεία μας. Στους γιατρούς του ΕΣΥ, αντί για αυξήσεις, λέει πάτε να τα πάρετε ιδιωτικά το απόγευμα από τους ασθενείς, δεν χρειάζεται να είστε με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση. Και επιπλέον θέλει απογευματινά χειρουργεία που θα τα πληρώνει ξανά ο ασθενής. Δεν θα τους αφήσουμε. Θα δώσουμε τη μάχη. Η σημερινή απεργία είναι μια δυναμική απάντηση. Έχουμε να δώσουμε συνέχεια, να κλιμακώσουμε με έναν απεργιακό Μάρτη. Δεν θα απολυθεί κανείς, κανείς δεν περισσεύει. Όχι λεφτά για ραφάλ και αστυνομία, λεφτά για την Υγεία, την Παιδεία, τις ανάγκες μας».

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Να ενισχύσουμε το Συντονιστικό

Σε δίμηνο εκλογικών μαχών μπαίνουν τα Συνδικάτα της Υγείας, διαδικασία που θα κορυφωθεί με τα συνέδρια της ΟΕΝΓΕ και της ΠΟΕΔΗΝ στις 7-8-9 Απρίλη και στις 25-26-27 Μάη αντίστοιχα. Οι δυνάμεις του Συντονιστικού Νοσοκομείων στηρίζουν και συμμετέχουν σε μια σειρά αγωνιστικά σχήματα που κατεβαίνουν στις εκλογές τόσο για την ανάδειξη νέων ΔΣ στα Σωματεία Εργαζόμενων και τις Ενώσεις Γιατρών όσο και για την ανάδειξη αντιπροσώπων στις δυο Ομοσπονδίες.

ΓΝΑ Γεννηματάς

Την αρχή κάνει στις 21 και 22 Μάρτη το Σωματείο Εργαζόμενων στο ΓΝΑ Γεννηματάς. Η **Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή** διεκδικεί την ενίσχυσή της. «Οι εκλογές γίνονται σε μια κρίσιμη περίοδο για το δημόσιο σύστημα Υγείας», μας είπε ο **Κώστας Κονταράκης**, ειδικευόμενος ακτινολόγος, υποψήφιος του σχήματος. «Μετά από τα δυο χρόνια πανδημίας, δεν έχει γίνει τίποτα για να στηριχτούν τα νοσοκομεία, αντίθετα η κατάσταση έχει χειροτερεύσει με χιλιάδες προσωπικό να έχει φύγει και να μην έχει αντικατασταθεί. Τώρα ο Πλεύρης λέει ότι θα προσλάβει ιδιώτες για να καλυφτούν τα κενά και ότι γενικά θα μπει ο ιδιωτικός τομέας στο ΕΣΥ. Είναι επιθέσεις που πρέπει να ανατρέψουμε.

Για να το κάνουμε χρειαζόμαστε δυνατό και μαχητικά σωματεία. Είναι ανάγκη οι αγωνιστές και οι αγωνίστριες που παίξαμε ρόλο στις μάχες τα τελευταία χρόνια να αποκτήσουμε ακόμα μεγαλύτερη δύναμη. Για να σπάσει η επιρροή της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ που πρακτικά στήριξαν της κυβέρνηση και τα ψέματά της. Αυτό συνέβη και στο νοσοκομείο μας. Η πλειοψηφία του Σωματείου δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, ήταν απύσασα από τους αγώνες. Όλο αυτόν τον καιρό το νοσοκομείο εφημερεύει ασταμάτητα, μόνο του, σε τραγική κατάσταση. Με λίγο προσωπικό, με υποδομές και εξοπλισμό που δεν ανταποκρίνονται σε ένα μεγάλο νοσοκομείο σαν το Γεννηματάς, με κρεβάτια που δεν επαρκούν, με εξαντλητικά ωράρια. Αλλά προκειμένου να μην στεναχωρηθεί η διοίκηση και οι αρμόδιοι, η ηγεσία του Σωματείου δεν προβάλλει τίποτα προς τα έξω, δεν είχε παρουσία στις μάχες.

Η δική μας ομάδα ήταν αυτή που κάλυψε το κενό, που πρωτοστάτησε σε όλα τα μέτωπα. Με συμμετοχή πάντα στις κεντρικές απεργιακές κινητοποιήσεις, με στάσεις εργασίας, με συγκεντρώσεις στην πύλη και έξω από τη διοίκηση. Για αυτά αξιοποιήσαμε τις δυο έδρες μας στο ΔΣ. Ήμασταν το πιο ενεργητικό κομμάτι. Καλούμε όλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να στηρίξουν την Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή για να ανοίξουμε ακριβώς την

προοπτική της ανατροπής αυτής της κατάστασης που στέλνει κόσμο στον θάνατο αντί να του προσφέρει υγεία».

Άγιος Σάββας

Στις 22 Μάρτη γίνονται οι εκλογές στον Σύλλογο Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. Η **Ενωτική Αγωνιστική Πρωτοβουλία** δίνει τη μάχη για να παραμείνει ένας πρωτοπόρος Σύλλογος που θα βρίσκεται μπροστά σε όλους τους αγώνες του υγειονομικού και συνολικά του εργατικού κινήματος.

«Είμαστε μια δύναμη που ξεκινήσαμε το 2011», μας είπε η **Αγγελική Γεωργούλη**, διευθύντρια τεχνικής υπηρεσίας, υποψήφια του σχήματος. «Η παρουσία του Κώστα Καταραχιά και άλλων αγωνιστών/ιστριών από εκείνο το διάστημα και μετά, έφερε ανατροπές στο νοσοκομείο και το Σύλλογο, φτάνοντας να κερδίσουμε την πλειοψηφία του. Μέχρι τότε κυριάρχουσαν η ΠΑΣΚΕ και η ΔΑΚΕ. Οι αγώνες που δώσαμε στη συνέχεια ήταν πολλοί και μεγάλοι ενάντια στις επιθέσεις στο ΕΣΥ, γεγονός που σταθερά από τότε κέρδιζε την εκτίμηση των συναδέλφων/ισών.

Εσείς στην Εργατική Αλληλεγγύη γνωρίζετε πολύ καλά αυτή την πορεία και τις επιτυχίες της, τα μέλη σας ήταν κομμάτι της. Παρά τον πόλεμο που δεχτήκαμε ξανά και ξανά από τις διοικήσεις και τις συνδικαλιστικές δυνάμεις που στήριζαν τις εκάστοτε κυβερνήσεις, αυτό που κέρδιζε ήταν η δική μας πρόταση για αγώνες και δράση. Προφανώς η εποχή σήμερα είναι δύσκολη. Όσα έχουν ψηφιστεί, οι εργασιακοί νόμοι, οι νόμοι που χτυπούν το συνδικαλισμό, είναι σκληροί, τα ζούμε όλοι οι εργαζόμενοι στην Υγεία αλλά και τους υπόλοιπους κλάδους.

Επιπλέον έχουμε σαν μειονέκτημα ότι “έφυγε” ο Κώστας Καταραχιάς που ήταν ένα τεράστιο κεφάλαιο, μια προσωπικό-

τητα με ρίζες στο νοσοκομείο. Φυσικά αυτό δεν έγινε τυχαία, κυνηγήθηκε, ακριβώς για αυτό του το ρόλο. Αντίστοιχες επιθέσεις γίνονται σε όλα τα αγωνιστικά κομμάτια. Κι εγώ δέχτηκα επίθεση και η **Κατερίνα Πατρικίου** είναι στο στόχαστρο και ο **Σπύρος Βασιλείου**, ο νέος πρόεδρος του Συλλόγου όπως και όλοι οι συμβασιούχοι στην καθαριότητα που ήταν πάντα στήριγμα στο Σύλλογο και τους αγώνες βρίσκονται υπό την απειλή της απόλυσης -η Διοίκηση θέλει σίγουρα να τους διώξει πριν προλάβουν να ψηφίσουν.

Γενικά η απόπειρα να τσακιστεί και να πισωγυρίσει ο Σύλλογος, που την είχαμε αντιμετωπίσει και στις προηγούμενες εκλογές, υπάρχει ακόμα και υπάρχει πολύ έντονα. Ωστόσο δίνουμε τη μάχη για να μην ευοδωθεί. Είμαστε ένα σωματείο βάσης και έτσι μας ξέρουν όλοι. Ήμασταν μπροστά σε όλες τις μάχες, όχι μόνο στα θέματα του νοσοκομείου, αλλά και για τις γυναίκες, ενάντια στον ρατσισμό και τη Χρυσή Αυγή, παντού και πάντα είχαμε συμμετοχή. Ποτέ δεν δώσαμε ψεύτικες υποσχέσεις, το κάλεσμά μας ήταν πάντα “ελάτε να αγωνιστούμε μαζί”. Ποτέ δεν περιμέναμε τις εκλογές, ήμασταν κάθε μέρα στις μάχες. Αυτή ήταν και είναι η ηθική μας. Πιστεύω ότι, παρά το μένος εναντίον μας, ο δικός μας δρόμος θα νικήσει ξανά. Είναι ένα στοίχημα και αγωνιζόμαστε να το κερδίσουμε».

● **Επόμενες εκλογές:**
Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης, 30 Μάρτη. Συμμετέχει η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή
Αγία Όλγα, 5-6 Απρίλη. Συμμετέχει η Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατροπή
ΕΙΝΑΠ, 31 Μάρτη. Συμμετέχει το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή

Λ.Β.

23/2, Απεργία Υγειονομικών στην Αθήνα. Φωτό Μάνος Νικοηάου

Ανοίξτε τα σύνορα για όλους τους πρόσφυγες!

Πριν από περίπου δύο εβδομάδες, στην εφημερίδα της κυβερνήσεως με ημερομηνία 15/2/22 δημοσιεύτηκε με την υπογραφή του υφυπουργού Εξωτερικών Βαρβιτσιώτη και του υπουργού Μετανάστευσης Μηταράκη, υπουργική απόφαση (10/2/22) που χαρακτηρίζει «ασφαλή χώρα καταγωγής» την Ουκρανία, δίπλα σε χώρες όπως η Αίγυπτος του δικτάτορα Σίσι.

Δέκα μόλις μέρες νωρίτερα στις 31 Γενάρη ο υπουργός Εξωτερικών **Δένδιας** είχε επισκεφθεί την Ουκρανία δηλώνοντας: «Βρίσκομαι σήμερα εδώ, στη Μαριούπολη, ελάχιστα χιλιόμετρα από τη γραμμή επαφής, που ως γνωστόν είναι το κύριο σημείο έντασης μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσικής Ομοσπονδίας, για να ενισχύσω με την παρουσία μου, κατ' εντολήν του πρωθυπουργού **Κυριάκου Μητσοτάκη**, την ελληνική κοινότητα που βρίσκεται εδώ. Μια κοινότητα άνω των 100.000 ανθρώπων».

Δεν είναι ότι δεν ξέρει η αριστερά τι ποιεί η δεξιά στην κυβέρνηση της ΝΔ, ο ένας υπουργός να πηγαίνει στην Ουκρανία επειδή βρίσκεται στα πρόθυρα του πολέμου και οι άλλοι να την χαρακτηρίζουν ασφαλή. Ο Βαρβιτσιώτης όπως και ο Μηταράκης ήξεραν ότι βρίσκονται αντιμέτωποι με μια μεγάλη κρίση αλλά το μόνο που τους ένοιαζε ήταν να τρέξουν να προεξοφλήσουν την χώρα σαν ασφαλή ακολουθώντας το παράδειγμα της Τουρκίας και του Αφγανιστάν και άλλων χωρών που χαρακτηρίζουν «ασφαλείς» προκειμένου οι ίδιοι να μην δέχονται πρόσφυγες από αυτές και να μπορούν να υπογράφουν απελάσεις προς αυτές.

Αλλά η κρίση έγινε πόλεμος. Μέχρι τις 28 Φλεβάρη, την ώρα που γράφονταν αυτές οι γραμμές, η Ελλάδα έχει ήδη υποδεχθεί πάνω από 1.000 πρόσφυγες από την εμπόλεμη Ουκρανία, με τον Μηταράκη να δηλώνει: «Η Ελλάδα είναι ανοιχτή στη φιλοξενία Ουκρανών προσφύγων». Ο υπουργός παρουσίασε μάλιστα τις παραμέτρους της Οδηγίας Περί Προσωρινής Προστασίας που ενεργοποιεί η ΕΕ σύμφωνα με την οποία, όσοι Ουκρανοί πρόσφυγες φτάνουν στα σύνορα χωρών της ΕΕ θα λαμβάνουν έκτακτη άδεια που τους δίνει το δικαίωμα παραμονής για έναν χρόνο (προβλέπεται και επέκταση στα 3 χρόνια) και άμεσα το δικαίωμα εργασίας -χωρίς να απορρίπτεται το δικαίωμα αιτήματος ασύλου.

Στον ύπνο πιάστηκε και η ΕΕ-φρούριο. Συνολικά μέσα μόλις στην πρώτη εβδομάδα αυτού του πολέμου ο αριθμός των Ουκρανών προσφύγων που είχε περάσει τα σύνορά της για να γλυτώσει από τον πόλεμο και την φωτιά υπολογιζόταν κάπου

1/3, Ξεβρασμένο πτώμα προσφυγόπουλου σε παραλία στην Επάνω Σκάλα Λέσβου. Φωτό: Παναγιώτης Μπαλάσκας/stonisi.gr

ανάμεσα στις 300 και τις 500 χιλιάδες -με τον επίτροπο κρίσεων της ΕΕ να εκτιμά ότι ο αριθμός των Ουκρανών προσφύγων μπορεί να φτάσει τα 7 εκατομμύρια.

Κλειστές πύλες

Για μια ακόμη φορά τα σχέδια της ΕΕ-φρούριο να κρατήσει τις πύλες της κλειστές στα θύματα των ιμπεριαλιστικών πολέμων κατέρρευσαν με πάταγο όπως και το καλοκαίρι του 2015 όταν πάνω από ένα εκατομμύριο πρόσφυγες από τη Συρία και το Αφγανιστάν πέρασαν τα σύνορά της -παρά την κλιμάκωση των ρατσιστικών μέτρων που υιοθετούσε η ΕΕ τους προηγούμενους μήνες. Μόνο που αυτή την φορά, η κρίση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών ξέσπασε στο εσωτερικό της ηπείρου με την οποία υπεροπτικά θέλει να ταυτίζει το όνομά της.

Έσπευσαν οι ηγέτες της ΕΕ να δη-

λώσουν σε όλους τους τόνους το «ενδιαφέρον» τους για τους Ουκρανούς πρόσφυγες. Πρόκειται για ένα «ενδιαφέρον» καταρχήν συμφεροντολογικό. Η ΕΕ αντιμετωπίζει διαφορετικά τους πρόσφυγες από την Ουκρανία για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, να αναδείξει τη «βαρβαρότητα» του Πούτιν του βασικού ανταγωνιστή της ίδιας και των ΗΠΑ στην περιοχή.

Αλλά και πάλι δεν είναι αυτό που κάνει κυβερνήσεις σαν της Πολωνίας ή της Ουγγαρίας, που έδειξαν τον πιο ωμό ρατσισμό εναντίον των εγκλωβισμένων μη ευρωπαίων προσφύγων στα σύνορά τους πριν λίγους μήνες, να τα ανοίγουν τώρα για τους Ουκρανούς. Η πολιτι-

κή σκοπιμότητα υπήρχε και πριν, αλλά δεν εμπόδισε την Πολωνία στο διάστημα της προηγούμενης κρίσης στην Ουκρανία το 2014-16 να δώσει άσυλο σε 48 μόλις από ένα σύνολο 5.260 αιτήσεων. Αυτό που κάνει τη διαφορά σήμερα είναι η γνώση των ηγετών της ΕΕ πως ό,τι σύνορα και να κρατούσαν κλειστά με την Ουκρανία, τα ποτάμια των κυνηγημένων θα περνούσαν από πάνω τους. Όπως ακριβώς έγινε και το 2015 με τους Σύριους πρόσφυγες.

Και οπότε, είπαν να κάνουν την ανάγκη φιλότιμο; Όχι, είπαν να την κάνουν ρατσισμό. Δεν ανοίγουν τα σύνορα γιατί είναι αλληλέγγυοι στον πόνο του διπλανού αλλά τα ανοίγουν γιατί εδώ, υποτίθεται, οι πρόσφυγες είναι «διαφορετικής ποιότητας» (όπως έλεγε και ο Δένδιας από το 2014), είναι «Ευρωπαίοι». «Είναι καθήκον μας να δεχθούμε αυτούς που εγκαταλείπουν τον πόλεμο», δή-

λωσε ο Γάλλος υπουργός Εσωτερικών Νταρμανέν -φτάνει προφανώς να μην είναι μαύροι, Άραβες και μουσουλμάνοι τους οποίους έχει αναγάγει σε «εσωτερικό εχθρό» της Γαλλίας! Μακρόν, Ορμπάν, Ντούντα, Μητσοτάκης, Γιόχανσον ενώνουν τις φωνές τους για να μας πουν με περηφάνεια ότι ανοιχτά σύνορα και άσυλο δικαιούται κανείς μόνο αν έτυχε να γεννηθεί στην Ευρώπη! Τέτοιος πολιτισμός.

Ψέματα

Αλλά και εκεί, ψέματα λένε. Αφενός, γιατί χώρες όπως η Πολωνία που δηλώνει έτοιμη να δεχθεί ένα εκατομμύριο πρόσφυγες, ακριβώς εξαιτίας της πολιτικής των κλειστών συνόρων που εφαρμόζει, δεν έχει έτοιμες υποδομές για να στηρίξει τέτοια νούμερα. Γεγονός που σύμφωνα με τη Διεθνή Αμνηστία και άλλους αναλυτές μπορεί να οδηγήσει σε μια νέα ανθρωπιστική κρίση. Αφετέρου γιατί κάποιοι Ευρωπαίοι θεωρούν εαυτούς πιο Ευρωπαίους από κάποιους άλλους -τις ανατολικοευρωπαϊκές χώρες εν προκειμένω, που υποδέχονται τις προσφυγικές ροές καθώς η Ουκρανία συνορεύει με την Πολωνία, την Ουγγαρία, την Σλοβακία και την Μολδαβία. (Αυτό είναι άλλωστε και το υπόβαθρο για τα χυδαία σεξιστικά «ανέκδοτα» που αναβιώνουν στην Δ. Ευρώπη για τις προσφύγισσες από την Ουκρανία).

Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ευρωπαϊκή επίτροπος Εσωτερικών Υποθέσεων **Γιόχανσον** έσπευσε να προειδοποιήσει προς πάσα κατεύθυνση ότι «ήδη βλέπουμε πολλούς Ουκρανούς να φεύγουν από τις χώρες πρώτης εισόδου και να πηγαίνουν σε άλλα κράτη-μέλη, ειδικά αυτά που έχουν ήδη μεγάλο ουκρανικό πληθυ-

σμό», προσθέτοντας ότι υπήρξαν υπουργοί της ΕΕ που αμφισβήτησαν «αν είναι η κατάλληλη ώρα για να εφαρμοστεί η Οδηγία Περί Προσωρινής Προστασίας ή είναι καλύτερο να περιμένει λίγο η ΕΕ». Από την άλλη, η υπουργός Εσωτερικών της Λιθουανίας απαίτησε ένα μηχανισμό ισοκατανομής των προσφύγων καλώντας την ΕΕ να τον οργανώσει.

Τελικά η κυβέρνηση Μητσοτάκη αναγκάστηκε να εφαρμόσει την οδηγία της ΕΕ καταπίνοντας τα περί «ασφαλούς χώρας» και αναγκάστηκε να υποδεχθεί πρόσφυγες από την Ουκρανία αλλά όχι και με τόσο μεγάλη προθυμία: «Αν πρέπει να πάρουμε και εμείς ως χώρα έναν αριθμό ανθρώπων, είμαστε διατεθειμένοι να το κάνουμε σε συνεργασία με την ΕΕ. Το κόστος θα καλυφθεί από την Ευρώπη», δήλωσε ο Μηταράκης.

Μέσα σε αυτό το νέο εκρηκτικό περιβάλλον, με τον πόλεμο και την προσφυγιά να μετακομίζει στο κέντρο της Ευρώπης, η καμπάνια για τη φετινή Διεθνή Μέρα δράσης ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό στις 19 Μάρτη αποδεικνύεται τόσο επίκαιρη όσο και ο αγώνας ενάντια στον πόλεμο των ιμπεριαλιστών, ΗΠΑ, ΕΕ και Πούτιν.

Είναι η στιγμή να συγκρουστούμε με τον ρατσισμό απαιτώντας τα σύνορα της ΕΕ που άνοιξαν -και σωστά- για να υποδεχθούν τους Ουκρανούς πρόσφυγες να ανοίξουν για να υποδεχθούν όλους τους πρόσφυγες και τις προσφύγισσες, όλους τους ανθρώπους που ρισκάρουν τη ζωή τους για να γλυτώσουν όχι μόνο από τον πόλεμο αλλά και από την περιβαλλοντική καταστροφή, την πείνα και την φτώχεια, αυταρχικά και δικτατορικά καθεστώτα - απ' όποια χώρα και αν προέρχονται, ό,τι εθνικότητα, χρώμα και θρησκεία και αν έχουν.

Να απαιτήσουμε να σταματήσουν οι δολοφονίες στο Αιγαίο! Έξι ακόμη νεκρούς πρόσφυγες ξέβρασε το ξημέρωμα της πρώτης μέρας του Μάρτη στις ακτές της Λέσβου σε ένα ακόμη ναυάγιο στα σύνορα της Ελλάδας τη στιγμή που οι παρατρεχάμενοι της κυβέρνησης παριστάνουν τους «φιλάνθρωπους» υποδεχόμενοι τους πρόσφυγες από την Ουκρανία.

Να απαιτήσουμε σε όλο τον πλανήτη να πέσουν οι φράχτες, να σταματήσουν τα pushback, να δοθούν άσυλο και χαρτιά σε όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αυτή τη μεγάλη μάχη οργανώνει η **ΚΕΕΡΦΑ** καλώντας σωματεία, συλλόγους, οργανώσεις και συλλογικότητες να συμμετέχουν στα συλλαλητήρια σε όλες τις πόλεις και στην Αθήνα στις 3μη στην Ομόνοια.

Γιώργος Πίπτας

Και για όλους
τους ομογενείς

Απροθυμία, το λιγότερο, είναι η λέξη που κολλάει στην στάση της κυβέρνησης και απέναντι στους περίπου 100.000 ομογενείς που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των συγκρούσεων γύρω από τη Μαριούπολη. «Οι Έλληνες ομογενείς έχουν ρίζες αιώνων. Δεν ξέρω αν και η διάθεση του πληθυσμού είναι σώνει και καλά να γίνουν πρόσφυγες», έπαινε να προεξοφλήσει ο αν. υπουργός Εξωτερικών Βαρβιτσιώτης προσθέτοντας ότι είναι δύσκολο να στείλουν πλοία στην Μαριούπολη να πάρουν πρόσφυγες γιατί τα στενά της Αζοφικής θάλασσας τα ελέγχουν οι Ρώσοι.

«Εδώ και 24 ώρες δεν έχουμε επικοινωνία. Θέλουμε να έρθουμε στην Ελλάδα. Ψάχνω τα χαρτιά μου», δήλωνε στο μεταξύ στο Mega η κυρία **Βαλεντίνα Πασκάλ**, ομογενής που βρισκόταν στην Ουκρανία. «Ο Σαρτανάς δεν υπάρχει, το ίδιο και άλλα ελληνικά χωριά. Εδώ και 24 ώρες δεν έχουμε επικοινωνία. Πήρα στο προξενείο, είπα ότι θέλουμε να φύγουμε και είπαν ότι θα μας πάρουν τηλέφωνο».

Δεν είναι πολλοί;

Εκεί που δεν βρισκόταν καμιά λύση, μάθαμε από τον έτερο υφυπουργό Εξωτερικών **Κατσανιώτη** ότι «οι ομογενείς μας που έχουν ζητήσει να φύγουν δεν είναι πολλοί. Αλλά θα φύγει μια μικρή πομπή από την Μαριούπολη γύρω στα 100 άτομα. Τελικά ο **Δένδιας**, επικαλούμενος δυσκολίες, δικαιολογήθηκε λέγοντας ότι «ήδη πολλοί συμπατριώτες μας έχουν έρθει σε επαφή... είμαστε, όμως, εκ των πραγμάτων, αναγκασμένοι να προσαρμόζουμε το σχέδιό μας στις συνθήκες επί του εδάφους».

Όχι μόνο αποδεικνύεται ότι «το σχέδιο εκκένωσης» της κυβέρνησης ήταν μια μπαρούφα, αλλά ήδη ακούμε στις τοποθετήσεις κυβερνητικών παραγόντων του υπουργείου να τίθενται άξαφνα διαφόρων τύπων διαχωρισμοί στις αναφορές για τους ομογενείς: «έλληνες πολίτες», «κάτοχοι ελληνικών διαβατηρίων» και «ειδικών δελτίων ταυτότητας ομογενούς» και άλλους που δεν είναι τίποτε από αυτά ή είναι «ελληνικής καταγωγής».

Δεν είναι τυχαίες αυτές οι αναφορές. Ελληνικό διαβατήριο, σύμφωνα με την Καθημερινή έχουν περίπου 2.000 άτομα. Η ελληνική διπλωματία έχει πάντα την τάση να μικραίνει τους αριθμούς του «ηρωϊκού απόδημου ελληνισμού» όταν είναι να του προσφέρει άσυλο. Μια μακρά παράδοση εθνικιστικής εκμετάλλευσης των ομογενών εκτός Ελλάδας και ρατσιστικής αντιμετώπισης στο εσωτερικό της.

Ξανά «πυρά ακινητοποίησης» εναντίον Ρομά

Στα διεθνή μέσα ενημέρωσης έχει φτάσει η δολοφονία του Νίκου Σαμπάνη από αστυνομικούς στο Πέραμα. Σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στο Al Jazeera (23/2) με την υπογραφή της Moira Lavelle, τίθενται τα ερωτήματα όσον αφορά στις συνθήκες της δολοφονίας, την καταστροφή αποδεικτικού υλικού από την αστυνομία ενώ αναδεικνύεται το γεγονός ότι υπάρχουν τέσσερις καταδίκες της ΕΛ.ΑΣ από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για ρατσιστική μεταχείριση των Ρομά από την αστυνομία.

Συγκλονιστικό είναι το ρεπορτάζ από το πρωινό της 7 Φεβρουαρίου στο Πέραμα, όπου η οικογένεια του Νίκου Σαμπάνη έφτιαξε ένα μνημείο, ένα μικρό εκκλησάκι στο σημείο της δολοφονίας, με την αστυνομία να παρακολουθεί σε απόσταση και τους συγγενείς οργισμένους, να ζητάνε δικαιοσύνη.

Στο μεταξύ στις 22/2, μια ακριβώς μέρα νωρίτερα, είχαμε άλλο ένα γεγονός στο Κορωπί που στα περισσότερα μέσα παρουσιάστηκε ως επεισόδιο με Ρομά που δεν σταμάτησαν σε έλεγχο, όπου αστυνομικοί έβγαλαν τα όπλα και πυροβόλησαν. Ενώ για το γεγονός μπορεί να βρει κανείς στο διαδίκτυο πλήθος από δημοσιεύματα βασισμένα συνήθως σε αστυνομικές πληροφορίες, στο σάιτ της ΕΛ.ΑΣ δεν μπόρεσαμε να βρούμε καμιά ανακοίνωση της υπηρεσίας Αττικής.

Έτσι σε δημοσίευμα («Ενικός») διαβάζουμε ότι «Συμπλοκή μεταξύ Ρομά και αστυνομικών σημειώθηκε στο Κορωπί. Σύμφωνα με τις πρώτες πληροφορίες, αστυνομικοί της ΔΙΑΣ και της ΟΠΚΕ πήγαν να κάνουν έλεγχο σε καταυλισμό που βρίσκεται στην περιοχή Κούπι, όπως γίνεται κάθε εβδομάδα. Κατά της διάρκεια της αστυνομικής επιχείρησης, ένα αυτοκίνητο για να αποφύγει τον έλεγχο ανέπτυξε ταχύτητα και

Το εκκλησάκι που τοποθέτησαν οι γονείς του Νίκου Σαμπάνη στη μνήμη του

έπεσε πάνω σε αστυνομικούς... Οι ίδιες πληροφορίες, αναφέρουν πως ένας αστυνομικός πυροβόλησε στα λάστιχα του αυτοκινήτου».

Σύμφωνα με το σάιτ **«Νοτιοανατολικά»**: «Σύρραξη μεταξύ Ρομά και αστυνομικών με τραυματισμούς σημειώθηκε το απόγευμα της Τρίτης στην περιοχή των Αγίων Αναργύρων Κορωπίου. Όλα ξεκίνησαν όταν δέκα περίπου αστυνομικοί ξεκίνησαν έλεγχο σε σπίτια Ρομά στη συγκεκριμένη περιοχή ή - κατά άλλους - σταμάτησαν αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν Ρομά για να το ελέγξουν, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί ένταση. Κάποια στιγμή ένας από τους διαμαρτυρόμενους Ρομά εμβόλισε με το αυτοκίνητό του μοτοσικλέτες της ομάδας ΔΙΑΣ με αποτέλεσμα τον τραυματισμό τριών αστυνομικών...Κατά άλλες πληροφορίες στη διάρκεια της σύρραξης οι αστυνομικοί αναγκάστηκαν να πυροβολήσουν στον αέρα...».

Ο διαπιστευμένος στο υπ. ΠΡΟΠΟ δημοσιογράφος του Law and Order ανέφερε: «Σε έλεγχο που πραγματοποίησε το Τ.Α Κορωπίου με συνδρομή της ΟΠΚΕ σε καταυλισμό Ρομά στη περιοχή, υπήρξε σοβαρό περιστατικό και συμπλοκή αστυνομικών με Ρομά, με έναν εξ' αυ-

τούς να τραυματίζει ευτυχώς όχι σοβαρά αστυνομικό με το Ι.Χ του. Στη θέα των αστυνομικών ένα άτομο τράπηκε σε φυγή... με τους αστυνομικούς να εκτελούν πυρά ακινητοποίησης κατά του οχήματος διαφυγής του». Σε επόμενο ρεπορτάζ του ίδιου σάιτ διαβάζουμε ότι «οι αστυνομικοί έκαναν έρευνα στο σπίτι του δεν τον εντόπισαν και γίνονται αναζητήσεις σε οικίες συγγενών του. Οι πληροφορίες του L&O αναφέρουν ότι ο δράστης είναι τραυματισμένος από τα πυρά των αστυνομικών».

Στον **Ελεύθερο Τύπο** μαθαίνουμε ότι «συνελήφθη ο οδηγός που έπεσε με το αυτοκίνητό του πάνω σε μπλόκο της ΕΛΑΣ... Νωρίτερα, συναγερμός είχε σημάνει στο Κορωπί στην περιοχή Κίτσι. Άνδρες της ΕΛ.ΑΣ. επιχείρησαν να κάνουν έλεγχο σε καταυλισμό Ρομά. Εκείνοι προσπάθησαν να πέσουν πάνω τους με το όχημά τους με αποτέλεσμα ένας αστυνομικός να ρίξει στον αέρα».

Έπεσαν πυροβολισμοί, τότε και που, στα λάστιχα ή στον αέρα; Υπήρξε τραυματίας Ρομά; Έγινε το επεισόδιο στα πλαίσια «συμπλοκής» ή «σύρραξης» με τους κατοίκους του καταυλισμού; Υπήρξε επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ σε σπίτια σε ένα ολόκληρο καταυλισμό; Γίνεται συστηματικά κάθε εβδομάδα επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ στον καταυλισμό και γιατί; Εύλογα τα ερωτήματα που προκύπτουν, με τις διαρροές της αστυνομίας να εξασφαλίζουν για ακόμη μια φορά μια ενημέρωση πιο θολή και από την κάλυψη του πολέμου στην Ουκρανία. Ένα είναι το μόνο σίγουρο: Μετά την δολοφονία του Σαμπάνη και την επίσκεψη συμπαράστασης του ίδιου του υπουργού ΠΡΟΠΟ **Θεοδωρικάκου**, τα κουμπούρια της ΕΛ.ΑΣ συνεχίζουν να βάζουν στο στόχαστρο τους Ρομά, στο Βόλο, στο Κορωπί, στο Μενίδι.

Γ.Π.

Στοπ στις μαζικές εξώσεις προσφύγων!

«Ο Μηταράκης και ο Μπακογιάννης προχωράνε στο πέταγμα στο δρόμο χιλιάδων προσφύγων, ιδιαίτερα ευάλωτων ομάδων, γυναικών μοναχικών με μικρά παιδιά και βρέφη, πολύτεκνων οικογενειών, αναπήρων και ατόμων με ψυχικά νοσήματα, με την συρρίκνωση του προγράμματος ΕΣΤΙΑ II και την ρατσιστική εκκένωση του Ελαιώνα», καταγγέλλει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ.

«Επιχειρούν να διώξουν μαζικά τους πρόσφυγες από την Αθήνα. Ο Μηταράκης προχωρά στην διάλυση του προγράμματος ΕΣΤΙΑ II μειώνοντας τις θέσεις σε κατοικίες από τις 27.000 στις 10.000, εκκενώνοντας κατοικίες στις γειτονιές της Αθήνας και άλλων Δήμων της χώρας. Την ίδια ώρα χέρι-χέρι Μηταράκης και Μπακογιάννης προωθούν την εκκαθάριση της πόλης από χιλιάδες πρόσφυγες με την ρατσιστική εκκένωση του Ελαιώνα, ώστε να τον παραδώσουν στους πλούσιους φίλους τους για αξιοποίηση στα πλαίσια της δήθεν ανάπτυξης αλλά στην πράξη δωρεάς γηπέδου εκατομμυρίων στην ΠΑΕ ΠΑΟ.

Ανακοίνωσαν ότι ξεκινά η εκκένωση του στρατοπέδου του Ελαιώνα με την έξωση μέχρι τις 15 Μαρτίου εκατοντάδων προσφύγων που έχουν πάρει άσυλο χωρίς να έχει εξασφαλιστεί η οποιαδήποτε εναλλακτική λύση στέγασης. Αφήνει σαν μοναδική διέξοδο να μεταναστεύσουν ξανά για πολλοστή φορά σε άλλη περιοχή της χώρας όσοι είναι αιτούντες άσυλου, κόβοντας δεσμούς με την γειτονιά και των παιδιών τους με τα σχολεία.

Για τους αιτούντες άσυλο λοιπόν ετοιμάζονται να τους ξεριζώσουν για

να τους μεταφέρουν σε άλλα στρατόπεδα όπου φρόντισαν να βάλουν συρματοπλέγματα και ελεγχόμενες περιστρεφόμενες πόρτες. Όσοι έχουν απόρριψη καλούνται απλά να εξαφανιστούν για να μην βρεθούν στην Αμυγδαλέζα. Θα τους στείλουν να τριγυρνάνε στην Πλατεία Βικτωρίας και πολύ πιθανά θα ξανακόψουν τα παγκάκια. Εκεί θα κάνουν τα στραβά μάτια στους διακινητές που θα τους πολιορκούν για ένα πανάκριβο ταξίδι στα αμπάρια πλοίων της γραμμής προς την Ιταλία ή σαπιοκάραβων με αντάλλαγμα να το ξεπληρώσουν δουλεύοντας σαν σκλάβοι κάπου στην Ιταλία ή την Ισπανία.

Αυτή η απάνθρωπη, άκαρδη, ρατσιστική πολιτική του Μηταράκη και του Μπακογιάννη έχει σαν μεγάλα θύματα τα προσφυγόπουλα που θα χάσουν την ξεκινήμενη διαδρομή στη μόρφωση, με πολύ κόπο και προσπάθεια των εκπαιδευτικών που τα αγκάλιασαν στα σχολεία. Αλήθεια θα μετακινήσουν μαθητές στη μέση της χρονιάς ή απλά θα τους διακόψουν την φοίτηση; Ποιο από τα δύο είναι πιο εγκληματικό άραγε; Το ξήλωμα του προγράμματος εγκατάστασης σε κατοικίες μέσα στις γειτονιές είναι μια πολιτική που χαϊδεύει τους ακροδεξιούς και τους φασίστες και τους ανοίγει το δρόμο για νέες επιθέσεις.

Καλούμε τα σωματεία των εκπαιδευτικών, όλα τα συνδικάτα, να βάλουν φρένο στη ρατσιστική εκστρατεία της κυβέρνησης. Ούτε ένα προσφυγόπουλο από το σχολείο του, ούτε ένας πρόσφυγας από το σπίτι του».

Ενάντια στο σύστημα που στηρίζεται στις διακρίσεις

Έχουν περάσει 100 χρόνια από το 1922 και την καταστροφή της Σμύρνης. Οι πρόσφυγες και ιδιαίτερα οι προσφύγισες αντιμετωπίσαν ρατσισμό και αλλά και σεξισμό. Και στο σήμερα έχουμε διακρίσεις και βία σε βάρος των προσφύγων και προσφυγισών. Τους πνίγουν στη θάλασσα ή τους μαντρώνουν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Ο καπιταλισμός είναι ένα σύστημα που στηρίζεται σε διακρίσεις όχι μόνο φυλής, θρησκείας και χρώματος, αλλά και φύλου. Οι γυναίκες εργαζόμενες αντιμετωπίζουν ανισότητα στους μισθούς και στις συνθήκες εργασίας, αντιμετωπίζουν σεξουαλικές παρενοχλήσεις και βία στους χώρους δουλειάς αλλά και στο σπίτι.

Δεν είναι η ανθρώπινη φύση που τα προκαλεί αυτά αλλά αυτό το σύστημα που στηρίζεται στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Εκμεταλλεύεται στο εργοστάσιο και καταπιέζει στο σπίτι τη γυναίκα. Εκμετάλλευση σημαίνει ότι μια γυναίκα δουλεύει οκτάωρο στη δουλειά το οποίο πληρώνεται για δώρο και μετά δουλεύει άλλο ένα οκτάωρο στο σπίτι το οποίο δεν πληρώνεται καθόλου. Χρειάζεται ένα σεξιστικό ιδεολόγημα περί «ρόλων των δυο φύλων» για να το στηρίξει αυτό.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη τα εξασφαλίζει όλα αυτά με νόμους, με την αστυνομία, με τα Υπουργεία -Παιδείας, Υγείας, Δικαιοσύνης- με θεσμούς, με ιδεολογικές επιθέσεις. Με όλα αυτά τα στηρίγματά της ανοίγει τον δρόμο για τους βιασμούς. Η μάχη των γυναικών είναι μάχη ενάντια στην κυβέρνηση και στο σύστημα που θεσμοθετεί τον σεξισμό.

Το βιβλίο «Η Πάλη για την Απελευθέρωση των Γυναικών» που ξεκίνησε να παρουσιάζεται μέσα στους εργατικούς χώρους από το φθινόπωρο του 2018, προκάλεσε συζήτηση και βοήθησε να πάμε προς μια απεργιακή 8 Μάρτη ξανά.

Η απεργία στις 8 Μάρτη έχει τεράστια σημασία. Οργανώνουμε την απεργία με αποφάσεις σωματείων, οργανώσεων του κάθε χώρου να κατέβει με όλο του τον κόσμο και με το πανό του. Η απεργία της 8 Μάρτη μεγάλωσε και την ίδια τη συμμετοχή των εργατών κι εργατριών στα σωματεία, γιατί βγήκαν προς τα έξω με αυτοπεποίθηση στο κίνημα, τις μάχες και την αντίσταση.

Οργανώνουμε και συμμετοχή από τα στρατόπεδα, από τους πρόσφυγες και τις προσφύγισες, τους μετανάστες και τις μετανάστριες. Ενάντια σε ένα σύστημα που θέλει να μας διαιρέσει, παλεύουμε μαζί, με κέντρο την εργατική τάξη και τα συνδικάτα.

Παλεύουμε για να ανατρέψουμε τη Νέα Δημοκρατία αλλά και το ίδιο το σύστημα της εκμετάλλευσης και του κέρδους. Το παράδειγμα το έδειξε η Ρώσικη Επανάσταση, τα πρώτα χρόνια της οποίας αντιπροσωπεύουν την πιο συγκεκριμένη και την πιο ανεβασμένη εμπειρία για το πώς μπορούμε να φτάσουμε στην απελευθέρωση των γυναικών. Αυτή η παρόδοση μας εμπνέει για να οργανώσουμε την πάλη για την απελευθέρωση των γυναικών και σήμερα.

Μαρία Στύλλου

Ξεσηκωνόμαστε από όλους τους χώρους

Απλώνεται όλο και περισσότερο η καμπάνια της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη, με εκδηλώσεις, εξορμήσεις, αφισκοκολλήσεις και ψηφίσματα. Οι προγραμματισμένες εκδηλώσεις ξεπέρασαν τις 45 σε γειτονιές σε όλη την Ελλάδα, σε εργατικούς χώρους και σε σχολές. Στα πάνελ των εκδηλώσεων συναντήθηκαν και μίλησαν αγωνίστριες από το γυναικείο κίνημα και συνδικαλίστριες από διάφορους χώρους, φοιτήτριες, μετανάστριες. Οι εκατοντάδες άνθρωποι που έχουν συμμετάσχει στις εκδηλώσεις αυτές άνοιξαν τις ιδέες και τους προβληματισμούς τους για το πώς θα συνεχίσουμε με την **οργάνωση μιας αντικυβερνητικής και αντιπολεμικής απεργίας σεισμό στις 8 Μάρτη, ενώ έφεραν και εικόνες είτε από επιθέσεις σε βάρος των γυναικών, είτε, κυρίως, από μάχες στους χώρους τους.**

«Στη **Νίκαια**, ανάμεσα στα θέματα που συζητήθηκαν ήταν η θεσμική επίθεση με τον νόμο Τσιάρτα περί συνεπιμέλειας και η πίεση που αυτή πρόσθεσε στις πλάτες των γυναικών. Μίλησαμε για το πόσο εκφράζονται οι γυναίκες στις διεκδικήσεις μέσα από τα σωματεία. Μπήκε το εμβληματικό παράδειγμα του Αγίου Σάββα που πρωτοστάτησε στην πρώτη προσπάθεια για απεργιακή 8 Μάρτη. Μίλησαμε επιπλέον για το παράδειγμα κλινικής Σινούρη: το κίνημα βοήθησε μια πρώτη γυναίκα να καταγγείλει τον ιδιοκτήτη για παρενόχληση και μετά βρέθηκε και άλλη. Από τον κλάδο της Παιδείας μίλησαν εκπαιδευτικοί για τη μάχη να μην περάσει το μάθημα για την προγεννητική αγωγή, που την έδωσαν οργανωμένα», μας μετέφερε η **Πηνελόπη**.

Στον **Πειραιά** η συμμετοχή από εργαζόμενους και εργαζόμενες ήταν επίσης μεγάλη. Μέλος της Ανοιχτής Φεμινιστικής Συνέλευσης που συμμετείχε στην εκδήλωση τόνισε ότι στις 8 Μάρτη χρειάζεται να ενωθούν όλες οι μάχες. Η γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Πειραιά **Μαρία Ζαχαρία** που ήταν και ομιλήτρια, αναφέρθηκε και σε ένα παράδειγμα νέας συναδέλφου που δεν ήξερε πώς να αντιμετωπίσει περιστατικό παρενόχλησης και το αντιμετώπισαν με απεύθυνση στο σωματείο. Τόνισε τη σημασία να ανοίξει η συζήτηση για την 8 Μάρτη στο Εργατικό Κέντρο, αλλά και στην COSCO και τα υπόλοιπα σωματεία στην COSCO και τα υπόλοιπα σωματεία

του Πειραιά. Τέλος, αναφέρθηκαν στη συζήτηση οι μάχες που δίνουν οι πρόσφυγες και οι προσφύγισες μέσα σε αντίξοες συνθήκες εγκλεισμού και αδυναμίας να εργαστούν, και το γεγονός ότι συμμετέχουν μαζίκ στην 8 Μάρτη όλα τα τελευταία χρόνια.

Η **Αλέκα Μακρή**, ομιλήτρια στην εκδήλωση της Κίνησης στο **Χαλάνδρι** και μέλος της φεμινιστικής συλλογικότητας «Το Μωβ» άνοιξε τη συζήτηση τονίζοντας τη διαφορά της απεργιακής 8 Μάρτη των τελευταίων ετών σε σχέση με τα παλιότερα χρόνια, ενώ τόνισε ότι το #metoo, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς στηρίχθηκε σε ένα κίνημα που για χρόνια προσπαθούσε να ενδυναμώσει τα θύματα.

Παράλληλα άνοιξε μια πλούσια συζήτηση, με τον προβληματισμό των συμμετεχουσών για το αν το εργατικό κίνημα αυτή την περίοδο βρίσκεται στο ύψος των περιστάσεων. Οι ομιλήτριες από τη μεριά της Κίνησης θύμισαν ότι το γυναικείο κίνημα γνώρισε τις πιο μεγάλες στιγμές του σε περιόδους που και το εργατικό κίνημα φούντωνε, τονίζοντας ότι αυτή είναι η εικόνα και σήμερα.

Στα **Πετρώλωνα**, σε μια επιτυχημένη εκδήλωση με δεκάδες συμμετέχοντες και συμμετοχές, συζητήθηκαν τα σεξιστικά ιδεολογήματα σε χώρους δουλειάς. Όπως είπε στην ΕΑ η **Μαρία Φ.** «διαβάστηκε και ρετινισμός που έστειλε στην εκδήλωσή μας μια ομάδα γυναικών μηχανικών από το Βέλγιο και με την οποία μας μίλησαν για όλες τις σεξιστικές αντιλήψεις που αντιμετωπίζουν. Συζητήσαμε γιατί είναι απαραίτητο να είναι απεργιακή η 8 Μάρτη, όχι μόνο για λόγους μνήμης αλλά κυρίως για λόγους σημερινών αγώνων και διεκδικήσεων».

Στα **Πατήσια** συζητήθηκε ότι η 8 Μάρτη είναι υπόθεση όλων. «Μπήκε το παράδειγμα των Καμερουνέζων μεταναστών και μεταναστριών που οργανώνουν τη συμμετοχή τους μαζίκ», είπε η **Βίκυ** στην ΕΑ. «Συμμετείχαν και φοιτητές/τριες από τα ΜΜΕ και το ΠΑΔΑ». Μπήκαν εικόνες από τις δράσεις στη γειτονιά, με εξορμήσεις στο Μετρό (το ΣΕΛΜΑ ήταν από τα πρώτα σωματεία που πήραν απεργιακή απόφαση) και στην κινητοποίηση για τα Πετρέλαια Καβάλας.

«Στη **Νέα Σμύρνη** ανάμεσα στις ομιλή-

τριες ήταν η **Αργυρώ**, ιατρός στον Ερυθρό. Η Αργυρώ έχει υποστεί πρόσφατα μια σεξιστική διάκριση, με την επιτροπή που εξέτασε την υποψηφιότητά της να γίνει μόνιμη ως επιμελήτρια να την ρωτάει αν θα παίρνει πολλές άδειες ειδικού σκοπού ως μητέρα δυο παιδιών και στο τέλος να την απορρίπτει, παρόλο που ήταν πρώτη από άποψη προσόντων», μας είπε η **Μαρίζα**. «Το κίνηγησε ώστε να πάρει δημοσιότητα και συνεχίζεται η μάχη. Είχαμε επίσης τη συμμετοχή μιας ιστορικού, μέλους των 'Ιστορικών για την Έρευνα στην Ιστορία των Γυναικών και του Φύλου', η οποία ενημέρωσε ότι η συλλογικότητά της οργανώνει διαδικτυακές συζητήσεις και κάλεσε την Κίνηση σε συνεργασία».

Άμεση Αντίδραση

Στην εκδήλωση που οργάνωσε η Κίνηση για τις γειτονιές των **Αμπελοκήπων** και του **Γκύζη** σημαντικό σημείο ήταν η εικόνα από την άμεση αντίδραση μαθητών και μαθητριών σαν απάντηση σε περιστατικό ομοφοβικής τοποθέτησης μέσα στο μάθημα. «Η ομιλήτρια **Εύα Ηλιάδη**, εκπαιδευτικός, τόνισε πως αυτό το περιστατικό δείχνει τη δύναμη που έχει πλέον το κίνημα», τόνισε η **Θένια** στην ΕΑ. «Υπήρξε επίσης τοποθέτηση που έκανε τη σύγκριση με τη δεκαετία του '70 και του '80 και τόνισε ότι τέτοια ζητήματα τα εκρυσβαν τότε, το κίνημα πλέον είναι πολύ προχωρημένο».

«Στο **Περιστερί** συζητήσαμε ανάμεσα σε άλλα για τις ιδεολογικές επιθέσεις του συστήματος και πώς αυτές προωθούνται από τα ΜΜΕ», είπε στην ΕΑ η **Μαρία Κ.** «Σύντροφος με τον οποίο συμπορευόμαστε εδώ και πολλά χρόνια, έκανε τοποθέτηση για τον ρόλο που έπαιξαν οι γυναίκες στη διαμόρφωση της γειτονιάς μας, όταν πριν πολλά χρόνια την υπερασπίστηκαν με τα ίδια τους τα χέρια ενάντια στην προσπάθεια να επεκταθεί ορυχείο καταστρέφοντας οικισμούς. Συνεχίζουμε οργανώνοντας μια μεγάλη ανοιχτή εξόρμηση το Σάββατο 5/3 για να καλέσουμε όλο τον κόσμο στην απεργία».

Ένα από τα κεντρικά ζητήματα που άνοιξαν στη συζήτηση στον **δήμο Νίκαιας** ήταν οι εξωσωματικές και πώς η αναγωγή τους σε βιομηχανία κοστίζει πάρα πολλά λεφτά στις γυναίκες. «Συζητήθηκε ότι το

συνέδριο υπογονιμότητας είναι κεντρικό σε αυτό», είπε στην ΕΑ η **Κατερίνα Θ.** «Πίσω από αυτό κρύβονται μεγαλοιατροί που αξιοποιούν αυτή την προπαγάνδα για το κέρδος τους. Είπαμε ότι και η εξωσωματική θα έπρεπε να είναι δωρεάν δημόσια στα νοσοκομεία, να υπάρχουν αρκετά τμήματα ώστε να καλύπτονται όλες οι γυναίκες που τη χρειάζονται.

Ένα άλλο θέμα που συζητήσαμε ήταν τα προβλήματα στις οικογένειες που επιδεινώνονται από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ψυχολογική υποστήριξη από πουθενά. Η απάντηση σε αυτά τα προβλήματα είναι η στήριξη από τις κοινωνικές δομές, άρα η στελέχωσή τους με μαζικές προσλήψεις. Και βέβαια μίλησαμε για το θέμα των συμβασιούχων και πώς το να μην υπάρχει μόνιμη σταθερή εργασία επηρεάζει τη ζωή των εργατών και ιδιαίτερα των γυναικών».

Στον **Αγιο Σάββα**, το νοσοκομείο που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην πρώτη απεργιακή 8 Μάρτη του 2019, με τις καθαρίστριες που έδιναν μάχη να κρατήσουν τις δουλειές τους να βαδίζουν στην κεφαλή της πορείας, οι μάχες συνεχίζονται ατμαμάτητα.

«Η συζήτηση είχε δυο βασικούς άξονες: τον ρόλο των σωματείων και τι μπορούμε να κάνουμε στους χώρους δουλειάς ώστε να μην αφήνουμε περιθώρια για σεξιστικές

και κακοποιητικές συμπεριφορές. Πώς να δημιουργούμε ένα κλίμα χάρη στο οποίο είτε να αποτρέπονται είτε να καταγγέλλονται αυτές οι συμπεριφορές», μας είπε η **Κατερίνα Π.**, γραμματέας του σωματείου. «Μπήκε η εικόνα του τι έχει κάνει το σωματείο στα νοσοκομεία, να υπάρχουν αρκετά τμήματα ώστε να καλύπτονται όλες οι γυναίκες που τη χρειάζονται. Γνωστοποίησε τις καταγγελίες και διεκδίκησε την τιμωρία των δραστών. Όσοι ήταν εμπλεκόμενοι έχουν τώρα πια 'μαζευτεί'. Η 8 Μάρτη είναι αφετηρία για αγώνα αλλά αυτό είναι μια καθημερινή δράση στον χώρο δουλειάς από όλους και με μαζικούς όρους. Προγραμματίσαμε ότι τις επόμενες ημέρες θα γίνει μια μεγάλη εξόρμηση-περιοδεία στο νοσοκομείο για την 8 Μάρτη».

Στην **ΑΑΔΕ** η συμμετοχή ήταν μαζική και η συζήτηση πλούσια όπως περιέγραψε στην ΕΑ η **Α.Κ.**, εργαζόμενη: «Επισήμαναν πολλοί ότι στην εργασία στοχοποιούνται περισσότερο οι γυναίκες. Αναφέρθηκε ένα παράδειγμα από την δική μας υπηρεσία: το τηλεφωνικό κέντρο, όπου το μεγαλύτερο ποσοστό είναι γυναίκες, αποσπάται από την υπολοίπη υπηρεσία με πρωτοβουλία του διοικητή, με απώτερο σκοπό την ιδιωτικοποίηση. Η υπό σύσταση 'διεύθυνση εξυπηρέτησης' παρουσιάζεται σαν αναβάθμιση, αλλά εμείς θεωρούμε ότι δεν είναι.

Συζητήσαμε για την πρόοδο που έχει γίνει με τους αγώνες όλα αυτά τα χρόνια. Η εμφάνιση του #metoo έπαιξε ρόλο. Ήταν συνολικά μια πολύ ενδιαφέρουσα εκδήλωση. Ξαν αποτέλεσμα αυτής της εκδήλωσης συγκροτήσαμε μια ομάδα που θα οργανώσει τη συμμετοχή μας στις 8 Μάρτη. Ως συμβασιούχα παλιά θυμάμαι το μεγάλο κίνημα της δεκαετίας του '90. Μετά για χρόνια έβλεπα ότι τα συλλογικά μας όργανα σε αυτόν τον χώρο δεν είναι και τόσο ενεργά. Τώρα τελευταία είδαμε ότι κάτι ξαναγίνεται».

Σχολές

Στη **Νομική** έγινε μια πετυχημένη εκδήλωση για την οποία η Κίνηση συνεργάστηκε με καθηγητές και την **Ζαφείρω Χιλιάδα**, μεταπτυχιακή φοιτήτρια που ασχολείται με τις σπουδές φύλου και ήταν και ομιλήτρια. «Συζητήσαμε από πού προέρχεται ο σεξισμός και πώς τον παλεύουμε. Τονίστηκε ότι δεν πρέπει να λείπει η ταξική διάσταση στο πώς βλέπουμε την καταπίεση των γυναικών», είπε στην ΕΑ η **Μαρία Ρ.** «Μετά τις 8 Μάρτη έχουμε να οργανώσουμε τη συνέχεια αυτής της μάχης».

Στο **ΠΑΔΑ**, «Οργανώσαμε μια συζήτηση που ήταν πλούσια και με ενδιαφέρον. Μίλησαμε για το δικαίωμα στην έκτρωση και την αυτοδιάθεση του σώματος. Το αντιπαράθεσαμε με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι γυναίκες εξ αιτίας ενός συστήματος που τις θέλει να μετατρέπονται σε μηχανισμό του για να γλιτώσουν λεφτά τα καθίκια», μας είπε η **Ρεμπέκα**, φοιτήτρια. «Ο σύλλογος της ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ πήρε απόφαση συμμετοχής στην απεργιακή κινητοποίηση και πιστεύω ότι θα πάει πολύ καλά η συμμετοχή».

Η **Ευή** μίλησε για την εκδήλωση στην **Αρχιτεκτονική Βόλου**: «Δώδεκα άτομα παρακολούθησαν τη συζήτηση, η πλειοψηφία των οποίων ήταν φοιτητές από την Αρχιτεκτονική και τους Ηλεκτρολόγους. Είχαμε συμμετοχή και από σχολείο, αλλά κι έναν καθηγητή της σχολής. Μετά την εισήγηση ακολούθησε συζήτηση, όπου μπηκαν ερωτήματα για το πώς συνεχίζουμε τη μάχη. Οργανώνουμε άλλη μια εκδήλωση στον

Όθλο την Πέμπτη 3/3».

Αφροδίτη Φράγκου

Πανεργατικό κάλεσμα

Με νέα καλέσματα από Θεσσαλονίκη και Μεσσηνία, μελών κι άλλο ο κατάλογος των σωματείων, συνδικάτων και ομοσπονδιών που οργανώνουν την φετινή απεργιακή 8 Μάρτη. Για μια ακόμη χρονιά η 8 Μάρτη είναι απεργιακή με τρώρη στάση εργασίας **ΑΔΕΔΥ, 12:00-15:00** και απεργιακή συγκέντρωση 1μμ στην πλατεία Κλαυθμώνος. Καλέσματα για απεργιακές συγκεντρώσεις έχουν βγει και για όλες τις μεγάλες πόλεις.

Στην απεργιακή 8 Μάρτη καλούν: ΑΔΕΔΥ, ΕΚΑ, ΕΙΝΑΠ, Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας», Σωματείο Εργαζόμενων ΨΝΑ «Δρομοκαίτειο», Σύλλογος Εργαζόμενων ΓΝΑ «Γεννηματάς», Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου «Ιπποκράτειο» Θεσσαλονίκης, Σωματείο Εργαζόμενων Νοσοκομείου Χανίων, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γλυφάδας - Βάρης - Βούλας – Βουλιαγμένης, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης "ο Αριστοτέλης", Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αμαρουσίου, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Μεσσηνίας, Β' ΕΛΜΕ Αθήνας, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων - Ζεφυρίου – Φυλής, ΕΛΜΕ Εύβοιας, ΕΛΜΕ Χανίων, Σύλλογος Εργαζόμενων δήμου Αγίου Δημητρίου, Σύλλογος Εργαζόμενων δήμου Αγίας Παρασκευής, Σύλλογος Εργαζόμενων δήμου Κερατσινίου, Σύλλογος Εργαζόμενων δήμου Αμπελοκήπων Μενεμένης, Σωματείο Εργαζόμενων ΕΚΕΚ ΑμεΑ Θεσσαλονίκης, Σωματείο Εργαζόμενων ΕΥΑΘ, Σωματείο Εργαζόμενων Λειτουργίας ΜΕΤΡΟ Αθήνας (ΣΕΛΜΑ), Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Προσωπικού ΕΡΤ (ΠΟΣΠΕΡΤ), Ένωση Συντακτών Περιοδικού και Ηλεκτρονικού Τύπου (ΕΣΠΗΤ), Ομοσπονδία Υπαλλήλων Υπουργείου Ανάπτυξης, τ έως Βιομηχανίας, Ενέργειας, Έρευνας και Τεχνολογίας (ΟΣΥΒΕΤ), Φοιτητικός Σύλλογος ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, Φοιτητικός Σύλλογος Μεταλλειολόγων ΕΜΠ.

Όπως έδειξαν οι εκδηλώσεις της Κίνησης για μια Απεργιακή 8 Μάρτη στους εργατικούς χώρους, η μέρα των γυναικών αποτελεί την αφετηρία για να τσακίσουμε τον σεξισμό εκεί που το σύστημα προσπαθεί να τον χτίσει, στους χώρους εργασίας. Εκεί που γίνεται η εκμετάλλευση της εργατικής τάξης ανοίγουν και όλες οι δυνατότητες για την απελευθέρωση. Τα σωματεία, και όχι οι επιτροπές στις οποίες συμμετέχει ο εργοδότης, είναι η ασπίδα προστασίας των εργαζόμενων που θέλουν να καταγγείλουν παρενόχληση ή κακοποίηση.

Αλλά δεν μένουν εκεί. Τα σωματεία και οι ομοσπονδίες είναι οι οργανώσεις με τις οποίες η εργατική τάξη διεκδικεί καλύτερες συνθήκες εργασίας. Οι συλλογικές συμβάσεις με σταθερή και μόνιμη εργασία αλλά και οι αυξήσεις στους μισθούς, είναι αυτό που θα δώσει στις γυναίκες της εργατικής τάξης την αυτοπεποίθηση να αντιμετωπίσουν τους κακοποιητές και βιαστές, απαλλαγμένες από τον φόβο μη βρεθούν χωρίς δουλειά και σπίτι κάνοντας αυτό το βήμα. Οι προσλήψεις στην Υγεία, στην Παιδεία και στους δήμους είναι ο μόνος τρόπος να σταθούν οι κοινωνικές δομές και το κράτος πρόνοιας στο ύψος των αναγκών της εργατικής οικογένειας.

Γι' αυτό η 8 Μάρτη είναι μια πανεργατική μάχη και μια μάχη που θα συνεχιστεί ενάντια στη Νέα Δημοκρατία και το σύστημά της και μετά τη μέρα της απεργίας.

Συγκεντρώσεις

Αθήνα 1μμ πλ. Κλαυθμώνος
Θεσσαλονίκη 1μμ Αγαλία Βενιζέλου
Χανιά 12μες Δημοτική Αγορά
Καλαμάτα 12μες Παλαιό Δημαρχείο
Ιωάννινα 1μμ Περιφέρεια
Ξάνθη 1μμ Κεντρική Πλατεία
Βόλος 1μμ Άγιος Νικόλαος
Ηράκλειο 1μμ πλ. Ελευθερίας

1/3, Κρατικό Νίκαιας

23/2, Πετρώλωνα

22/2, ΑΑΔΕ. Όρες οι φωτό είναι από την Κίνηση για μια απεργιακή 8 Μάρτη

Η επαναστατική αντιπολεμική παράδοση του γυναικείου κινήματος

Το νέο του πολέμου στην Ουκρανία προκάλεσε στην εργατική τάξη απ' άκρη σε άκρη κύμα οργής γι' αυτό το σύστημα. Η φετινή απεργιακή 8 Μάρτη θα είναι και αντιπολεμική, με τις εργάτριες και τις προσφύγισες να φωνάζουν στην πρώτη γραμμή «Όχι στον πόλεμο». Οι συνθήκες ζωής των γυναικών χειροτερεύουν ακόμα περισσότερο στον πόλεμο, με την κατακόρυφη αύξηση των σεξουαλικών εγκλημάτων αλλά και της εκμετάλλευσης εργατών κι εργατριών για χάρη της πολεμικής προσπάθειας.

Ο πόλεμος είναι δεμένος με αυτό το σύστημα που παράγει την καταπίεση και τις σεξιστικές διακρίσεις. Η πάλη για να σταματήσουμε τον πόλεμο είναι μια πάλη για να ανατρέψουμε το σύστημα. Αυτή είναι η κληρονομιά των επαναστατριών σοσιαλιστριών του προηγούμενου αιώνα, της **Κλάρα Τσέκιν** και της **Αλεξάντρα Κολοντάι**, που έδωσαν μάχη για να ριζώσουν οι αντιπολεμικές ιδέες στην Αριστερά και το εργατικό κίνημα. Και δικαιώθηκαν: η Ρώσικη Επανάσταση, που ξεκίνησε με τις διαδηλώσεις για τη μέρα των γυναικών, κατάφερε τελικά να σταματήσει τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η Κλάρα Τσέκιν ήταν μία ηγετική μορφή του γυναικείου κινήματος στην Γερμανία και διεθνώς. Το 1891 αναλαμβάνει τη σύνταξη της «**Ισότητα**» (Gleichheit), της γυναικείας εφημερίδας του **SPD** (Σοσιαλδημοκρατικό κόμμα Γερμανίας). Έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην πάλη για τη μαζική οργάνωση των γυναικών εργατριών στα συνδικάτα, στην πάλη για τα πολιτικά δικαιώματα των γυναικών, είτε αυτό σήμαινε το δικαίωμα στην ψήφο, είτε το δικαίωμα να οργανώνονται σε πολιτικά κόμματα.

Μέσα στο γυναικείο κίνημα, αλλά και στο ίδιο της το κόμμα, έδωσε τη μάχη για να ξεκαθαρίσει ότι η απελευθέρωση των γυναικών δεν είναι μία μάχη μεταξύ των δύο φύλων όπως υποστήριζαν οι αστές φεμινίστριες, αλλά κομμάτι της πάλης της εργατικής τάξης ενάντια στην ταξική κοινωνία. Οι αστές φεμινίστριες εντόπιζαν τις ρίζες της γυναικείας καταπίεσης στους άντρες, ενώ η Τσέκιν τοποθετούσε τη ρίζα του προβλήματος στον ταξικό διαχωρισμό της κοινωνίας, στην εποχή όπου δημιουργήθηκε η ατομική ιδιοκτησία, έχοντας μελετήσει και επηρεαστεί από το έργο του **Ένγκελς**.

Το 1910 πραγματοποιείται το 2ο συνέδριο της Διεθνούς των γυναικών στην Κοπεγχάγη και μετά από πρόταση της Τσέκιν υιοθετείται η 8 Μάρτη ως διεθνής μέρα για την πάλη για ίσα δικαιώματα των γυναικών σε όλες τις χώρες.

Στις 4 Αυγούστου του 1914 στο Ράιχσταγκ, το γερμανικό κοινοβούλιο, το SPD υπερψηφίζει τις στρατιωτικές δαπάνες. Ήταν η έναρξη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Η γε-

μανική σοσιαλδημοκρατία προδίδει τις αντιπολεμικές παραδόσεις της Διεθνούς και τάσσεται στο πλευρό της Γερμανικής άρχουσας τάξης. Η εφημερίδα «Ισότητα» γίνεται η μοναδική αντιπολεμική φωνή σ' ολόκληρη τη Γερμανία και την επόμενη μέρα μέσα από τις γραμμές της εφημερίδας η Τσέκιν καταγγέλλει τη στάση των συντρόφων της, ενώ καλεί τις αναγνώστριές της σε αντιπολεμικές διαδηλώσεις.

Έκκληση

Τον Νοέμβριο του '14 γράφει: «Προς τις σοσιαλίστριες όλων των χωρών: Όταν οι άντρες σκοτώνουν, είναι πάνω σε εμάς, τις γυναίκες, να παλέψουμε για τη διατήρηση της ζωής. Όταν οι άντρες σιωπούν, είναι δικό μας καθήκον να υψώσουμε τις φωνές μας εκ μέρους των ιδεών μας. Συντρόφισσες, αδερφές! Εκπληρώστε την υπόσχεση που δώσαμε στη Σοσιαλιστική Διεθνή: Για αυτό το λόγο ακόμα και κατά τη διάρκεια ενός πολέμου θα είμαστε μεταξύ αυτών που θα προωθούν τα σωματεία που παλεύουν ενάντια στον πόλεμο!»

Αυτή η έκκληση της Τσέκιν δεν κερδίζει τη στήριξη του SPD. Στη γερμανική σοσιαλδημοκρατία κυριαρχούσε ο πατριωτισμός και η αντίληψη ότι η ένταξη της χώρας στον πόλεμο θα απελευθέρωνε το ρώσικο λαό από τη δυναστεία του Τσάρου. Παρ' όλα αυτά υπήρχε μία αριστερή μειοψηφία στην οποία άνηκε η Τσέκιν, η **Λούξεμπουργκ**, ο **Λίμπκνεχτ** – ο μοναδικός βουλευτής του SPD που καταψήφισε τον πόλεμο στη βουλή – που έμειναν πιστοί στις αντιπολεμικές και

διεθνιστικές τους αρχές και έδιναν τη μάχη μέσα και έξω από το κόμμα.

Εκτός από τη λογοκρισία της κυβερνήσης η Τσέκιν είχε να αντιμετωπίσει και τη λογοκρισία από τους ίδιους της τους συντρόφους. Κάθε φορά που εναντιωνόταν στη φιλοπολεμική στάση του κόμματος, ηγέτες και γραφειοκράτες του κόμματος χρησιμοποιούσαν τον οργανωτικό μηχανισμό για να καταστείλουν τέτοιου είδους συζητήσεις. Οι πατριώτες σοσιαλιστές του κόμματος ήταν οι ίδιοι μέσα στο SPD που τα προηγούμενα χρόνια επιχειρηματολογούσαν ότι ο καπιταλισμός πλέον έχει ξεπεράσει τον κίνδυνο των κρίσεων. Θεωρούσαν ότι καθήκον τον σοσιαλδημοκρατών ήταν να διεκδικούν κοινοβουλευτικά φιλεργατικές μεταρρυθμίσεις με την προοπτική της βαθμιαίας εξάλειψης των ανισοτήτων. Είχαν εγκαταλείψει τον επαναστατικό δρόμο για την αλλαγή της κοινωνίας.

Στις αρχές του πολέμου κυκλοφόρησε στην Αγγλία μία αφίσα που καλούσε τις γυναίκες να οργανωθούν στο βοηθητικό σώμα, στην πολιτική άμυνα, γιατί «κάθε υγιής γυναίκα μπορεί να απελευθερώσει έναν υγιή άντρα» για να πάει να πολεμήσει. Ήταν μία καμπάνια των αστών φεμινιστριών της Αγγλίας που κατέληξαν να στηρίζουν τον πόλεμο και ουσιαστικά να επιβεβαιώνουν την αντίληψη της Τσέκιν και της Κολλοντάι ότι οι προλετάριες γυναίκες δεν μπορούν σε κανένα ζήτημα να συμμαχήσουν με τις αστές φεμινίστριες.

Αξιοποιώντας τη θέση της στη Διεθνή η Τσέκιν παίρνει την πρωτοβουλία και συγκαλεί ένα συνέδριο στην

Ελβετία το Μάρτη του 1915. Συμμετείχαν 28 γυναίκες αντιπρόσωποι από τη Βρετανία, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την Ιταλία, την Πολωνία, τη Ρωσία, την Ολλανδία και την Ελβετία. Η διακήρυξη στην οποία κατέληξε έλεγε μεταξύ άλλων: «Πού είναι οι άντρες σας; Πού είναι οι γιοί σας; Για οχτώ μήνες τώρα είναι στο μέτωπο. Αποχωρίστηκαν από τη δουλειά και το σπίτι τους. Εκατομμύρια βρίσκονται ήδη σε μαζικούς τάφους, κατά εκατοντάδες χιλιάδες βρίσκονται σε στρατιωτικά νοσοκομεία... Ποιος κερδίζει από αυτόν τον πόλεμο; Μόνο μια ισχνή μειοψηφία σε κάθε χώρα... Αυτός ο πόλεμος είναι επικερδής για τον καπιταλισμό γενικά. Οι εργάτες δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα από αυτόν τον πόλεμο αλλά κινδυνεύουν να χάσουν καθετί αγαπητό σε αυτούς... Όχι στον πόλεμο! Επανάσταση για το Σοσιαλισμό!».

Η Αλεξάντρα Κολλοντάι εκείνη την περίοδο βρίσκεται εξόριστη στη Νορβηγία και δεν μπορεί να πάρει μέρος στη συνεδρίαση της Διεθνούς αλλά μένει άπραγη. Στις 8 Μάρτη του 1915 οργανώνει εκεί πανεθνικές αντιπολεμικές διαδηλώσεις γυναικών σε συνεργασία με νορβηγούς συντρόφους. Αν και οργανωμένη στους μενσεβίκους, είχε διαβάσει το αντιπολεμικό πρόγραμμα του **Λένιν**. Έστειλε άρθρα στη «**Ραμπότνιτσα**» (η Εργάτρια), εφημερίδα του Μπολσεβίκικου κόμματος για τις γυναίκες. Η στάση των Μενσεβίκων στη Ρωσία έμοιαζε με τη στάση του SPD στη Γερμανία. Αυτό ήταν κάτι που ξεκίνησε τη ρήξη της Κολλοντάι με το παλιό της κόμμα.

Παρ' όλη της την αρχική διαφωνία με την άποψη του Λένιν ότι οι εργάτες θα έπρεπε να μετατρέψουν τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο σε εμφύλιο πόλεμο δέχτηκε την πρότασή του να μεταφράσει τα κείμενα των Μπολσεβίκων και να βοηθήσει στη διακίνησή τους σε χώρες της Ευρώπης καθώς και να αρθρογραφεί στη νέα εφημερίδα των μπολσεβίκων **Communist**. Μέσα από αυτή τη δουλειά υιοθέτησε την επαναστατική άποψη: οι στρατιώτες θα πρέπει να στρέψουν τα όπλα τους απέναντι στη δικιά τους άρχουσα τάξη και να κάνουν πόλεμο στον πόλεμο!

Για τα επόμενα δύο χρόνια μέχρι το 1917, η Αλεξάντρα Κολλοντάι περιόδευσε στην Αμερική κατά κύριο λόγο όπου άπλωνε τις ιδέες των Μπολσεβίκων μέσα από συγκεντρώσεις εργατών και στρατολογούσε στο Μπολσεβίκικο κόμμα.

Ψωμί

Στις αρχές του 1917 μεγάλες απεργίες και ταραχές ξεσπούσαν στη Ρωσία. Η ημέρα της γυναίκας γιορτάστηκε νωρίτερα εκείνη τη χρονιά. Όταν οι εργάτες του Πουτίλφφ αντιμετώπισαν το λοκ-άουτ των αφεντικών στις 7 Μάρτη, οι γυναίκες της Πετρούπολης κατέκλυσαν τους δρόμους. Απαιτούσαν να μπει τέλος στην πείνα και τον εξευτελισμό των τελευταίων τριών χρόνων του πολέμου. Έφευγαν από τις ουρές των συσσιτίων και ενώνονταν με τις διαδηλώσεις διεκδικώντας «Ψωμί». Εργάτριες και νοικοκυρές ενώνονταν στους δρόμους. Άλλες είχαν βρει τους φαντάρους σε μία περιοχή και συνεννοήθηκαν μαζί τους να μην ανοίξουν πυρ απέναντι στις διαδηλώσεις τους.

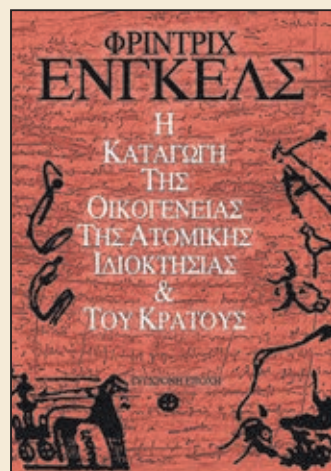
Μέχρι τις 10 Μαρτίου οι γυναίκες εισέβαλλαν στις γραμμές των φαντάρων και τους έπαιρναν τα όπλα. Μαθητές άφηναν τις διαλέξεις τους και έμπαιναν στο πλευρό των εργατών. Δεν εξελισσόταν απλά μία γενική απεργία αλλά ήταν η αρχή της επανάστασης. Η περιοχή του Βίμποργκ ήταν ήδη στα χέρια του Σοβιέτ των εργατριών και εργατών. 28.000 φαντάροι έσμιξαν με τους εργάτες του Βίμποργκ και στις 12 Μάρτη λειτούργησε το Σοβιέτ της Πετρούπολης. Οι πολιτοφυλακές επανεμφανίστηκαν για την περιφρούρηση της επανάστασης. Η Τσαρική κυβέρνηση παραιτήθηκε μία μέρα μετά. Ένας ταξικός πόλεμος στην πιο οξυμμένη του μορφή, την επανάσταση, έβαζε τέρμα στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.

• Βασισμένο στο άρθρο της Αργυρής Ερωτοκρίτου, συντονίστριας της Κίνησης για μια Απεργιακή 8 Μάρτη, «Γυναίκες και πόλεμος», Σοσιαλισμός από τα Κάτω, Μάρτης-Απρίλης 2014

1917, Η διαδήλωση των εργατριών που ξεκίνησε την Επανάσταση στη Ρωσία

Ενάντια στην καταπίεση, ενάντια στον καπιταλισμό

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

ΣΤΙΣ 10 ΜΑΡΤΗ

Συμβασιούχοι ΟΤΑ σε δράση

Σε παναπτική συγκέντρωση στις 10/3, στη 1μμ, έξω από το Υπουργείο Εσωτερικών και σε πανελλαδική μέρα δράσης καλούν οι συμβασιούχοι covid των ΟΤΑ με πρωτοβουλία της Επιτροπής Συμβασιούχων Covid 19 του Δήμου της Αθήνας. Πάνω από 3 χιλιάδες εργαζόμενοι που τα δυο χρόνια της πανδημίας κάλυψαν τις τεράστιες ανάγκες των δήμων απειλούνται με απόλυση στις 31/3, γεγονός που επιβεβαιώσε με δηλώσεις του και ο υπουργός Εσωτερικών Μ.Βορίδης.

Όπως τονίζει στο κάλεσμά της η Επιτροπή του δήμου Αθήνας: «Είμαστε οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενοι που από την πρώτη καραντίνα ως σήμερα, σε όλες τις φάσεις της πανδημίας βρεθήκαμε στην πρώτη γραμμή της αντιμετώπισης της Covid-19, στελεχώσαμε (χωρίς ειδικές άδειες και τηλεργασία) νευραλγικές θέσεις σε όλες τις υπηρεσίες για την κάλυψη των αυξημένων αναγκών που είχε και έχει ο Δήμος της Αθήνας (και όλοι οι ΟΤΑ της χώρας) τόσο για την ασφάλεια και την εξυπηρέτηση των κατοίκων όσο και για την ασφάλεια των συναδέλφων. Σήμερα μετά από 2 χρόνια εργασίας στην πρώτη γραμμή της αντιμετώπισης των συνεπειών της πανδημίας η κυβέρνηση, ο υπουργός Εσωτερικών και οι Δημοτικές και Περιφερειακές Αρχές μας πετάνε στο δρόμο...

Η εργασία μας καλύπτει Πάγιες και Διαρκείς Ανάγκες οι οποίες κατά τη διάρκεια της πανδημίας μεγεθύνθηκαν. Δεν είναι αποκλειστικά οι ιδιαίτερες συνθήκες που δημιούργησε η πανδημία που οδήγησαν στην πρόσληψή μας, αλλά οι πάγιες ελλείψεις σε προσωπικό που λόγω των έκτακτων συνθηκών ήρθαν στην επιφάνεια πολύ

επιτακτικότερα απ' ό,τι στο παρελθόν. Ξανά και ξανά τα δυο προηγούμενα χρόνια στην καθημερινή λειτουργία των υπηρεσιών αλλά και σε κάθε είδους έκτακτες συνθήκες (σε χιόνια, πλημμύρες, πυρκαγιές, κ.α.) αποδείχτηκε ότι η εργασία μας είναι αναγκαία για την λειτουργία των υποστελεχωμένων, κρίσιμων υπηρεσιών των Δήμων, όπως η καθαριότητα, η φύλαξη, οι υπηρεσίες πρασίνου, οι κοινωνικές υπηρεσίες, τα κοιμητήρια, κ.α».

Απεργιακά

«Η Επιτροπή Συμβασιούχων Covid 19 του δήμου Αθήνας συνεδρίασε την περασμένη εβδομάδα», μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Κυριάκος Μπάνος**, συμβασιούχος στο δήμο της Αθήνας. «Αποφασίσαμε να καλέσουμε σε ημέρα κινητοποιήσεων στις 10 Μάρτη. Είμαστε σε επαφή με συναδέλφους/ισσες από πολλούς δήμους της Αττικής αλλά κι από άλλες πόλεις της χώρας για να συμμετέχουν. Καλούμε την **ΑΔΕΔΥ**, την **ΠΟΕ ΟΤΑ** και το **Συνδικάτο ΟΤΑ** να στηρίξουν απεργιακά την κινητοποίησή μας. Αποφασίσαμε επίσης να συμμετέχουμε -όπως και κάναμε- στο πανεργατικό συλλαλητήριο της 26ης Φλεβάρη καθώς και στην απεργιακή 8 Μάρτη στην Παγκόσμια Μέρα Γυναίκων».

Συνέλευση των συμβασιούχων covid 19 έγινε την Κυριακή 27/2 και στο δήμο Κερατσινίου Δραπετσώνας. Ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης** εργαζόμενος με σύμβαση covid στο συγκεκριμένο δήμο μεταφέρει στην Εργατική Αλληλεγγύη: «Έγινε μια μαζική σε συμμετοχή συναδέλφων συνέλευση, μέσα σε κλίμα ενότητας και με πολύ μεγάλη διάθεση για αγωνιστικές κινη-

τοποιήσεις. Στις 31/3 τελειώνει η σύμβασή μας και υπάρχει μεγάλος αναβρασμός σε όλους τους συναδέλφους σχετικά με το μέλλον μας στην δουλειά. Το βίντεο που κυκλοφορεί με τον υπουργό Βορίδη να λέει ότι δεν καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες έχει εξοργίσει όλους τους εργαζόμενους, μόνιμους και συμβασιούχους. Όλοι μας ξέρουμε το πόσο πολύ έχουμε βοηθήσει τους δήμους από τότε που προσληφθήκαμε γιατί οι ανάγκες για προσωπικό ήταν μεγάλες όχι μόνο πριν, αλλά ακόμα και σήμερα με εμάς στην δουλειά.

Μετά από πολύ πλούσια συζήτηση αποφασίστηκε η συμμετοχή μας στην κινητοποίηση όλων των συμβασιούχων covid στο υπουργείο Εσωτερικών την Πέμπτη 10/3, μια συγκέντρωση που θα έχει δίωρη στάση εργασίας από τα σωματεία μας. Είναι πολύ σημαντική αυτή η συγκέντρωση για να προχωρήσουμε με αισιοδοξία σε επόμενες κινητοποιήσεις έχοντας ένα και μόνο αίτημα, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους συμβασιούχους» τονίζει ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης, ο οποίος συμμετέχει και στις εκλογές του σωματείου δήμου Κερατσινίου Δραπετσώνας με την **Ενωτική Πρωτοβουλία**, που θα πραγματοποιηθούν στις 15-16 Μάρτη. «Η εγγραφή των συμβασιούχων στα σωματεία και η κοινή μάχη με τους μόνιμους συναδέλφους είναι δύναμη για όλους/ες. Στον δικό μας δήμο άλλαξε το καταστατικό του σωματείου κι εγγραφήκαμε σε αυτό και οι συμβασιούχοι covid, δίνοντας τη μάχη για τη δουλειά μας αλλά και τη μάχη για το δυνάμωμα των αγωνιστικών φωνών στο σωματείο» σημειώνει σχετικά.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Μήτσος Αργυροκαστρίτης στη σύγκρουση με τα ΜΑΤ στη συγκέντρωση για τα ΒΑΕ στις 18 Φλεβάρη. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Να κάνουμε την εργατική

«**Κ**άναμε την πρόβλεψη ότι αντιπολίτευση στη ΝΔ θα ήταν η εργατική αντίσταση. Παράλληλα βάλουμε στόχο ότι, με την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ να πηγαίνει όλο και πιο δεξιά και με τον κόσμο να θέλει να παλέψει, οι δυνατότητες για τους επαναστάτες είναι πολύ μεγαλύτερες», τόνισε η Λίλιαν Μπ. από το Περιστερί. «Έχουμε δει ότι είναι υλοποιήσιμος. Μαζί με την εργατική τάξη μπορούμε να δώσουμε τον τόνο για να ρίξουμε την κυβέρνηση. Πολύς περισσότερος κόσμος θέλει να παλέψει και αυτό μας θέτει τεράστια καθήκοντα».

«Μέσα στις συνθήκες που διαμορφώνονται από την κρίση των από πάνω οι πυρήνες του ΣΕΚ μπορούν να παίξουν τον ρόλο της σφήνας. Ο κόσμος ζητάει να μάθει την άποψή μας για τον πόλεμο για παράδειγμα. Η εξόρμησή μας στα Πετράλωνα τη μέρα που ξεκίνησε η εισβολή ήταν εντυπωσιακή. Όλοι έπαιρναν την προκήρυξη που έλεγε "Όχι στον πόλεμο", είπε ο **Γιάννης Σ.** από τα Πετράλωνα, ενώ ο Γιώργος Ρ. από το Ν. Ηράκλειο τόνισε πως «οι πυρήνες μας πρέπει να είναι το στρατηγείο των επαναστατών στη γειτονιά, με μάτια ανοιχτά και συνδεδεμένοι με ό,τι συμβαίνει και τους αγώνες που ανοίγουν. Χρειάζεται και πολιτική συζήτηση προπαγανδισμένη και προσαρμοσμένη στις αναζητήσεις του κόσμου. Έχουμε παίξει σημαντικό ρόλο ως κόμμα αλλά δεν μας αρκεί. Το μέγαλωμα του ΣΕΚ δεν είναι για αυτοϊκανοποίηση αλλά για να μπορέσουμε να οργανώσουμε τους αγώνες έτσι ώστε να νικάνε».

«Οι μεγάλες πρωτοβουλίες που παίρνει το ΣΕΚ είναι σημαντικές αλλά πρέπει να παίρνουμε πρωτοβουλίες και τοπικά και στους χώρους, όπως έκανε η Ανταρσία στα Χανιά με την κινητοποίηση για τα τροφεία που θέλει να επιβάλλει η δημοτική αρχή στο δημοτικό γηροκομείο. Το σωματείο του νοσοκομείου κάλεσε στην

απεργία στις 23/2 και σε αυτό έπαιξε ρόλο η δουλειά μας στο σωματείο εκπαιδευτικών, που είχε αποφασίσει πιο πριν ότι εκείνη την ημέρα θα βρίσκεται στην πύλη του νοσοκομείου σε συμπαράσταση με την απεργία», είπε ο **Σεραφείμ Ρ.** από τα Χανιά.

«Η δολοφονία του Άλκη, μας έδειξε εδώ στη Χαριλάου τη ριζοσπαστικοποίηση του κόσμου», είπε ο **Γιάννης Κ.** «Χιλιάδες άφησαν ένα λουλούδι, ο Σύλλογος Γονέων οργάνωσε μαζική τοπική διαδήλωση. Έγινε στον Εύοσμο τεράστιο αντιφασιστικό συλλαλητήριο με όλη την Αριστερά με το σύνθημα "Ο Άλκης ζει, τσάκιστε τους ναζί". Συμμετείχαμε παντού και οργανώνουμε και εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ ανατολικής Θεσσαλονίκης στην Τούμπα με καλεσμένο τον πρόεδρο του Πανελλήνιου Συνδέσμου Ποδοσφαιριστών/τριών. Παράλληλα είχαμε το κύμα συμπαράστασης στη Γεωργία ενάντια στους πλούσιους βιαστές της Κόκα Κόλα. Έχουμε τώρα στο Κέντρο Υγείας Ευόσμου την παράνομη απόλυση μιας συντρόφισσας, συμβασιούχου. Ξεκινάμε μια καμπάνια με τη στήριξη όλης της Αριστεράς, με συγκέντρωση στο ΚΥ την Παρασκευή 4/3».

Αποφασισμένες

«Στην κινητοποίηση το πρωί του Σαββάτου, ήταν εργάτες από τη ΛΑΡΚΟ που δίνουν μάχη ενάντια στο ξεπούλημα. Μένουν χωρίς δουλειά και σπίτια. Γυναίκες που όλο το προηγούμενο διάστημα δέχονται όλες τις πιέσεις του σπιτιού, της ανέχειας, ήρθαν αποφασισμένες να παλέψουν. Παρεμβήκαμε για να είναι παρούσες στην Απεργιακή 8 Μάρτη, Παγκόσμια ημέρα των γυναικών», είπε η **Ιωάννα Π.** από το Ίλιον, ενώ ο **Ευκλείδης Μ.** τόνισε πως «στη Θεσσαλονίκη η επιλογή να συνδεθούμε με τη γειτονιά, όπως στην Καλαμαριά, μας έφερε νέα μέλη και ανανεώσεις, νέες και σταθερές εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους. Στα Δυτικά καταφέραμε να οργανώσουμε τοπικές εκ-

δηλώσεις με ομιλητές από το καμπ των Διαβατών, από την ΕΛΜΕ που μας άνοιξαν νέες δυνατότητες».

«Αρχίζει ένας μεγάλος μήνας στα νοσοκομεία», είπε ξεκινώντας ο **Κώστας Κ.** «Λήγουν οι συμβάσεις των ΣΟΧ, ο Πλεύρης οδηγεί σε απόλυση 5.000 συναδέλφους που είναι σε αναστολή, ενώ ανοίγει την ατζέντα για ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Υπάρχουν οι μάχες ενάντια στον σεξισμό 8 Μάρτη και ενάντια στον ρατσισμό, στις 19 Μάρτη με τη Διεθνή Μέρα Δράσης. Έχουμε όμως και να συνδέσουμε το αντιπολεμικό κίνημα με τα νοσοκομεία και τις εκλογικές μάχες στα σωματεία. Είναι ένα πακέτο και όχι ζητήματα που αντιμετωπίζονται ξεχωριστά».

Η **Πηνελόπη Κ.**, από τον πυρήνα της Νίκαιας μετέφερε ότι «Στο Κρατικό της Νίκαιας έγιναν καθημερινές γενικές συνελεύσεις όπου βρεθήκαμε και κερδίσαμε νέα μέλη. Στην απεργία στις 23/2 κατέβηκε πανό με 50 απεργούς χάρη στη δουλειά των νέων συντρόφων που δουλεύουν εκεί και τώρα οργανώνουν εκδήλωση. Περάσαμε από την εξόρμηση στις πύλες, στις περιοδείες μέσα στο χώρο ώστε να διακινείται η Εργατική Αλληλεγγύη από συντρόφους υγειονομικούς και να προσεγγίσουμε πολύ περισσότερους εργαζόμενους».

«Σε μια περίοδο έξαρσης της κρίσης, βάζουμε και στον Βόλο τον στόχο να μεγαλώσουμε το ΣΕΚ. Οι εξελίξεις τρέχουν με μεγάλη ταχύτητα και άρα αυτός ο στόχος δεν είναι μακροπρόθεσμος αλλά άμεσος. Οι δυνατότητες υπάρχουν. Υπάρχει ριζοσπαστικοποίηση και πολιτικοποίηση γύρω από τον πόλεμο, τον σεξισμό, τον ρατσισμό. Όταν παρεμβαίνουμε σωστά το βλέπουμε. Βάλουμε στόχο να μεγαλώσουμε στα πανεπιστήμια για να μπορούμε με αυτή τη δυναμική να απλωθούμε και να κερδίσουμε και στους εργατικούς χώρους με επιμονή και συστηματική δουλειά με την Εργατική Αλληλεγγύη, το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω και τα βιβλία του Μαξιστικού Βιβλιοπωλείου», εξήγησε ο **Τάσος Στ.**

«Είμαι νέο μέλος στο κόμμα», ανέφερε ο **Άγγελος Π.** «Στον Βύρωνα κάνουμε εξορμήσεις στη δημοτική αγορά και το 5ο ΓΕΛ όπου κερδίσαμε νέα μέλη και νέες γνωριμιές. Οργανώσαμε εκδήλωση για τις 8 Μάρτη και πετύχαμε να συμμετέχει το 5ο ΓΕΛ με πανό την ημέ-

Μέσα στις οξυμένες συνθήκες που προκαλούν ο πόλεμος στην Ουκρανία, η κλιμάκωση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και η συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης σε αυτήν πραγματοποιήθηκε διαδικτυακά η φετινή συνδιάσκεψη του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος. Ξεκίνησε την Παρασκευή 25/2 με τη συζήτηση «Δυνατή επαναστατική Αριστερά για την ανατροπή». Το Σαββάτο η συνδιάσκεψη διέκοψε ώστε οι αντιπρόσωποι να βρεθούν πλάι στους εργάτες των πετρελαίων της Καβάλας, της ΛΑΡΚΟ και της COSCO στο εργατικό συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας.

Οι διαδικασίες συνεχίστηκαν το απόγευμα με τις συζητήσεις «Τα δίκτυα της εργατικής αντίστασης» και «Τολμηρό άνοιγμα στο μεγάλο ακροατήριο». Οι διαδικασίες ολοκληρώθηκαν την Κυριακή με τις συζητήσεις για την «Κρίση στην Ουκρανία», τους «Επαναστάτες στις σχολές», την «Πάλη ενάντια στον σεξισμό» και «Ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες». Οι εργασίες έκλεισαν με την εκλογή Κεντρικής Επιτροπής και Εξελεγκτικής Επιτροπής. Κατά τη διάρκεια των συζητήσεων έγιναν 90 τοποθετήσεις αντιπροσώπων από τους τοπικούς πυρήνες για τον ρόλο που έπαιξαν η δράση και οι ιδέες του ΣΕΚ μέσα στους μεγάλους αγώνες που έδωσε η εργατική τάξη την περασμένη χρονιά αλλά και τα αναβαθμισμένα καθήκοντα που προκύπτουν από τις εξελίξεις. Παρουσιάζουμε εδώ αποσπάσματα από τις τοποθετήσεις. Η Απόφαση της Συνδιάσκεψης στη σελίδα 3.

ρα της απεργίας. Προσπαθούμε να μεγαλώσουμε μέσα από τις εξορμήσεις και να ανοιχτούμε και σε άλλους εργατικούς χώρους».

Απεργίες

«Στο ΕΚΕΚ Αμεα Θεσσαλονίκης έγινα πρόεδρος του ΔΣ του Σωματείου των εργαζομένων μέσα από τη δουλειά που κάναμε από το 2020», είπε ο **Γιάννης Κ.** «Ενώ υπήρχαν οι απαγορεύσεις, βγάλαμε απεργίες μέσα από τη γενική συνέλευση κόντρα στις φωνές που καλούσαν σε παθητικότητα. Τους τελευταίους δύο μήνες, ανοίγοντας κουβέντες με την εφημερίδα μας, δώσαμε ανοιχτά τη μάχη για τις συνθήκες ανοίγματος των σχολείων συνδέοντας την με τον αγώνα για το άνοιγμα του Λοιμωδών και τις προσλήψεις στο ΕΣΥ. Κερδίσαμε και την απόφαση για τις 8 Μάρτη και οργανώνουμε απεργιακή επιτροπή με αρκετές συναδέλφισσες».

«Δεν χωράει καμία υποτίμηση της κατάστασης που επικρατεί στην Ουκρανία», τόνισε ο **Σωτήρης Κ.** από το Μαρούσι. «Έχουμε να κάνουμε με έναν πόλεμο για την αναδιάρθρωση των σφαιρών επιρροής ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις με στόχο τον διαμελισμό της Ουκρανίας. Είναι τεράστιος ο κίνδυνος της διαμάχης, πρώτα απ' όλα για τον Ουκρανικό λαό και είναι ζήτημα της εργατικής τάξης να παλέψει για να

μην εξελιχθεί με τον χειρότερο δυνατό τρόπο», συμπλήρωσε, ενώ ο **Δημήτρης Δ.** από τη Ν. Σμύρνη εστίασε στο ότι «οι κυρώσεις προσφέρουν στον Πούτιν τη δυνατότητα να δυναμώνει την εθνικιστική του εκστρατεία λέγοντας πως και για τη φτώχεια που θα έρθει φταίει ο 'εχθρός'. «Εμείς θέλουμε να ακουστεί μέχρι τη Ρωσία πως δεν θέλουμε να πληρώσουν οι ρώσοι εργάτες για τον πόλεμο του Πούτιν, ακριβώς διότι αναγνωρίζουμε ότι έχουν συμφέρον, θέλουν και μπορούν να τον σταματήσουν. Μπορούμε να αφοπλίσουμε τον Πούτιν απέναντι στην εργατική τάξη και το αντιπολεμικό κίνημα της Ρωσίας αναγκάζοντας τη 'δική μας' πλευρά να υποχωρήσει», συμπλήρωσε.

Από την πλευρά του ο Γιώργος Π. τόνισε πως «δεν συμφωνούμε με μια παράδοση που υπάρχει στην ελληνική αριστερά να υπερασπίζεται τους πολέμους της Ρωσίας επειδή κάποτε εκεί υπήρχε σοσιαλισμός. Τα καθεστώτα που κατέπνιγαν εξεγέρσεις δεν είχαν τίποτα να κάνουν με τις κατακτήσεις της ρώσικης επανάστασης. Είναι λάθος η αντίληψη ότι υποστηρίζουμε τη Ρωσία γιατί 'αντιμάχεται τον ιμπεριαλισμό'. Όταν συγκροούνται αντίπαλα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα δεν μπορούμε να διαλέγουμε τη 'μικρότερη δύναμη', είπε κλείνοντας.

Εξόρμηση του ΣΕΚ Περιστερίου

οργή οργανωμένη δύναμη

Σε όλα τα μέτωπα

«Στο υπουργείο Οικονομικών όπου δουλεύω, ήταν μια χρονιά γεμάτη αγώνες αλλά και η χρονιά που κάναμε τις περισσότερες πολιτικές εκδηλώσεις και βγάλαμε το πρώτο τεύχος του AntiCapital για να συγκροτήσουμε καλύτερα την παρέμβασή μας. Ο κόσμος παλεύει και συχνά κυνηγεί τα σωματεία, στρέφεται προς την Αριστερά. Ακόμα και εκεί που είμαστε λίγοι μπορούμε να κάνουμε τη διαφορά αρκεί να έχουμε την αντίληψη πως δεν είμαστε μόνοι», είπε ο Νίκος Τ. από την Αγ. Παρασκευή.

«Στο χώρο των ΜΜΕ ξαναστήνουμε την δικτύωση εργαζομένων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς Financial Crimes. Δώσαμε εκλογικές μάχες και βγάλαμε εργασιακό αντιπρόσωπο στον χώρο μου», είπε η Φύλλια Π., δημοσιογράφος από το Γαλάτσι. «Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να οργανώσουμε αγώνες για τις διεκδικήσεις μας, να απαντήσουμε σε επιθέσεις αλλά και να έρθουμε σε επαφή με περισσότερο κόσμο. Ξεκινάμε με μια εκδήλωση για τις 8 Μάρτη για την οποία διεκδικούμε και από την ΕΣΗΕΑ, να βγάλει απόφαση για στάση εργασίας, πλάι στην ΕΣΠΗΤ».

Ο Βασίλης Μ., μπουφετζής από τα Εξάρχεια εξήγησε πως «σε χώρους που καταφέραμε να έχουμε πολιτική παρέμβαση είναι ευκαιρία να αποκτήσουμε νέα μέλη. Το είδαμε στο σημερινό [σαββατιάτικο] συλλαλητήριο στην παρέμβαση μας στους εργαζόμενους της food τους οποίους καλούσαμε στην εκδήλωση για τις 8 Μάρτη που θα γίνει στα γραφεία του συνδικάτου. Οι εκλογές στον επισιτισμό μας έδειξαν τη σημασία όλα μας τα μέλη να είναι γραμμένα στα συνδικάτα τους και να συνδέουν τη δράση τους με τους τοπικούς πυρήνες».

«Έχουμε μπροστά μας εκλογικές μάχες στα σωματεία των νοσοκομείων αλλά και στην ΕΙ-ΝΑΠ το μεγαλύτερο ίσως πρωτοβάθμιο σωματείο. Μπορούμε να δούμε σε αυτές το μεγάλωμα της επαναστατικής αριστεράς, να αποτυπωθούν και εκεί οι αλλαγές των συσχετισμών μέσα στην κοινωνία. Χρειάζεται να συνδεθούν οι τοπικοί πυρήνες μας με τα νοσοκομεία στα οποία έχουμε μέλη, πανελλαδικά. Είδαμε στην απεργία στις 23/2 ότι τα πιο ζορισμένα κομμάτια, συμβασιούχοι, προσωπικό covid, αυτή τη στιγμή είναι τα πιο οργισμένα και μετατρέπονται σε απεργούς», είπε η Αργυρή Ε., γιατρός στο Γεννηματά από την Καλλιθέα, «αλλά χρειάζεται από την πλευρά μας ανοιχτή, επίμονη δουλειά από πριν και όχι τελευταία στιγμή».

«Κατεβήκαμε στις εκλογές του κλαδικού σωματείου με την ΑΣΚΥ και σχεδόν διπλασιάσαμε τη δύναμή μας», είπε ο Τάσος Μ. εργαζόμενος στην ιδιωτική Υγεία. «Από τη συνδικαλιστική μας δράση ερεθίστηκαν τα ανταντακλαστικά της εργοδοσίας και δέχτηκα επίθεση με επιστολές. Ήρθα σε επαφή με τον τοπικό πυρήνα του Παγκρατίου και δίνουμε τώρα αυτόν τον αγώνα μαζί. Αισθάνομαι πολύ πιο δυνατός. Παρ' όλο που είμαι νέο μέλος στο ΣΕΚ αισθάνομαι τώρα σαν να είμαι έτοιμος από παλιά για να οργανώσω και στο δικό μου χώρο αλλά και αλλού και να μεγαλώσουμε το ΣΕΚ. Οι συνθήκες είναι ώριμες, ο κόσμος ριζοσπαστικοποιείται».

«Στα νοσοκομεία υπάρχει διάθεση για σύγκρουση», τόνισε η Λουίζα Γκ. γιατρός από τα Γιάννενα. «Το είδαμε στις εκλογές της Ένωσης Νοσοκομειακών Ιατρών Ηπείρου. Πήραμε ως ΣΕΚ την πρωτοβουλία να στήσουμε ψηφοδέλτιο και κερδίσαμε δύο έδρες. Ο κόσμος στήριξε την αριστερά που διεκδικεί κλιμάκωση των απεργιών και το πολιτικό αίτημα να πέσει η κυβέρνηση. Ήταν μια επιτυχία που μας δίνει νέες δυνατότητες. Οργανώνουμε τις 8 και 19 Μάρτη και διεκδικούμε η ΕΙΝΗ να είναι εκεί με πανό. Ενεργοποιούμε ξανά παλιότερα μέλη μας και προσπαθούμε να απλώσουμε το δικτυο της Εργατικής Αλληλεγγύης και να μεγαλώσουμε την αριστερά που δίνει τις μάχες».

Πόλος έλξης

«Στην εκπαίδευση η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση σημάδεψε τη φετινή χρονιά. Στα Χανιά τη δώσαμε και αναδειχτήκαμε σαν παράταξη γιατί την πήγαμε μέχρι τέλους. Υπάρχει όμως συνολικότερα μια έντονη ριζοσπαστικοποίηση που την βλέπουμε και στις συζητήσεις στα σχολεία μέσα από την προσπάθειά μας να κάνουμε τις συνδέσεις με τις πολιτικές μάχες. Στο σχολείο μου για πρώτη φορά έχουμε χτίσει έναν πόλο έλξης γύρω από την Εργατική Αλληλεγγύη και τις καμπάνιες μας. Η διακίνηση της εφημερίδας είναι κρίσιμη ακριβώς επειδή με αυτή γενικεύουμε και συνδέουμε τα ζητήματα», είπε η Μαργαρίτα Π., εκπαιδευτικός.

«Ο πόλεμος στην Ουκρανία προκαλεί τρόμο και οργή στους μαθητές αλλά και ερωτήματα για το πώς μπορούμε να τον σταματήσουμε. Όπως ξεκινήσαμε να χτίζουμε την πρωτοβουλία ενάντια στον σεξισμό μέσα στα σχολεία στα Βόρεια προάστια για τις 8Μ, με μαθήτριες που έχουν σιχαθεί τη γυναικεία καταπίεση και θέλουν να παλέψουν, έτσι χρειάζεται να κάνουμε και με το αντιπολεμικό κίνημα. Να φτάσει παντού η προκήρυξη που λέει "Όχι στον πόλεμο-Ούτε Πούτιν- Ούτε ΝΑΤΟ" και να συν-

δέσουμε το αντιπολεμικό με τη μάχη ενάντια στον ρατσισμό και τις 19 Μάρτη», είπε η Δανάη Β., μαθήτρια.

Η Μαρία Ρ., φοιτήτρια από τα Πατήσια ανέφερε πως «στη Νομική οργανώσαμε εκδήλωση για τις 8 Μάρτη. Πηγαίναμε κάθε μέρα με συντρόφους/ισσες από τους τοπικούς πυρήνες. Η οργανωμένη προσπάθεια φέρνει και αποτελέσματα γιατί υπάρχει πολύς κόσμος που θέλει να παλέψει. Κάναμε την προσπάθεια και με εξορμήσεις στους καθηγητές που μας άνοιξαν νέες γνωριμίες. Χρειάζεται να τις αξιοποιήσουμε για να οργανώσουμε δράσεις με πανό και παρεμβάσεις μέσα στη σχολή».

«Στον Βόλο όπου είχαμε παρέμβαση και μέλη στις σχολές της Αρχιτεκτονικής και στους Ηλεκτρολόγους τώρα ανοιγόμαστε και στην Ιχθυολογία και τη Χωροταξία. Μόλις αποκτήσαμε νέα μέλη, ξεκινήσαμε εξορμήσεις και εκδηλώσεις. Θέλουμε να κερδίσουμε αποφάσεις για τις 8Μ από τα ΔΣ αλλά δεν μας φτάνει αυτό. Πρέπει να φτάσει η καμπάνια σε όσο το δυνατόν περισσότερους φοιτητές και διεκδικούμε να βγουν γενικές συνελεύσεις. Οι κλειστές σχολές δεν μας σταματάνε, εκμεταλλευόμαστε τις εξορμήσεις στη λέσχη για να βρούμε όλον αυτόν τον κόσμο», είπε η Εύη Τσ., φοιτήτρια.

Η Αγγέλα Χ. μετέφερε πως «στο Ηράκλειο Κρήτης οργανώνουμε εκδήλωση για τις 8Μ, παλεύουμε για να πάρουμε αποφάσεις από το Εργατικό Κέντρο και τα σωματεία Τουρισμού-Επισιτισμού και των καθαριστριών. Η 8Μ πρέπει να πάρει αντιπολεμικό χαρακτήρα. Θα έχουμε ραγδαίες εξελίξεις και γι' αυτό πρέπει να αναβαθμίσουμε την εξώστρεφη δράση και του πυρήνα μας».

«Δεν χρειάζεται να περιμένουμε το νέο κύμα προσφυγιστών από την Ουκρανία για να κρίνουμε την κυβέρνηση», είπε ξεκινώντας η Τιάννα Α., εργαζόμενη στο υπ. Οικονομικών, από τον πυρήνα του Πειραιά. «Από ποια χώρα κα-

τάγονται οι περισσότερες γυναίκες που φροντίζουν τους ηλικιωμένους, είναι αποκλειστικές νοσοκόμες, χωρίς ένσημα, ασυνδικάτιστες, κυνηγημένες, που υφίστανται όλη τη σεξιστική και ρατσιστική χυδαιότητα; Η απάντηση είναι από την Ουκρανία. Ο πόλεμος συνδέεται άμεσα με τη γυναικεία καταπίεση. Το είδαμε και στην εκδήλωση για την 8Μ στην ΑΑΔΕ όπου άνοιγαν όλα αυτά τα ζητήματα και οι συνδέσεις, αλλά κατέληξε και με απόφαση για απεργιακή επιτροπή για τις 8Μ».

«Η διαπίστωση πως ο κόσμος ριζοσπαστικοποιείται δεν αφορά μόνο την "ντόπια" εργατική τάξη αλλά και τους πρόσφυγες και τους μετανάστες», εξήγησε η Κατερίνα Θ. από τη Νίκαια. «Η πρόσφατη συμφωνία Ελλάδας-Πακιστάν για τις απελάσεις σημαίνει πως σπάνε και οι αυταπάτες για την κυβέρνηση εκεί. Χρειάζεται να προσέξουμε ιδιαίτερα την οργάνωση, την ένταξη και την πολιτική συζήτηση με τους μετανάστες. Το προηγούμενο διάστημα οργανώσαμε μαζί με τους μετανάστες και την πακιστανική κοινότητα στη Νίκαια. Χρειάζεται να εξορμούμε στις δομές και τα καμπ των περιοχών μας τακτικά αξιοποιώντας τις μεταφρασμένες ανακοινώσεις της ΚΕΕΡΦΑ που πρέπει να φτάνουν παντού».

«Στα Χανιά έχουμε κάνει πολλές εξορμήσεις σε σχολεία για τις 19 Μάρτη», είπε η Μαρία Ν. «Στο Σύλλογο Δασκάλων ΠΕ διεκδικούμε να κερδίσουμε απόφαση συμμετοχής στις 19. Χρησιμοποιήσαμε τις προκηρύξεις στα αραβικά και κερδίσαμε μετανάστες στη δράση μας αλλά και στο ΣΕΚ. Έχουμε συνάντηση με την εκπρόσωπο των Ρομά στα Χανιά γιατί προφανώς θέλουν να παλέψουν ενάντια στο ρατσισμό και βάζουμε στόχο να ανοιχτούμε και στις αφρικανικές κοινότητες».

«Ο ρόλος της 19Μ έχει αναβαθμιστεί. Στον Έβρο έχουμε τους τραγικούς θανάτους από τις επαναπροωθήσεις. Αυτά τα γεγονότα προκαλούν πολιτική συζήτηση. Θα ανοίξει και πάλι το ζήτημα της ισλαμοφοβίας και θα χρειαστεί να απαντήσουμε. Στην Ξάνθη ετοιμάζουμε εκδήλωση για τις 19Μ όπου διεκδικούμε να συμμετέχουν η τοπική ΕΛΜΕ αλλά και ο Σύλλογος Δασκάλων και οι υγειονομικοί για να τα συζητήσουμε όλα αυτά και να οργανώσουμε τη διαδήλωση», τόνισε ο Τζεμαλί Μ.

«Υπάρχει μια ξεκάθαρη σκλήρυνση της ευρωπαϊκής ρατσιστικής πολιτικής με τη στρατιωτικοποίηση των συνόρων και με την προσπάθεια να καταλήξουν στο Ευρωπαϊκό Σύμφωνο για το Άσυλο και τη Μετανάστευση που θα δημιουργήσει μια κερδοφόρα βιομηχανία απελάσεων. Τα pushbacks γίνονται με όρους λειτουργίας συμμορίας από το λιμενικό. Κλιμακώνουν την επίθεση στο άσυλο με την αναγνώριση "ασφαλών τρίτων χωρών" και βάζοντας οικονομικά εμπόδια. Μετατρέπουν τα στρατόπεδα σε φυλακές. Είναι καθήκον μας να σταματήσουμε αυτή την πολυεπίπεδη επίθεση. Εν όψει της 19Μ πρέπει να ανοίξουμε όλη τη βεντάλια των αιτημάτων αλλά και να βάλουμε τις αιχμές και τη σύνδεση με τον πόλεμο που δημιουργεί τεράστιο κύμα προσφυγιάς», είπε η Δήμητρα Δ., δικηγόρος από το Ν. Ηράκλειο.

Δημήτρης Δασκαλάκης

23/2, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Η συνδιάσκεψη του ΣΕΚ - Δυνατή επαναστατική αριστερά για την ανατροπή

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης, Φωκίωνος Νέγρη 68, 7.30μμ
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
καφέ Isak, πάρκο Ιακωβάτων 7.30μμ
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7μμ
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
καφέ Αυλή των Πετραλώνων 6.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μαριάννα Χρονοπούλου, Γιάννης Σουμπάσης

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3
καφέ Pastore, μετρό Νέου Κόσμου 8μμ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΘΗΣΒΟ – ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3
καφέ Περιβολάκι, πλ. Ηούς 7μμ
Ομιλήτριες: Μαρία Μπολοβίνα, Ελεάννα Τσώλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 γρ. δημοτικού σχήματος, Θησέως 156, 4ος όρ. 7μμ
Ομιλητής: Άγγελος Σπανόπουλος

ΚΕΡΑΜΗΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Σάορσα, πλ. Αυδή 8μμ
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΓΚΥΖΗ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Κουτσό 7.45μμ
Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Περιμπανού 7.30μμ
Ομιλητης: Γιώργος Πίττας

ΕΞΑΡΧΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3, καφέ Blue Bear 7.30μμ
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 καφέ πλ. Σμύρνης 6, 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
Youkali, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ
Ομιλητής: Νίκος Βούλτσος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 καφέ της Χαράς, Κράτητος και Σφιγγός 7.30μμ
Ομιλητής: Δημήτρης Δασκαλάκης

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Πόρτες, Τραυλαντώνη 10, 7.30μμ
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 Α΄ ΦΕΠΑ 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 10/3 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ
Ομιλητής: Αλέξανδρος Κοροβέσης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΡΙΤΗ 8/3 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3
πλ. Φελέκη, Ελευθερούπολη 7μμ

Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3 καφέ Σταθμός 8μμ
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊνταρ

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 δημαρχείο 7.15μμ
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 δημαρχείο 7μμ
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 φούρνος Leo Kop, πλ. Αγ. Ανάργυρων 7.30μμ
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3
στέκι Αριστερής Κίνησης 7μμ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 καφέ Ακρόλιθος 7.30μμ δια-δικτυακά (cf fb ΣΕΚ Πετρούπολης)
Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3
καφέ Μέρες Ραδιοφώνου 8μμ
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3,
Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ., 7μμ
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Mixtape 7.30μμ
Ομιλητής: Γιάννης Βαλαής

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/3 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3 καφέ Νέον, Τριών Ιεραχών και Μαιζώνος 6μμ
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3 ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης 7.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΠΕΜΠΤΗ 10/3 ΚΑΠΗ Παλιάς Πόλης 7.30μμ
Ομιλήτρια: Άννα Μαματσή

ΒΟΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3 Θόλος 8μμ
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

Θεσσαλονίκη

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 7.30μμ διαδικτυακά fb
Η Εργατική Αλληλεγγύη στη Θεσσαλονίκη
Ομιλητής: Νίκος Κокκίνης

ΚΑΜΑΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Baraka 9μμ
Ομιλήτρια: Ιωάννα Κατλαμούση

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Διώροφον 6μμ
Ομιλήτρια: Αναστασία Παναγιώτου

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 καφέ Ποέτα 8μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίρμπα

- ΠΕΜΠΤΗ 17/3 καφέ Mixtape 7.30μμ
Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Μάνος Χατζηανέστης

ΞΑΝΘΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11/3 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Τζεμαλί Μηλιαζήμ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ-ΒΡΙΑΗΣΣΙΑ-ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 9/3
δημαρχείο Αγ.Παρασκευής 7μμ
Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Νίκος Τουρνάς

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΠΕΜΠΤΗ 10/3 δημαρχείο 7μμ

Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 10/3 καφέ Ποέτα 8μμ
Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Ευκλείδης Μακρόγλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 10/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Όχι στον πόλεμο, καμιά εμπλοκή – Ούτε Πούτιν, ούτε ΝΑΤΟ
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΗΡΑΚΛΕΟ

● ΠΕΜΠΤΗ 10/3 καφέ Mixtape 7.30μμ
Η επαναστατική εφημερίδα, ο συλλογικός οργανωτής
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαραλαμπάκη

γυναικών και για το τέλος όλων των δια- κρίσεων ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.
Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνι- σμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλι- στικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστα- τικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα- μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κό- σμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Δημήτρης Δασκαλάκης, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikil@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι- νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι- καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει- τουργεί για να προστατεύσει τα συμφέ- ροντα της άρχουσας τάξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού- το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι- νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ- λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι- ουρηγθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προ- γραμματίσουν την παραγωγή και την

διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέ- ψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλού- σιους και δυνατούς που κυριαρχούν πά- νω στον πλανήτη.

Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πε- τύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απο- μονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώ- βρης του '17 ηττήθηκε κάτω από την πίε- ση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στά- λιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότερα

στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προ- σπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μιας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνο- ρά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστι- κές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα πε- ράσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυ- λή και φύλο καθώς και όλους τους κατα- πιεσμένους να οργανώνουν την αντίστα- σή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντι- κά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνι- κή, πολιτική και οικονομική ισότητα των

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3

Ν. ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3

ΠΑΤΡΑ Πλ Γεωργίου 12μ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/3

Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Πλ. Μερκούρη 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλ. Λαού 6.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε Πετρουπόλεως 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Πλατεία Δούρου 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 5/3

ΚΥΨΕΛΗ Φωκίωνος Νέγρη Γερμανός 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΠΑΤΗΣΙΑ Σκλαβενίτης Πατησίων 12μ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βείκου 12μ
Α. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 12μ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Ματζαργιωτάκη και Θησέως 11πμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Γεωργάκη Ολυμπίου 12.30μμ
Κ. ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ Σκλαβενίτης 12μ
Ν. ΣΜΥΡΝΗ Πλατεία ΑΒ 12μ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Μάρκετ Iv 11.30πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Δημοτική Αγορά 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μουσείο ΕΑΜ Πεζόδρομος 12μ

ΙΛΙΟΝ Βιολογική Λαϊκή Πάρκο Τρίτση 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
Ν. ΙΩΝΙΑ Λεωφ. Ηρακλείου Οργανι- σμός Νεότητας 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πεζόδρομος Ερμού 12μ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πλατεία Εβερест 12μ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Σωτήρος με Καραϊσκού 12μ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Αγαλμα Λαμπράκη 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Μαρτίου με Παπαναστασίου 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Σβώλου με Γούναρη 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος 11πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Μινώος 11πμ
ΞΑΝΘΗ Πλατεία 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΟ Λιοντάρια 1.30μμ
ΒΟΛΟΣ Πλατεία Αγ. Νικολάου 11.30πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ

ΚΟΥΛΟΥΜΑ

ΑΘΗΝΑ

Λόφος Φιλοπάπου 11πμ
Πλατεία Νερού (Νιάρχος)11πμ
Λιπάσματα Δραπετσώνα 11.30πμ
Άσος Βείκου 11πμ
Πλατεία Πρωτομαγιάς 11πμ
Πάρκο Τρίτση 11.30πμ (Χασιάς)
Ούλωφ Πάλμε Πύλη ΕΚΠΑ 11.30πμ
Σκοπευτήριο Καισαριανής (οδό Σουκατζιδή) 11.30πμ
Προφήτης Ηλίας (είσοδος) Ηλιούπολη 11.30πμ
Λόφος Πανί Αλιμος 11.30πμ
Άσος Ν. Σμύρνης 11.30πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Σείχ Σου 11πμ
ΧΑΝΙΑ Παραλία Αγ. Αποστόλων 11πμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία (Θόλος) 12μ

Στις γειτονιές

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 ΚΕΠ Νέας Ιωνίας 8μμ
Ομιλήτριες:
Μάγδα Μπεντζελούν, μηχανικός με μπλο-
κάκι, Δανάη Βάρσου, μαθήτρια σε ΕΠΑΛ,
Σοφία Μπεντζελούν, ιδ. Υπάλληλος, Καίτη
Ζήκα, συν/χος εργοδηγός, Αφροδίτη
Φράγκου, Κίνηση για απεργιακή 8 Μάρτη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 Μουσείο Εθνικής Αντίστα-
σης 7.30μμ
Ομιλήτριες:
Έλλη Πανταζοπούλου, Κίνηση για την
απεργιακή 8 Μάρτη, Άννα Στάμου, Μου-
σουλμανική Ένωση Ελλάδας, Πηνελόπη
Τρομπέτα, φοιτήτρια Φιλοσοφικής

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 αιθ. ΕΒΕ, Αράτου 21, Πλ.
Όλγας 7μμ
Ομιλήτριες:
Μαρίζα Ψαλτάκου, Κίνηση για απεργιακή
8 Μάρτη, Σοφία Ηλιάδη, εκπαιδευτικός
ΠΕ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 Εργατικό Κέντρο 6μμ
Ομιλήτριες:
Αγγέλα Χαραλαμπίκη, μέλος Σωματείου
Καθαριστριών, Μαντώ Καλατζάκη, φοιτή-
τρια

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 Εργατικό Κέντρο 6μμ

Ομιλήτριες:

Ντίνα Κληρονόμου, νηπιαγωγός, μέλος
Δ.Σ. ΣΕΠΕ, Ελένη Χατούπη, σχολική κα-
θαρίστρια, Κίνηση για μια απεργιακή 8
Μάρτη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 Θόλος 7μμ
Ομιλήτρια:
Τζένη Δεμριτζίδου, φοιτήτρια, Κίνηση για
την απεργιακή 8 Μάρτη

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 Πλ. Ηρώων 7.30μμ
Ομιλήτριες:
Ειρήνη Πολυχρονιάδη, άνεργη, πρώην
εργαζόμενη με ΣΟΧ στην καθαριότητα
στο «Σωτηρία», Χαρίτα Μήνη, συγγρα-
φέας, Αφροδίτη Φράγκου, Κίνηση για
απεργιακή 8 Μάρτη

Στους εργατικούς χώρους

ΝΟΣΟΚΟΜΕΟ ΑΓ.ΟΛΓΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 γραφεία σωματείου 1μμ
Ομιλήτρια:
Σταυρούλα Πανίδου, Κίνηση για την
απεργιακή 8 Μάρτη

ΕΡΤ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 αιθ. ΠΟΣΠΕΡΤ 1.30μμ
Ομιλήτρια:
Αφροδίτη Φράγκου, Κίνηση για την απερ-
γιακή 8 Μάρτη

Εκδηλώσεις για την απεργιακή 8 Μάρτη

ΜΜΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 ΕΣΗΕΑ 7μμ
Ομιλήτριες:
Λένα Βερδέ, μέλος Δ.Σ. ΕΣΠΗΤ, Κίνηση
για την απεργιακή 8 Μάρτη, Ντέπυ Βρετ-
τού, ΕΡΤ, Ίνγκεμποργκ Μπέγκελ, δημο-
σιογράφος, Μαρία Κεφαλά,
δημοσιογράφος

Δ.Ο.Υ. ΓΛΥΦΑΔΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3, 2μμ
Ομιλήτρια:
Τιάνα Ανδρέου, Κίνηση για την απερ-
γιακή 8 Μάρτη, θα χαιρετίσει ο Γ. Ρόδης,
γραμματέας Συλλόγου Εφοριακών Αττι-
κής

ΔΗΜΟΣ ΒΡΗΛΗΣΙΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3, ΤΥΠΕΤ 1μμ
Ομιλήτρια:
Αφροδίτη Φράγκου, Κίνηση για την απερ-
γιακή 8 Μάρτη

«ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ»

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 γραφεία συνδικάτου επισι-
τισμού, Γλαδωτώνος 3, στοά Φέξη, 7ος
όρ., 6.30μμ
Ομιλήτρια: Κουάνα Σταυριανού, ξενοδο-
χοπάλληλος, μέλος της «Καμαριέρας»,
Σταυρούλα Πανίδου, Κίνηση για απερ-
γιακή 8 Μάρτη

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 3/3 αμφιθέατρο κτιρίου Δ, 1μμ

Ομιλήτριες:

Ιωάννα Καραμπίκα, εργαζόμενη στο Ιπ-
ποκράτειο σε αναστολή, Μαρία Καμνο-
ρόκα, εργαζόμενη στο Κ.Υ. Ευόσμου

ΔΗΜΟΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ-ΜΕΝΕΜΕΝΗΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4/3, 1.30μμ
Ομιλήτριες:
Κατερίνα Αβραμίδου, Κίνηση για την
απεργιακή 8 Μάρτη, Μωρήν Χασό και
Σοφία Δουλιανάκη, εργαζόμενες στο
Δήμο Αμπελοκήπων-Μενεμένης

Στις σχολές

ΑΣΟΕΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 2μμ
Ομιλήτριες:
Ζέτα Σταυροπιεράκου, Resistencia ΕΑΑΚ,
Έλλη Πανταζοπούλου, Κίνηση για την
απεργιακή 8 Μάρτη

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3 αίθριο 2μμ
Ομιλήτριες:
Λίλιαν Μπουρίτη, Κίνηση για την απερ-
γιακή 8 Μάρτη, Πηνελόπη Τρομπέτα,
φοιτήτρια Φιλοσοφικής

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΑΠΘ

ΤΕΤΑΡΤΗ 2/3, 12μμ
Ομιλήτριες:
Ιωάννα Κατλαμούση, Κίνηση για την

Εκδηλώσεις-δράσεις ΚΕΕΡΦΑ - Οργανώνουμε τις 19 Μάρτη

ΚΕΕΡΦΑ Δυτική Θεσσαλονίκη

Τετάρτη 2/3, 7.30μμ, Κινηματοθέατρο
Μινωτής (Δημαρχείο Αμπελοκήπων)
Ομιλητές/τριες:
Πόπη Σαραϊδάρη, ΔΣ Ε' ΕΛΜΕ, Κατερίνα
Τσαλταμπάση, εκπαιδευτικός ΣΤ' ΣΕΠΕ,
Σαγιέντ Μ., μέλος επιτροπής προσφύγων
στρατοπέδου Διαβατών, Νίκος Χατζά-
ρας, ΔΣ Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου
Αμπελοκήπων-Μενεμένης

ΚΕΕΡΦΑ Χαλάνδρι/Βριθήσσια/Αγ. Πα- ρασκευή

Σάββατο 5/3, 6μμ, Αίθουσα Εκδηλώσεων
Δ. Χαλανδρίου (Παπάγου 7)
Ομιλητές/τριες:
Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος Πολιτι-
κής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ,
Δημήτρης Τσακιτζής, ΡΙΖΕΣ Σύλλογος
Μικρασιατών Χαλανδρίου, Ηλίας Παπα-
χατζής, μέλος ΔΣ ΑΓ ΕΛΜΕ, Σωτήρης
Λατιέρης, Δημοτικός Σύμβουλος "Χαλάν-
δρι Ενάντια", Γιώργος Ράγκος, ΚΕΕΡΦΑ -
ΚΣΕ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΚΕΕΡΦΑ Περιστερί

Τετάρτη 9/3, 7 μμ, Καφέ Στουπί (Δελφών
4, κάθετη πεζοδρ. Εθνικής Αντιστάσεως)
Ομιλητές/τριες:
Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος Πακιστανικής
Κοινότητας Ελλάδας-Η Ενότητα, Νίκος
Κοτρώτσιος, Σύλλογος Δασκάλων Αιγά-
λεω, Λευτέρης Σιδερής, Ένωση Γονέων
Περιστερίου, Μαρία Καστελιώτη, φοιτή-
τρια Φιλοσοφικής, Ματίνα Τριανταφύλ-
λου, Ιατρείο Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Περιστερίου, Πέτρος Κωνσταντίνου, συν-
τονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Πειραιάς

Τετάρτη 9/3, 7μμ, Γραφεία Δημोट. Κοινό-
τητας (Δραγάση 1Α)
Ομιλητές/τριες:
Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμ-
βουλος Πειραιά-Ανταρσία στο Λιμάνι,
Χαζρά Χαν, πρόσφυγας στρατόπεδο Σχι-

στού, Νίκος Αγαπάκης, Ανοιχτό Σχολείο
Μεταναστών Πειραιά, Γιώργος Γαλάνης,
μέλος ΔΣ ΣΕΠΕ Πειραιά «η Πρόοδος»,
Μαρία Ανδρέου, εκπαιδευτικός ΚΕΕΡΦΑ
Πειραιά

ΚΕΕΡΦΑ Πετράλωνα

Τετάρτη 9/3, 7 μμ, καφέ Αυλή των Πε-
τραλώνων
Ομιλητές/τριες:
Ηλίας Μούρης, πρόεδρος Ε' ΕΛΜΕ,
Λουίζα Γκουλιαμάκη, φωτορεπόρτερ, Βα-
σίλης Κουκαλάνι, ηθοποιός, Rita Βιμβου,
μέλος επιτροπής προσφύγων στρατοπέ-
δου Ελαιώνα, Αντώνης Σκαρπέλης, ΔΣ
ΕΚΑ, Γιάννης Σηφακάκης, συντονιστικό
ΚΕΕΡΦΑ. Συντονίζει ο Γιάννης Οικονό-
μου, μεταφραστής

ΚΕΕΡΦΑ Πατίσια – Γαλάτσι – Κυψέλη

Πέμπτη 10/3, 7μμ, θέατρο ΕΚΣΤΑΝ (Κau-
τατζόγλου 5 Πατίσια)
Ομιλητές/τριες:
Relildis Aye Mboh, πρόεδρος του African
Women's Voice, Sheik Gias, Ένωση για
τα Δικαιώματα Απόδημων Μπαγκλαντές
Τμήμα Ελλάδα, Μπάμπης Κόκλας, πρό-
εδρος Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, Έλλη Ζώτου, δη-
μοσιογράφος, Στέλιος Μιχαηλίδης,
ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Μαρούσι

Πέμπτη 10/3, 7 μμ, Δημαρχείο Μαρου-
σιού
Ομιλητές/τριες:
Sohrab Afshar, πρόσφυγας από το Αφγα-
νιστάν, Στέφανος Γανωτής, εκπαιδευτι-
κός / πρώην υπεύθυνος εκπαίδευσης
σταρτοπέδου Μαλακάσας, Δημήτρης Πο-
λυχρονιάδης, πρόεδρος ΣΕΠΕ Αμαρου-
σίου-Συντονιστικό ΚΕΕΡΦΑ, Λευτέρης
Μαγιάκης, Δημ. Συμβ. Αμαρουσίου,
Αφροδίτη Φράγκου, δημοσιογράφος/ Δη-

μοτικός Σύμβουλος

ΚΕΕΡΦΑ Βόθου

Πέμπτη 10/3, 5 μμ, Αρχιτεκτονική
Πέμπτη 17/3, 7.30 μμ, Θόλος

ΚΕΕΡΦΑ Αμπελοκήποι/Γκύζη

Παρασκευή 11/3, 7μμ, καφέ Μύρτιλο
Ομιλητές/τριες:
Γιώργος Γιουλός, Κοινωνικό Πολύκεντρο
ΑΔΕΔΥ-γονέας 26 Γυμνάσιο Αθήνας, Δη-
μήτρης Ζώτος, δικηγόρος - πολιτική
αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής , Εύα
Ηλιάδη, εκπαιδευτικός

ΚΕΕΡΦΑ Ν. Ιωνία/Ν. Ηράκλειο

Παρασκευή 11/3, 7 μμ, Πολύκεντρο
δήμου Ηρακλείου (Κουντουριώτου και
Νεότητας)
Ομιλητές/τριες:
Νάσος Μπράτσος, δημοσιογράφος /συγ-
γραφέας, Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος Πα-
κιστανικής Κοινότητας Ελλάδας – Η
Ενότητα, Αιμιλία Τζίβα, επικεφαλής «Δι-
κτύου Πολιτών Ηρακλείου», Τζίμης Κυ-
ριαζοπούλος, μαθητής, Νεκτάριος
Χάνταρ, ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Χανιά

Παρασκευή 11/3, 6μμ, Εργατικό Κέντρο

ΚΕΕΡΦΑ Ηράκλειο

Παρασκευή 11/3

ΚΕΕΡΦΑ Ίλιον/Πετρούπολη

Σάββατο 12.3. 6.30 μμ, καλλιτεχνικό κα-
φενείο Πολιτιστικού Κέντρου Ιλίου Με-
λίνα Μερκούρη, Αγ. Φανουρίου 99
Ομιλητές/τριες:
Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος - πολι-
τική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής,
Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος Συλλόγου
Εργαζομένων Νοσοκομείου Άγιος Σάβ-
βας, Sheik Gias, Ένωση για τα Δικαιώ-
ματα Απόδημων Μπαγκλαντές Τμήμα

Ελλάδας. Συντονίζει η Δώρα Κομνηνού,
εικαστικός-ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Καλλιθέα

Σάββατο 12/3, 6 μμ, Δημαρχείο
Ομιλητές/τριες:
Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΔΣ Σωματείου
Εργαζ/νων νοσ/μείου Γεννηματάς, Νίκος
Ξεντές, Δημοτικός Σύμβουλος «Μία πόλη
στο δρόμο», Emma Michele Noualal, Κοι-
νότητα Καμερούν, εκπρόσωπος ΕΛΜΕ
Καλλιθέας, Γιάννης Σηφακάκης, συντονι-
στικό ΚΕΕΡΦΑ

ΚΕΕΡΦΑ Ανατολικής Θεσσαλονίκης

Σάββατο 12 Μαρτίου, 7.00μμ, Αμφιθέα-
τρο Πολιτιστικού Κέντρου Τούμπας
Ομιλητές/τριες:
Γιώργος Μπαντής, Πρόεδρος Πανελλή-
νιου Σωματείου Αμοιβόμενων Ποδοσφαι-
ριστών/τριών, Γιώργος Τσιάκαλος,
ομότιμος καθηγητής παιδαγωγικής ΑΠΘ,
Μιμή Μουτομπά, προσφύγισσα από το
Κονγκό, Μανώλης Αρίδας, πρόεδρος Δ'
ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης, Γιάννης Κούτρας,
μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ - Σ.Ε. Ιπποκράτειου ΓΝΘ

ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας

Κυριακή 13/3, 7μμ, Πολυχώρος Μάνος
Λοΐζος
Ομιλητές/τριες:
Τασούλα Δημητριάδου, Γραμματέας Συλ-
λόγου Γονέων 4ου Λυκείου Νίκαιας,
Φατμά Σιμπουκι, προσφύγισσα από την
Αλγερία, Τζαβέντ Ασλάμ πρόεδρος Πακι-
στανικής κοινότητας Ελλάδας – Η Ενό-
τητα, Δημήτρης Ζώτος, δικηγόρος -
πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής
Αυγής, Κατερίνα Θωίδου, Δημοτική Σύμ-
βουλος Νίκαιας-Ρέντη

ΚΕΕΡΦΑ Εξάρχεια

Κυριακή 13 Μάρτη, 7.30μμ, ΛΟΚΟΜΟ-
ΤΙΒΑ,
Ομιλητές/τριες:
Ίνγκεμποργκ Μπέγκελ, δημοσιογράφος,
Ανδριάννα Μπιρμπίλη, Ομάδα Απόδρα-
σης στο Λόγο και τη Τέχνη, Αλεξάνδρα
Πολιτάκη, ερευνήτρια - πολ. Επιστήμο-
νας, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής
ΚΕΕΡΦΑ

28/2, Στάση εργασίας και συγκέντρωση των εργαζομένων στο Κρατικό Νίκαιας. Φωτό: ΣΕΚ Νίκαιας

Αντίσταση στις απολύσεις

Με καθημερινές στάσεις εργασίας και μαζικές συγκεντρώσεις στο προαύλιο απαντούν οι εργαζόμενοι/ες στο Κρατικό Νίκαιας στην απόπειρα της κυβέρνησης να απολύσει τους συμβασιούχους στις υπηρεσίες καθαριότητας, σίτισης και φύλαξης για να φέρει εργολάβους στη θέση τους. Απαιτούν όλοι οι εργαζόμενοι/ες να παραμείνουν στη θέση τους και οι συμβάσεις τους να γίνουν αορίστου.

Οι κινητοποιήσεις ξεκίνησαν μετά από μια μαζική γενική συνέλευση μόνιμων και συμβασιούχων την Δευτέρα 21 Φλεβάρη και γίνονται τόσο στην πρωινή όσο και στην απογευματινή βάρδια. Την Τετάρτη 2/3 και την Παρασκευή 4/3, οι στάσεις εργασίας είναι προγραμματισμένες για 10πμ με 12μ και 8μμ με 8μμ.

Οι εργαζόμενοι/ες συμμετείχαν μα-

ΚΡΑΤΙΚΟ ΝΙΚΑΙΑΣ

ζικά και στην πανυγειονομική απεργία στις 23 Φλεβάρη, ναυλώνοντας λεωφορείο για τη μεταφορά τους στη συγκέντρωση στην πλατεία Μαβίλη. «Απεργούμε και διαδηλώνουμε για τα δικαιώματά μας, για το μέλλον το δικό μας και των οικογενειών μας», μας είπε στην απεργιακή διαδήλωση ο **Αναστάσης Κώστας**, από το τμήμα καθαριότητας του νοσοκομείου. «Μέσα από αυτό τον αγώνα προσπαθούμε να κρατήσουμε τα νοσοκομεία όρθια και δημόσια. Να μην πάνε σε ιδιωτικές επιχειρήσεις που θα κατακλέβουν το κράτος με τα συμφέροντά τους.

Προσπαθούμε κάθε μέρα να έχουμε το νοσοκομείο μας καθαρό και να μπορεί ο κόσμος να βρίσκει την περίθαλψη

που του αξίζει. Είμαι δέκα χρόνια στο νοσοκομείο, ξεκίνησα από εταιρία και συνέχισα με ατομική σύμβαση. Μας έταξαν λαγούς με πετραχήλια και δεν έγινε τίποτα. Θέλουμε σύμβαση αορίστου και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε γι' αυτό. Οι καθημερινές στάσεις εργασίας που ξεκινήσαμε στο νοσοκομείο πρέπει να συνεχιστούν για να καταλάβουν όλοι πόσο αναγκαίο είμαστε».

«Νιώθουμε αδικία, πίκρα και θυμό για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Είναι παράλογα όσα κάνει», συμπλήρωσε ο **Φώτης Άγγος**, εργάτης καθαριότητας. «Στηρίζαμε το σύστημα Υγείας με την ίδια μας τη ζωή και τώρα μόνο με την ιδέα ότι θα φέρουν εργολάβους εξοργιζόμαστε. Πρέπει να παραιτηθεί αυτή η κυβέρνηση και να σταματήσει αυτή η πολιτική».

Κ.Υ. ΕΥΟΣΜΟΥ

ρεί να απολύσει συμβασιούχο του ΟΑΕΔ η ίδια αλλά ούτε και κανείς. Υπάρχει σχετική δικαστική απόφαση, που έχει αποτυπωθεί και σε ΦΕΚ, που λέει ότι κανείς δεν μπορεί να μας απολύσει από το πρόγραμμα. Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι με κεντρική απόφαση του ΟΑΕΔ να μετακινηθούμε σε άλλο χώρο. Δεν πρόκειται να το αφήσουμε να περάσει. Οργανώνουμε την κινητοποίηση της Παρασκευής σαν πρώτη απάντηση και θα συνεχίσουμε».

Το Συντονιστικό Νοσοκομείων κυκλοφορεί ψήφισμα συμπαράστασης, το οποίο έχει καταθέσει στην **ΕΔΟΘ** και άλλα συνδικάτα της Θεσσαλονίκης. Όπως αναφέρει: «Οι συμβασιούχοι του ΟΑΕΔ όπως και οι επικουρικοί και κάθε ελαστικά εργαζόμενος/η είναι αυτοί που κρατούν τα νοσοκομεία ανοιχτά μετά από δύο χρόνια πανδημίας, περικοπών και μείωσης προσωπικού. Δεν περισσεύει κανένας και καμία. Δεν είναι δεύτερης κατηγορίας εργαζόμενοι που μπορούν να απολυθούν με συνοπτικές διαδικασίες όταν δεν αρέσουν σε κάθε διοικητή και προϊστάμενο, ειδικά όταν επιδεικνύουν αγωνιστική στάση και αντιστέκονται στην προσπάθεια διάλυσης του ΕΣΥ.

Δεν θα αφήσουμε την προσπάθεια απόλυσής της να δημιουργήσει προηγούμενο που μπορεί να γενικευτεί σε κάθε χώρο δουλειάς. Ενώνουμε τη φωνή μας με το κύμα συμπαράστασης προς την εργαζόμενη του ΚΥ Ευόσμου, τους μαζικούς φορείς και συνδικάτα και απαιτούμε από τη διοίκηση της 3ης ΥΠΕ να ανακαλέσει άμεσα την παράνομη αυτή απόφαση. Όπως τους αναγκάσαμε να πάρουν πίσω προηγούμενες παράνομες απολύσεις συμβασιούχων ΟΑΕΔ, αυτό διεκδικούμε να γίνει και τώρα».

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Συλλαλητήρια 2/3

Συλλαλητήρια της Ομοσπονδίας Επισιτισμού-Τουρισμού θα πραγματοποιηθούν την Τετάρτη 2/3 στη Θεσσαλονίκη στις 10πμ στο Υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης, ενώ στο Ηράκλειο, στα Χανιά, στο Ρέθυμνο και στη Ρόδο στις 11πμ στα αντίστοιχα Εργατικά Κέντρα. Όπως αναφέρει η ομοσπονδία, είναι χιλιάδες οι εργαζόμενοι του κλάδου, εποχικοί και μη, που κατ' επιλογήν της κυβέρνησης αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης την ώρα που το κύμα της ακρίβειας καλπάζει.

Ανάμεσα σε άλλα διεκδικούν παράταση του ταμείου ανεργίας για το 2022 και την κατάργηση του Ν. 3986/11 που έθεσε πλαφόν στην επιδότηση ανεργίας των εποχιακών εργαζομένων και αποκατάσταση του χρόνου τακτικής επιδότησης ανάλογα με την απασχόληση, εφαρμογή και τήρηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, μέτρα υγιεινής και ασφάλειας στους χώρους εργασίας και μέτρα στήριξης για τους εποχικούς εργαζόμενους.

Ο πρόεδρος του σωματείου Επισιτισμού-Τουρισμού στο Ηράκλειο Κρήτης **Ν. Κοκολάκης** αναφέρει ότι στα ξενοδοχεία του νομού Ηρακλείου το 20% - 25% των θέσεων ήταν κενές, με συνέπεια την υπερεργασία -απλήρωτη κατά κύριο λόγο- για τους εναπομείναντες. Το ποσοστό αυτό, κατά τον ίδιο, μεταφράζεται σε έλλειμμα 2.000 - 3.000 εργαζομένων σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας Ηρακλείου, αριθμός πολύ μεγάλος και ιδιαίτερα δύσκολος να καλυφθεί με δεδομένα τα προβλήματα.

Στην Αθήνα το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού ν. Αττικής καλεί συγκέντρωση στις 2/3 στις 11πμ στο Χίλτον για να διασφαλιστούν όλες οι θέσεις εργασίας και το εισόδημα των εργαζομένων του ξενοδοχείου που κλείνει για ανακαίνιση, αλλά και ενάντια στις απολύσεις στα ξενοδοχεία και για συλλογικές συμβάσεις με ουσιαστικές αυξήσεις για όλους. Την Παρασκευή 11/3 το Συνδικάτο καλεί σε γενική συνέλευση με θέμα τις συλλογικές συμβάσεις, στις 4.30μμ, στο ξενοδοχείο Novotel.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Μέρες δράσης

Συνεχίζονται οι απεργιακές κινητοποιήσεις που κηρύσσει η **ΣΑΔΕΔΥ** από πόλη σε πόλη στο πλαίσιο των «Ημερών Δράσης για την Παιδεία». Μετά το Ηράκλειο, τη Ρόδο, την Πάτρα και τα Γιάννενα, πανδημοσιούπαλληλικές στάσεις εργασίας πραγματοποιήθηκαν την Τετάρτη 23/2 σε Πελοπόννησο με συγκέντρωση στην Τρίπολη και σε **Αν. Μακεδονία** και **Θράκη** με συγκεντρώσεις σε **Καβάλα** και **Κομοτηνή**.

«Στην απεργιακή συγκέντρωση στην Τρίπολη συμμετείχαν αρκετές δεκάδες συνάδελφοι παρότι αν ήταν 24ωρη απεργία, καλύτερα οργανωμένη κινητοποίηση και με συγκεντρώσεις σε κάθε πόλη, η συμμετοχή θα είναι ακόμα μεγαλύτερη» μας είπε η **Χριστίνα Λαδά**, πρόεδρος του **ΣΕΠΕ Μεσσηνίας**. «Το παρών έδωσαν απεργοί από τους ΣΕΠΕ και τις ΕΛΜΕ της Μεσσηνίας, της Κορινθίας, της Αρκαδίας, του Ξυλόκαστρου, της Σπάρτης κ.α. Συνεχίζουμε συμμετέχοντας στην απεργιακή 8 Μάρτη. Ο σύλλογός μας ήδη έχει προκηρύξει στάση εργασίας και συγκέντρωση στις 12μ στον πεζόδρομο στο Παλιό Δημαρχείο για την Παγκόσμια Μέρα Γυναικών».

23/2, Τρίπολη. Φωτό: fb Πάνος Γούλιας

Επόμενες «μέρες δράσης για την Παιδεία»: 2/3 **Θεσσαλία** (συγκέντρωση στην Καρδίτσα 1μμ), 2/3 **Δυτ. Μακεδονία** (Κοζάνη 1μμ), 2/3 **Στερεά Ελλάδα** (Λαμία 1μμ), 3/3 **Θεσσαλονίκη**, 9/3 **Αθήνα**.

Μέτρα «αντιμετώπισης της οπαδικής βίας» ανακοίνωσαν σε κοινή συνέντευξη Τύπου οι υπουργοί Προ. Πο, Αθλητισμού και Δικαιοσύνης. Πρόκειται για μέτρα υποκρισίας, καταστολής και παραλογισμού, που λαμβάνονται με θράσος στο όνομα της τραγικής δολοφονίας του Άλκη Καμπανού στη Θεσσαλονίκη.

Πέραν των τραγελαφικών όπως η ποινικοποίηση της απόκρυψης των χαρακτηριστικών του προσώπου, παρότι την ίδια ώρα είναι υποχρεωτική η χρήση μάσκας λόγω πανδημίας, ο χαρακτήρας των μέτρων είναι σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από το στόχο που διακηρύσσουν «για να μην υπάρξει άλλος Άλκης».

Έχει βουήξει ο τόπος για τις διασυνδέσεις των δολοφόνων με φασιστικές ομάδες, γεγονός που φάνηκε τόσο από τα χαρακτηριστικά της επίθεσης που έδρασε σαν τάγμα εφόδου, όσο κι από τα όσα βγήκαν στην επιφάνεια για τις σχέσεις των συλληφθέντων με νεοναζί, μέσα από αναρτήσεις τους στα σόσιαλ μίντια και όχι μόνο. Δεν είναι η πρώτη φορά άλλωστε που οι φασίστες προσπαθούν να δράσουν φορώντας τη μάσκα του οπαδού για να στρατολογήσουν. Από τη ΝΟΠΟ και την ΤΟΦΑ τις περασμένες δεκαετίες, στη Γαλάζια Στρατιά του Παναγιώταρου που φόραγε το μανδύα του «φιλάθλου» της

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Ρεσιτάλ υποκρισίας για την “οπαδική βία”

Εθνικής Ομάδας, μέχρι πιο πρόσφατα, δήθεν «οπαδούς του ΠΑΟΚ» που πρώτα κατέβαιναν στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και μετά επιτίθονταν στις καταλήψεις της πόλης.

Αντί λοιπόν η κυβέρνηση να ξηλώσει το κουβάρι των διασυνδέσεων, ανακάλυψε το «φαινόμενο του χουλιγκανισμού» για να επιτεθεί στη νεολαία -κύρια της εργατικής τάξης- που πάει την Κυριακή στο γήπεδο. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει για να αποπροσανατολίσει, να αυξήσει την καταστολή και να κρύψει τις δικές της ανεπάρκειες.

Το επιχείρησε κυνηγώντας τους νέους που ξεσκάνανε στις πλατείες τον καιρό της καραντίνας. Τότε ήταν η «ανεύθυνη» νεολαία που φταίει για την πανδημία. Αλλά ήρθε το ξέσπασμα της Νέας Σμύρνης για να κόψει το βήχα στην κυβέρνηση -με τους φιλάθλους του Πα-

ωνίου μάλιστα να παίζουν σημαντικό ρόλο στις διαδηλώσεις μαζί με τα τοπικά εργατικά συνδικάτα και την αριστερά.

Τώρα στο στόχαστρο μπαίνει η «βίαιη νεολαία» των γηπέδων.

Βάζει λουκέτο στους συνδέσμους, στους χώρους που ένα σημαντικό κομμάτι της εργατικής νεολαίας έβρισκε συλλογική έκφραση τις Κυριακές, ακόμα κι αν το έκανε με τις αντιφατικές ιδέες που ούτως ή άλλως κουβαλάει η εργατική τάξη. Για χιλιάδες εργάτες το γήπεδο την Κυριακή είναι ο χώρος που θα διασκεδάσει, θα τραγουδήσει, θα ξεχαστεί από τα ζόρια των υπόλοιπων ημερών της εβδομάδας και θα ξεσπάσει γι' αυτά. Αν υπάρχει η βία στα γήπεδα είναι κυρίως μια βία που έρχεται από τα πάνω προς τα κάτω. Είναι μια βία που ξεκινάει από τα ίδια τα αφεντικά. Σε αυτούς δηλαδή που η κυ-

βέρνηση παραδίδει τα κλειδιά των συνδέσμων. Οι ΠΑΕ και οι ΚΑΕ (οι ιδιοκτήτες των ομάδων στο ποδόσφαιρο και το μπάσκετ) σύμφωνα με το νέο νομοθετικό πλαίσιο θα μπορούν να αναγνωρίζουν μόνο έναν σύλλογο φιλάθλων, που θα παίρνει νόμιμη άδεια λειτουργίας. Όλοι οι υπόλοιποι θα θεωρούνται παράνομοι και θα κλείνουν με την απειλή μάλιστα αυστηρότατων ποινών.

Ο πλήρης έλεγχος των οπαδικών συνδέσμων με τη σφραγίδα του νόμου περνάει σε μεγαλοκαπιταλιστές που έχουμε δει να μπουκάρουν στον αγωνιστικό χώρο με το περίστροφο στη ζώνη, που για χάρη των επενδυτικών τους σχεδίων γίνονταν επιθέσεις σε αγωνιστές/ριες της Αριστεράς και σε καταλήψεις, που κατά τη διάρκεια δικαστικής διερεύνησης για την εμπλοκή τους σε εμπόριο ναρκωτικών, οι μάρτυρες πεθαίνουν «μυστηριωδώς» ο ένας μετά τον άλλον. Σε αυτούς που για χάρη των δικών τους κοκορομαχιών ενθαρρύνουν με εμπρηστικές δηλώσεις και υπόγειες διασυνδέσεις τις οπαδικές συγκρούσεις. Κι αυτό λένε είναι μέτρο καταπολέμησης της οπαδικής βίας! Το μόνο που θα καταφέρει είναι να δώσει περισσότερη δύναμη σε αυτούς που ανάβουν το φυτίλι και στα τσιράκια τους.

Σ.Μ.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ Απεργία

Σε 24ωρη απεργία και συγκέντρωση στις 2/3 στις 11πμ στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους κατεβαίνουν οι δικαστικοί υπάλληλοι, κλιμακώνοντας τις κινητοποιήσεις τους μετά από δυο στάσεις εργασίας την Παρασκευή 25/2 και τη Δευτέρα 28/2, που συνοδεύτηκαν από απεργιακές συγκεντρώσεις στα δικαστήρια της Ευελπίδων.

Βασικές διεκδικήσεις είναι οι μαζικές προσλήψεις και η βελτίωση των συνθηκών εργασίας, ανάμεσα σε άλλα αιτήματα. Η **Θάλεια Γεωργοπούλου**, δικαστική υπάλληλος, μίλησε στην Εργατική

Αλληλεγγύη:

«Οι ελλείψεις είναι τεράστιες. Είναι μοναδικό φαινόμενο στην Ελλάδα οι δικαστικοί υπάλληλοι να είναι λιγότεροι από τους δικαστές. Εδώ και χρόνια συνταξιοδοτούνται συνάδελφοι και δεν αντικαθίστανται από νεοπροσληφθέντες με αποτέλεσμα να μειώνεται ο αριθμός των υπαλλήλων και να πέφτει όλο και περισσότερη δουλειά σε λιγότερους. Δουλεύουμε ακατάπαυστα για να βγει ο μεγάλος όγκος της δικαστικής ύλης. Όλοι οι δικαστικοί υπάλληλοι είναι σακατεμένοι. Έχουμε φτάσει στο σημείο το προσ-

δόκιμο ζωής των δικαστικών υπαλλήλων να είναι χαμηλότερο συγκριτικά με άλλους εργαζόμενους. Αρρωσταίνουμε και δεν μπορούμε να πάρουμε άδεια γιατί δεν βγαίνει η δουλειά. Γι' αυτό και έχουμε κατέβει σε απεργιακές κινητοποιήσεις αλλά χρειάζεται να προχωρήσουμε παρακάτω. Να συντονιστούμε με άλλους κλάδους που αγωνίζονται κι αυτοί για προσλήψεις. Δεν είναι μόνο δικό μας ζήτημα. Παντού υπάρχει το ίδιο πρόβλημα. Είναι κομμάτι της κυβερνητικής πολιτικής το να μην κάνει προσλήψεις και με αυτό θα πρέπει να αντιπαρεσθούμε όλοι μαζί σε συντονισμό και με απεργιακή κλιμάκωση, καλύτερη οργάνωση κι απεργιακό ταμείο».

Όπως κατήγγειλαν εκπαιδευτικοί και γονείς παρά το γεγονός ότι το πρόβλημα είναι χρόνιο και γνωστό, καμιά παρέμβαση δεν έχει γίνει εκ μέρους του Δήμου Αθήνας και του Μπακογιάννη για να αλλάξει η κατάσταση - "μολις χθες ήρθαν και φρεσκάρανε κάποιες διαβάσεις και όχι όλες" όπως χαρακτηριστικά είπε μια εκπαιδευτικός.

Μάλιστα, παρά το γεγονός ότι το Α.Τ. Πατησίων είναι δύο στενά παρακάτω από την Γκράβα και η συγκέντρωση ήταν γνωστή, δεν υπήρχε έστω και ένας τροχονόμος για να σταματήσει την κίνηση για να προφυλάξει τους συγκεντρωμένους και τα παιδιά από τα αυτοκίνητα που συνέχιζαν να περνάνε από την οδό Ταυγέτου.

Αγώνας στο “Κόκκινο”

4ωρη στάση εργασίας πραγματοποίησαν οι εργαζόμενοι του ρ/σ Στο Κόκκινο την Τετάρτη 23/3. Ζητούν την επιστροφή στη δουλειά της εργαζόμενης του σταθμού Κατερίνας Καραβία, της οποίας η σύμβαση έληξε, την ενίσχυση του ενημερωτικού τμήματος της σύνταξης και των ρεπορτάζ και να μην επεκταθεί η σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Η απόφαση της συνέλευσης των εργαζόμενων του ρ/σ αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Η συναδέλφισσα Καραβία προσελήφθη στον σταθμό με 6μηνη σύμβαση χωρίς εμείς ως συνέλευση και η σύνταξη ως τμήμα να ζητήσουμε κάτι τέτοιο. Το αίτημά μας ήταν να ενισχυθεί το τμήμα για να καλυφθούν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και όχι προσωρινές ή σχετιζόμενες με τις άδειες.

Μετά την μη ανανέωση της σύμβασης, ένα μέρος των δελτίων ειδήσεων του σταθμού εκφωνείται από την αρχισυντάκτριά του, ενώ σε περίπτωση ασθένειας ή έκτακτης απουσίας (κάτι πολύ συνηθισμένο αυτή την περίοδο της πανδημίας), τα πρώτα δελτία εκφωνούνται από τους παραγωγούς που έχουν εκπομπή ή ακόμα και τον διευθυντή του σταθμού. Η συνθήκη αυτή υποβαθμίζει τη δουλειά μας και μειώνει την αξία της εργατικής μας δύναμης και του έργου μας.

Ο σταθμός έχασε τα τελευταία χρόνια ακόμα έναν άνθρωπο που συνέγραφε και εκφωνούσε δελτία και τη μοναδική ρεπόρτερ για ελεύθερα θέματα, χωρίς να αντικατασταθούν. Η συναδέλφισσα Καραβία κάλυπτε και τις δύο αυτές θέσεις. Αυτή τη στιγμή ο σταθμός έχει κατ' ουσία μισό ελεύθερο ρεπόρτερ, ο οποίος εργάζεται κατά προτεραιότητα στην εφημερίδα».

Η συγκεκριμένη απόλυση δεν είναι «μεμονωμένο γεγονός». Ήδη έχει αποφασιστεί ένα γενικότερο πρόγραμμα αναδιάρθρωσης των μέσων του ομίλου (Αυγή, avg1.gr, 105.5 Στο Κόκκινο), το οποίο περιλαμβάνει 15 επιπλέον «αποχωρήσεις» και περικοπές ύψους 1.000.000 ευρώ. «Η διακήρυξη για μια διαδικασία συνολικής αναδιάρθρωσης του ομίλου, η οποία ξεκινά από την Αυγή και θα συνεχιστεί στο Κόκκινο με συγκεκριμένους στόχους και χωρίς χρονοδιάγραμμα, μοιάζει σα να ζητά από εμάς να ευχόμαστε να υπάρξουν περικοπές –αν όχι απολύσεις- στην Αυγή για να μην υπάρξουν σε εμάς. Δηλώνουμε ότι δεν έχουμε στο παραμικρό τέτοια διάθεση και ότι ανάμεσα στους/στις εργαζόμενους/ες των δύο μέσων θα συνεχίσει να υπάρχει απόλυτη αλληλεγγύη σε ό,τι αφορά τις διεκδικήσεις μας», τονίζει η απόφαση των εργαζομένων του ρ/σ Στο Κόκκινο.

Όχι δομές-φυλακές στα νησιά

Μαζικές συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν στην Χίο και την Λέσβο την περασμένη Τετάρτη 23 Φλεβάρη με τη συμμετοχή των Εργατικών Κέντρων, της ΑΔΕΔΥ, των σωματείων και των αγροτικών συλλόγων απαιτώντας από την κυβέρνηση Μητσοτάκη να μην χτιστούν κλειστές δομές-φυλακές για τους πρόσφυγες στα νησιά. Οι συγκεντρώσεις που συνοδεύτηκαν από στάσεις εργασίας ήρθαν σαν συνέχεια της μεγάλης κινητοποίησης που στις αρχές του Γενάρη κατάφερε να εμποδίσει το πλοίο που μετέφερε τα μηχανήματα της κατασκευαστικής εταιρίας, να τα αποβιβάσει.

Στη Λέσβο, η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Σαπφούς, στη Μυτιλήνη ενώ στη Χίο έγινε στην πλατεία Βουνακίου και ακολούθησε πορεία προς το γραφείο του υπουργού Μετανάστευσης **Μηταράκη** και το Λιμεναρχείο. «Τα νησιά μας δεν θα επιτρέψουμε να γίνουν σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Αποδείξαμε περίτρανα ότι οι εργαζόμενοι μπορούν και πρέπει να δείχνουν την αλληλεγγύη τους σε πρόσφυγες και μετανάστες, γιατί έτσι έχουμε μάθει να κάνουμε και μεταξύ μας. Αυτό έκαναν και αυθόρμητα πολλοί συνάδελφοι και συγχωριανοί μας από το 2015» τόνισε στην ομιλία του, ο **Γιάννης Ζαφειρίου**, αντιπρόεδρος του **Εργατικού Κέντρου Λέσβου**.

Αυτό είναι και το νήμα που πρέπει να ξαναπιάσει για να είναι νικηφόρος ο αγώνας ενάντια στο χτίσιμο των φυλακών προσφύγων στα νησιά: Το νήμα της αλληλεγγύης και της βοήθειας προς στους πρόσφυγες που καταφθάνουν στα νησιά απαιτώντας άσυλο, χαρτιά, ελεύθερη μετακίνηση για όλους και όλες.

Μακριά και χώρια από τις συμπορεύσεις με τους τοπικούς παράγοντες της ΝΔ, τις διγλωσσίες τους και τις αντιμεταναστευτικές τους καμπάνιες. Με πρώτο-πρώτο τον περιφερειάρχη **Μουτζούρη** που στην ομιλία του στη συγκέντρωση της Μυτιλήνης, πανηγύριζε γιατί επί κυβέρνησης ΝΔ «έγιναν πολλά», γιατί «σφραγίστηκαν τα σύνορα», προσθέτοντας ότι δεν θέλει τις δομές γιατί απειλείται η «ελληνικότητα» των νησιών από τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

Επιστρέφει στη φυλακή ο Πατέλης

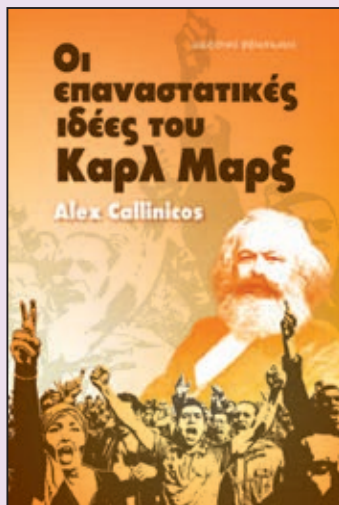
Την επιστροφή στη φυλακή του πυρηνάρχη της Χρυσής Αυγής στη Νίκαια και συνεργού στη δολοφονία Φύσσα Γιώργου Πατέλη αποφάσισε ο Άρειος Πάγος, κάνοντας δεκτό το αίτημα του αντεισαγγελέα Χ. Μωυσίδη για αναίρεση της απόφασης του πενταμελούς εφετείου που του είχε ανοίξει την πόρτα της φυλακής.

Την αποφυλάκιση του Πατέλη είχαν καταγγείλει η οικογένεια Φύσσα και οι συνήγοροι της πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α. «Πρόκειται για μία απόφαση προκλητική και απαράδεκτη, λαμβανομένου υπόψιν ότι δεν έχει περάσει ούτε ένας χρόνος από τότε που μπήκε στη φυλακή και ότι δεν έχει καθαρογραφεί ακόμα το σκεπτικό της απόφασης που τον καταδίδει», είχε τονίσει τότε ο δικηγόρος της πολιτικής αγωγής στην δίκη της Χ.Α, **Κώστας Παπαδάκης**.

Κορκονέας

Να ανααιρεθεί η απόφαση του Μεικτού Ορκωτού Εφετείου Λαμίας με την οποία αποφυλακίστηκε ο πρώην ειδικός φρουρός Επαμεινώνδας Κορκονέας που είχε καταδικαστεί για τη δολοφονία του 15χρονου **Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου** πρότεινε στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στις 24/2 ο εισαγγελέας **Βασίλης Πλιώτας**. Ο δολοφόνος του Αλέξη Γρηγορόπουλου είχε αποφυλακιστεί καθώς του αναγνωρίστηκε το ελαφρυντικό του προτέρου σύννομου βίου.

Τα βιβλία είναι όπλα

Θα τα βρείτε στο

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
Τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

Ε.Κ.Κ.Ε.

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Χαιρετίζοντας την σημερινή σας συνδιάσκεψη, αυτό για το οποίο δεσμευόμαστε εμείς σαν ΕΚΚΕ, πιστεύοντας ότι εκφράζουμε τις προσδοκίες της μεγάλης πλειοψηφίας της αριστεράς είναι ότι θα κάνουμε ότι περνάει από εμάς ώστε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μην έχει έναν ευκαιριακό ή εκλογικίστικο χαρακτήρα, αλλά να αποτελέσει βήμα για το ξεπέρασμα του κατακερματισμού, την πολιτική συσπείρωση και δράση, την συγκρότηση ενός μετώπου των δυνάμεων της επαναστατικής, αντικαπιταλιστικής και αντιιμπεριαλιστικής αριστεράς, για την συνέχιση, κλιμάκωση και νικηφόρα προοπτική των αγώνων μας.

Σύντροφοι και Συντρόφισσες,

Είμαστε στην εποχή αυξανόμενης γεωπολιτικής αβεβαιότητας με πολλαπλές περιφερειακές συγκρούσεις. Κλιμακώνεται η στρατιωτική ένταση και οι μάχες μεταξύ ουκρανικών και ρωσικών δυνάμεων έξω από το Κίεβο, ενώ οι σειρήνες του πολέμου ηχούν θανατηφόρα.

Ο πόλεμος είναι αναπόφευκτος όπως φαίνεται στον ιμπεριαλιστικό ανταγωνισμό, με απρόβλεπτες διαστάσεις. Σήμερα συνδέεται με την γενικότερη αντιπαράθεση ΗΠΑ – ΕΕ – Κίνας – Ρωσίας κ.α. για την πρωτοκαθεδρία στο ιμπεριαλιστικό σύστημα. Για τις σφαίρες επιρροής, τις αγορές, τις πρώτες ύλες, το φυσικό αέριο, το πετρέλαιο και τους δρόμους μεταφοράς, για τα συμφέροντα των Αρχουσών Τάξεων και της ολιγαρχίας. Θύματα πάντα είναι οι εμπλεκόμενοι λαοί. Η Ελλάδα συμμετέχει ενεργά σ' αυτούς ανταγωνισμούς για την γεωστρατηγική αναβάθμιση της εγχώριας Άρχουσας Τάξης και για μεγαλύτερα κέρδη από την λεία, έχοντας ως εκφραστές την Ν.Δ. σήμερα, τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΙΝΑΛ πριν.

Με την εμπλοκή της στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς έχοντας μετατρέψει τη χώρα σε μια απέραντη αμερικάνικη βάση, η χώρα γίνεται στόχος, ενώ ο λαός πληρώνει βαρύ οικονομικό τίμημα με την ακρίβεια, την αύξηση της τιμής των καυσίμων, την ενεργειακή φτώχεια, ενώ η οικονομική, υγειονομική και περιβαλλοντική κρίση καλά κρατεί.

Η άλλη όψη της αντιδραστικής επίθεσης σε βάρος του λαού είναι οι νέες αντεργατικές – αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις στην Παιδεία των “αρίστων” και της αστυνομίας, στην εργασία με το τερατούργημα Χατζηδάκη, στην Υγεία με τις περικοπές, τα ΣΔΙΤ και την ιδιωτικοποίηση στο περιβάλλον, με τα χάλια της διαχείρισης του οποιοδήποτε καιρικού φαινομένου, του χιονιά και της βροχής και των πυρκαγιών τα καλοκαίρια. Αυτή η κατάσταση είναι προαπαιτούμενο για το νέο υπερμνημόνιο, που έρχεται με το «Ταμείο Ανάκαμψης». Δεν υπάρχει χρόνος για νέες αυταπάτες και κάλπικες προσδοκίες.

Η ελπίδα για τον λαό είναι οι αγώνες του για τις δικές του ανάγκες σε σύγκρουση με τα σχέδια του κεφαλαίου. Η εκμετάλλευση δεν διευθετείται, καταργείται.

Σύγχρονο είναι μισθός και δικαιώματα με βάση τις σημερινές ανάγκες και όχι τα κάτεργα, οι πόλεμοί τους, οι ξεριζωμένοι πρόσφυγες και οι επαναπροωθήσεις, ο ρατσισμός και η καταστολή.

Βάζουμε στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο: Το βρωμερό κόσμο του ιμπεριαλισμού, του κεφαλαίου και του προσωπικού του. Πρώτα και κύρια στην ίδια μας τη χώρα.

Με αυτές τις σκέψεις χαιρετίζουμε τις εργασίες σας, παίρνοντας ελπίδα από τις αισιόδοξες αντιστάσεις και την αγανάκτηση του λαού και της νεολαίας μας.

Επαναστατικό Κομμουνιστικό Κίνημα Ελλάδας
Αθήνα 25/2/2022

Χαιρετισμοί οργανώσεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συντρόφισσες/οι,

Η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία σηματοδοτεί ένα γεγονός ιστορικών διαστάσεων που υπογραμμίζει ότι έχουμε μπει σε μια νέα εποχή. Εποχή πολέμων, οξυμένων αστικών και ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, διαδοχικών φάσεων της αξεπέραστης καπιταλιστικής κρίσης, οξυμένων κοινωνικών προβλημάτων αλλά και δυνατότητας μεγάλης ηγέμενης μάχης του εργατικού και λαϊκού κινήματος σε όλο τον κόσμο.

Στην χώρα μας η λαϊκή διαμαρτυρία, η οργή και η εργατική αντίσταση στη βάρβαρη κυβερνητική πολιτική, στην εγκληματική διαχείριση της πανδημίας, στην καταστροφική αφαρία στον χιονιά, στην επελαύνουσα ακρίβεια και το καθεστώς κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού, φουντώνει μέρα με τη μέρα.

Το αίτημα να φύγει ο Μητσοτάκης, να πέσει η κυβέρνηση της ΝΔ αποκτά δυναμική στους εργαζόμενους και τη νεολαία. Το ζητούμενο είναι να πέσει «από τα κάτω και από τα αριστερά». Με τον πολιτικό αγώνα του εργατικού κινήματος σε ρήξη με τον αστικοποιημένο συνδικαλισμό. Με πολιτικούς στόχους που θα συγκρούονται με την ουσία της αποτυχίας και της αθλιότητας της πολιτικής Μητσοτάκη, που είναι η πολιτική του κεφαλαίου και της ΕΕ, των αντεργατικών αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων του καπιταλισμού στην σημερινή του φάση.

Οι πολιτικές εξελίξεις επιταχύνονται

Η επιτάχυνση των πολιτικών εξελίξεων σημαίνει αντίστοιχα και επιτάχυνση των εξελίξεων τόσο στο αστικό πολιτικό σύστημα, όσο και στην Αριστερά.

Συντρόφισσες και σύντροφοι του ΣΕΚ,

Η ΟΚΔΕ-Σπάρτακος απευθύνει θερμό συντροφικό χαιρετισμό στην ετήσια συνδιάσκεψή σας. Παρακολουθούμε πάντα με ενδιαφέρον τις συζητήσεις και τις θέσεις του ΣΕΚ, μιας οργάνωσης με την οποία συνυπάρχουμε εδώ και χρόνια στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και σε σχήματα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, και με την οποία εξάλλου έχουμε σε μεγάλο βαθμό κοινές ιδεολογικές καταβολές.

Η Συνδιάσκεψή σας γίνεται στο φόντο της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. Είμαστε σίγουροι ότι θα πορευτούμε για ακόμα μια φορά μαζί ενάντια στον πόλεμο, ενάντια στην αλληλοσφαγή των λαών έχοντας υπόψη ότι ο κύριος εχθρός είναι μέσα στην ίδια μας τη χώρα και θα αντιπαρεθεθούμε ενάντια σε κάθε εμπλοκή της Ελλάδας. Το ενιαίο μέτωπο και ο συντονισμός των αντικαπιταλιστικών δυνάμεων που αντιτίθενται στον πόλεμο είναι περισσότερο από ποτέ αναγκαίος.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει τις ταξικές πολιτικές των προηγούμενων αστικών κυβερνήσεων, για λογαριασμό των καπιταλιστών, υποσχόμενη ταυτόχρονα ανάπτυξη και προσπαθώντας να χτίσει συμμαχίες με τη «μεσαία τάξη». Η παγκόσμια οικονομική αστάθεια, τα άλτα προβλήματα του ελληνικού καπιταλισμού και οι αντιστάσεις της εργατικής τάξης, όμως, κάνουν το σχέδιό της αμφίβολο. Καθώς υποχωρεί το μούδιασμα από την καταστροφική εμπειρία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, που εναγκαλίστηκε ολοκληρωτικά τα συμφέροντα των καπιταλιστών, οι εργαζόμενοι, η νεολαία και οι καταπιεσμένοι δείχνουν σημάδια μιας νέας αγωνιστικότητας.

ΝΕΟ ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΡΕΥΜΑ

Ο ΣΥΡΙΖΑ αφού συναινεί για χρόνια στην πολιτική της ΝΔ έχοντας ολοκληρώσει την αστική του μετάλλαξη και εντασσόμενος στο αστικό στρατόπεδο διαμορφώνει την πρόταση της «προοδευτικής διακυβέρνησης» στα πλαίσια της υπάρχουσας πολιτικής.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ τα προηγούμενα χρόνια έδωσε μάχη με πρωτοπόρο τρόπο σε δύσκολες συνθήκες, να σπάσουν τα αντιδραστικά λοκ-ντάουν, να αναπτυχθεί το κίνημα και το πλήρωσε με εκατοντάδες συλλήψεις, δίκες, πρόστιμα. Πήρε σωστές θέσεις σε κρίσιμα ζητήματα, έδωσε μάχες στο εργατικό, αντιφασιστικό, αντιρατσιστικό, νεολαιίστικο κίνημα.

Το στοίχημα σήμερα για την αντικαπιταλιστική/επαναστατική αριστερά και την ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μπαίνοντας μπροστά στην μάχη για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ, της πολιτικής του κεφαλαίου και της ΕΕ, να διαμορφώσει ένα μαζικό λαϊκό ανατρεπτικό αντικαπιταλιστικό ρεύμα, που κατανοώντας τα όρια των λύσεων κυβερνητικής διαχείρισης να συγκροτηθεί πάνω σε ένα αντικαπιταλιστικό πολιτικό πρόγραμμα με προοπτική επαναστατικής ανατροπής.

Για την υλοποίηση αυτής της φιλοδοξίας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρέπει να ξεπεράσει τα σημαντικά προβλήματα που

έχει. Οι ΤΕ έχουν να λειτουργήσουν καιρό, τμήμα των οργανωμένων της δυνάμεων δορυφοροποιείται γύρω από άλλους πολιτικούς χώρους, ενώ διαφορετικές πρακτικές υπάρχουν ακόμα και σε εκλογικά κατεβάσματα σε χώρους.

Παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες, οι αιτίες είναι κατά βάση υποκειμενικές. Έχουν τη βάση τους στην αδυναμία να αντιστοιχηθεί πολιτικά και προγραμματικά η αντικαπιταλιστική - επαναστατική αριστερά στις συνθήκες της όξυνσης των πολεμικών κινδύνων και της πολύπλευρης καπιταλιστικής κρίσης, ανασυγκροτώντας πολιτικά/προγραμματικά την γραμμή της και τις μορφές της ύπαρξής της.

Στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ πέφτει το βάρος να απευθυνθεί στο δυναμικό που βρίσκεται ή έχει περάσει από τις γραμμές της, στους χιλιάδες αγωνιστές και δυνάμεις που πάλεψε μαζί τους τα προηγούμενα χρόνια ώστε, ανασυγκροτώντας τις δυνάμεις της, να απευθυνθεί στους χιλιάδες αγωνιστές (κυρίως) και σε δυνάμεις που πάλεψε μαζί το προηγούμενο διαστημα να κάνει ένα ανώτερο βήμα από άποψη πολιτικο-προγραμματικής επάρκειας, μαζικότητας, ταξικής αναφοράς, δημοκρατικής συγκρότησης και συνεκτικότητας στην κατεύθυνση του αντικαπιταλιστικού μετώπου-πόλου.

Μια τέτοια φιλόδοξη προσπάθεια πρέπει να σφραγίσει και την πορεία για τη Συνδιάσκεψή της ώστε να γίνει γεγονός για όλη την Αριστερά, για τον μαχόμενο κόσμο.

Ο μαχόμενος κόσμος χρειάζεται μια ελπίδα κι ένα δρόμο. Και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υποχρεούται να τον δώσει.

ΟΚΔΕ-ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ

Η επιθετική πολιτική και οι ιμπεριαλιστικές βλέψεις της ελληνικής αστικής τάξης στη Μεσόγειο, τα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή, δημιουργούν θανάσιμους κινδύνους για την εργατική τάξη και τους καταπιεσμένους. Η ρατσιστική πολιτική για το προσφυγικό προσπαθεί να στρέψει τους ντόπιους εργαζόμενους ενάντια στα ταξικά τους αδέρφια από την Ασία. Η μάχη εναντίον του εθνικισμού και του ρατσισμού είναι σήμερα κεντρικό καθήκον, που απαιτεί σοβαρότητα, καθαρές θέσεις και ενότητα στη δράση.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, και με δεδομένη την πολιτική εμπειρία που έχουν συγκεντρώσει σημαντικά αγωνιστικά τμήματα, η ύπαρξη μιας ανεξάρτητης ενωτικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς είναι εξαιρετικής σημασίας. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπήρξε ασυζητητί η σημαντικότερη κατάκτηση στην κατεύθυνση αυτή. Είναι ευθύνη όλων των αγωνιστών και αγωνιστριών του μετώπου, και ιδίως των οργανώσεων που συμμετέχουν σε αυτό, να εξασφαλίσουν το μέλλον μιας τέτοιας ανεξάρτητης ενωτικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Με αυτές τις λίγες σκέψεις, στέλνουμε τις ευχές μας για μια επιτυχημένη συνδιάσκεψη που θα συμβάλει στην ενδυνάμωση και τον κατάλληλο πολιτικό προσανατολισμό όλης της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Με συντροφικούς χαιρετισμούς,
Το Πολιτικό Γραφείο της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Χαιρετίζουμε τη συνδιάσκεψή σας, η οποία πραγματοποιείται σε μία συγκυρία όπου τα τύμπανα του πολέμου ηχούν ξανά πάνω από την Ευρώπη. Πολεμικές εξελίξεις οι οποίες έρχονται απλά σαν το τελευταίο επεισόδιο σε μια σειρά εξελίξεων που φανερώνουν την περεταίρω όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και των αδιεξόδων που αντιμετωπίζει η καπιταλιστική συσσώρευση και αναπαραγωγή σε μια σειρά κρίσιμους κοινωνικούς σχηματισμούς διεθνώς και ειδικά αυτούς που θα χαρακτήριζε κανείς ως «Δυτικούς».

Η κρίση που προκλήθηκε από την πανδημία του Covid-19 εξακολουθεί να δίνει καθημερινά εκατόμβες νεκρών. Σε υγειονομικό επίπεδο αυτό φανερώνει την πλήρη αποδιάρθρωση των συστημάτων υγείας των ιμπεριαλιστικών χωρών της Δύσης, καθώς επίσης και κάθε δυνατότητας των κρατικών τους μηχανισμών να επιτελέσουν οποιουδήποτε είδους «κοινωνική» λειτουργία (πυρκαγιές, πλημμύρες).

Οι επιπτώσεις αυτής της κρίσης σε επίπεδο οικονομίας και παραγωγικών σχέσεων είναι ίσως λιγότερο εμφανείς αλλά ωστόσο όχι λιγότερο σημαντικές. Η διατάραξη της λειτουργίας των εφοδιαστικών αλυσίδων διεθνώς, τις νέες μεθόδους οργάνωσης της εργασίας (εξ αποστάσεως) λειτουργούν ως καταλύτης για την εμφάνιση και εμπέδωση στο διεθνές επίπεδο νέων δυναμικών και συσχετισμών δυνάμεων.

Τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν (Quantitative Easing - QE) για την αντιμετώπιση της κρίσης του 2008 φτάνουν στα όριά τους χωρίς να έχουν προσφέρει τις αναμενόμενες λύσεις στα προβλήματα για τα οποία προκρίθηκε η χρήση τους, αλλά αντίθετα δημιουργούν πλέον νέα κατάσταση (πληθωρισμός) που διαμορφώνεται διεθνώς και έχει ιδιαίτερα αναβαθμισμένα τα στοιχεία της αστάθειας και των ανακατατάξεων.

Σε αυτό το πλαίσιο της γενικότερης αστάθειας λαμβάνουν χώρα και τα γεγονότα της Ουκρανίας, σαν αποτέλεσμα αλλά και σαν καταλύτης των ευρύτερων διαδικασιών μετατόπισης ισχύος από την Δύση προς την Ανατολή και την Ασία. Με την επιθετική στρατηγική του NATO να φαίνεται να δέχεται πλήγμα σε μια χώρα που επέλεξε να προσδέσει με βίαιο και πραξικοπηματικό τρόπο στο άρμα της το 2014, λαοί αιματωκυλούνται για μια ακόμα φορά με ευθύνη του.

Μπροστά σε τέτοιες καταϊγιστικές εξελίξεις προβάλλει η ανάγκη για αναβαθμισμένη παρέμβαση των δυνάμεων της επαναστατικής αριστεράς προκειμένου να μπορούν να εξασφαλίσουν οι λαοί τα ελάχιστα και τα αυτονόητα. Παράλληλα όμως, η παρέμβαση της τελευταίας είναι ίσως περισσότερο από ποτέ αναντίστοιχη των αναγκών.

Χρειάζεται να δυναμώσει σύντροφοι η φωνή εκείνης της επαναστατικής αριστεράς που θα βάζει στην προμετωπίδα της την υπεράσπιση της ειρήνης και την εναντίωση στον πόλεμο σε επίπεδο διεθνών σχέσεων χωρίς να υποστέλλει την σημαία του ταξικού πολέμου στο εσωτερικό της χώρας της για λογαριασμό των συμφερόντων της εργατικής τάξης και των συμμάχων της.

Μια Επαναστατική Αριστερά που τον καιρό που ο πόλεμος προκαλεί σοκ και δέος δεν θα δειλιάσει να συνεχίσει να εναντιώνεται στην δική της αστική τάξη και τους σχεδιασμούς της και να επιδιώκει την ήττα των σχεδιασμών της.

Μια Επαναστατική Αριστερά που θα εξακολουθεί να θέτει σαν κύριο αντίπαλο τους δικούς της Ιμπεριαλιστές που δεν αφήνουν τους εργαζόμενους της χώρας να πάρουν στα χέρια τους το μέλλον τους.

Μια Επαναστατική Αριστερά που θα στήσει αναχώματα και τείχος αντίστασης στην επίθεση που δέχονται οι εργαζόμενοι, η νεολαία και όλος ο λαός.

Μια Επαναστατική Αριστερά που οπλισμένη με αυτά τα πολιτικά όπλα θα προσανατολίσει αποτελεσματικότερα από το παρελθόν τους εργατικούς αγώνες αντίστασης που εξακολουθούν να λαμβάνουν χώρα (υγειονομικοί, ταχυμεταφορείς, COSCO, ΛΑΡΚΟ, Πετρέλαιο Καβάλας) αυξάνοντας τη δυναμική νίκης τους και δίνοντάς τους προοπτική.

Αυτή η Αριστερά ελπίζουμε να βγει πιο δυνατή και πολιτικά και οργανωτικά από την σημερινή σας διαδικασία. Σε αυτό προσβλέπουμε και γι' αυτό σας καλούμε να στρατευθείτε κι εσείς.

Αριστερή Σύσπειρωση, Αθήνα, 25/2/2022

Ποιες είναι οι προκλήσεις που έχει να αντιμετωπίσει το κίνημα στη Μ. Βρετανία μέσα στις νέες συνθήκες που δημιουργεί ο πόλεμος στην Ουκρανία;

Έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια κυβέρνηση -πιστή στο θεσμό της βασιλικής οικογένειας- που εξαιτίας της δικής της διαχείρισης της πανδημίας έχουν πεθάνει χιλιάδες. Έχουμε ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά θανάτων στην Ευρώπη. Γι' αυτό ευθύνεται η έλλειψη ενίσχυσης των νοσοκομείων και της κοινωνικής περίθαλψης. Οι φτωχοί και κύρια οι μαύροι και οι μουσουλμάνοι φτωχοί πέθαναν δυσανάλογα περισσότεροι. Έχουμε έναν αχαλίνωτο πληθωρισμό ο οποίος μετά από 15 χρόνια λιτότητας δημιουργεί συνθήκες φτώχειας σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας. Μια κυβέρνηση που βρίσκεται στο στόχαστρο ερευνών της αστυνομίας διότι παραβίασε τους ίδιους της τους νόμους για την πανδημία. Έκαναν πάρτι όταν ο κόσμος πέθαινε. Η αρχηγός της αστυνομίας παραιτήθηκε αφού αναγκάστηκε να παραδεχτεί πως το σώμα είναι γεμάτο σεξιστές και ρατσιστές.

Αυτές είναι οι πιο σημαντικές πτυχές της κρίσης τους. Και προσπαθούν να ξεφύγουν μέσα από μια πατριωτική εκστρατεία με αφορμή τον πόλεμο στην Ουκρανία. Προσπαθούν να το παίξουν υπερασπιστές της ειρήνης ενάντια στον Πούτιν ενώ έχουν μια μακρά παράδοση πολέμων και εισβολών. Μιλάνε για υπεράσπιση της δημοκρατίας και την ίδια στιγμή εδώ, πάνε να περάσουν δύο νέους νόμους. "Περί εθνικότητας και συνόρων" και έναν "αστυνομικό" νόμο που τους δίνουν τις ίδιες εξουσίες με αυτές που έχει ο Πούτιν. Με τον δεύτερο θα μπορούν πραγματικά να συλλαμβάνουν όποιον διαδηλώνει. Με τον πρώτο θα μπορούν με μια απλή εντολή του υπουργού Εσωτερικών να αφαιρούν την βρετανική υπηκοότητα από όσους έχουν διπλή υπηκοότητα. Αυτό αφορά περίπου 10 εκατομμύρια πολίτες. Κλείνουν το μάτι στην ακροδεξιά προσπαθώντας να διαμορφώσουν και να κερδίσουν ένα ακροδεξιό ακροατήριο μπροστά στις εκλογές της αυτοδιοίκησης του Μαΐου. Όμως ο Μπόρις Τζόνσον δεν είναι καθόλου δημοφιλής. Κρατιέται να είναι εξουσία χάρη στη βοήθεια του Κιρ Στάρμερ, τον ηγέτη των Εργατικών, που τον υποστηρίζει σε όλα, με το πρόσχημα του "εθνικού συμφέροντος".

Πώς αντιμετωπίζει τους πρόσφυγες η κυβέρνηση Τζόνσον και πώς απαντάει το αντιρατσιστικό κίνημα;

Η κυβέρνηση έχει κλείσει όλες τις νόμιμες οδούς εισόδου στη χώρα. Ακόμα και αν κάποιος έχει το δικαίωμα να αιτηθεί άσυλο, δεν έχει νόμιμη οδό για να το κάνει. Έτσι οι πρόσφυγες αναγκάζονται να διασχίσουν τη Μάγχη. Όταν πρόσφατα πνίγηκαν 28 άτομα, η κυβέρνηση

Ενάντια σε ρατσισμό και φασίστες Οι δρόμοι ανήκουν στο κίνημα

έστειλε το Βασιλικό Ναυτικό. Έχουν κάνει τη Μάγχη σαν τη Μεσόγειο: νεκροταφείο της ελπίδας και των ονείρων εκατοντάδων προσφύγων και προσφυγόπουλων.

Από την άλλη όμως έχει υπάρξει μια πολύ δυναμική απάντηση από τους τοπικούς πληθυσμούς. Η RNLI, μια οργάνωση που πραγματοποιεί διασώσεις, δέχτηκε τεράστια ποσά οικονομικής ενίσχυσης όταν ανακοίνωσε πως θα διέσωζε πρόσφυγες. 68% του πληθυσμού έχει δηλώσει πως υποστηρίζει το δικαίωμα των προσφύγων να αιτηθούν άσυλο παρά την προπαγάνδα των κυρίαρχων ΜΜΕ. Αυτό που είναι καθοριστικό είναι πως τα βασικά συνδικάτα και οι περισσότερες ΜΚΟ υποστηρίζουν αυτό το δικαίωμα. Την Κυριακή 27/2 θα γίνει μια διαδήλωση ενάντια στον νόμο "περί εθνικότητας και συνόρων". Σχεδόν κάθε βδομάδα υπάρχει μια διαδήλωση ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης.

Ποιος είναι ο ρόλος που παίζουν οι κοινότητες των μειονοτήτων και των μεταναστών ενάντια στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης αλλά και την άκρα δεξιά;

Μέσα σε αυτές τις μάχες ο ρόλος των μειονοτήτων είναι πολύ σημαντικός. Χιλιάδες ομάδες είτε από τη μουσουλμανική κοινότητα είτε από την κοινότητα των μαύρων και το κίνημα Black Lives Matter παλεύουν ενάντια στις πολιτικές που βάζουν τους πρόσφυγες στο στόχαστρο προσπαθώντας να μας αποπροσα-

Ο Γουέιμαν Μπένετ από την Κίνηση Stand Up to Racism μίλησε στον Δημήτρη Δασκαλάκη

νατολίσουν. Ο αποπροσανατολισμός είναι το κλειδί. Αυτή η κυβέρνηση έχασε 53 δισεκατομμύρια λίρες από τα χρήματα που ξοδεύτηκαν για την πανδημία. Χάθηκαν! Δεν ξέρουν που πήγαν. Αλλά υπάρχουν υπουργοί που έδωσαν 40 εκατομμύρια σε φίλους τους. Η κυβέρνηση λόγω της οικονομικής κρίσης προσπαθεί να αποπροσανατολίσει και να βάλει στο στόχο τους πρόσφυγες και τις μειονότητες. Αυτοί όμως αντιστέκονται. Οργανώνουν μαζήματα στα τζαμιά και τις γειτονιές. Το κίνημα BLM συζητάει και οργανώνουν εξορμήσεις, συγκεντρώσεις, ολονυχτίες και διαδηλώσεις.

Όσον αφορά την άκρα δεξιά έχουμε καταφέρει να την αναγκάσουμε σε υποχώρηση, βασισμένοι και στο παράδειγμα του δικού σας ενωτικού αγώνα ενάντια στη Χρυσή Αυγή. Κάθε φορά που πήγαιναν να δράσουν και να κινηθούν ήμασταν

εκεί και οι μειονότητες ήταν μπροστά. Αλλά το κλίμα μίσους που καλλιεργεί η κυβέρνηση τους ξαναφέρει στην επιφάνεια. Χρησιμοποιεί τα επιχειρήματα τους και έτσι τους νομιμοποιεί και τους δίνει τη δυνατότητα να μεγαλώσουν.

Είδαμε την επιστροφή του φασίστα Τόμι Ρόμπινσον, του οποίου και τις δύο οργανώσεις είχε τσακίσει ο μαζικός αγώνας των αντιφασιστών και των εργατών. Κάλεσε μια διαδήλωση ενάντια στους μουσουλμάνους στο Τέλφορντ, μια κατεστραμμένη βιομηχανική πόλη του βορρά. Δεν είχαμε δει τέτοια συγκέντρωση τα τελευταία 10 χρόνια. Είναι μια επιστροφή, σε μικρή κλίμακα, της άκρας δεξιάς. Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι δεν θα τους αφήσουμε να βγουν από τους υπονόμους. Το Τέλφορντ έχει ελάχιστους μετανάστες αλλά έχει εγκαταλειφθεί από τις κυβερνήσεις. Αυτό δείχνει ότι ο ρατσισμός είναι κάτι που δυναμώνει μέσα από το κλίμα ρατσιστικού μίσους που έχει δημιουργήσει η κυβέρνηση και όχι λόγω της παρουσίας των μεταναστών. Γι' αυτό καλέσαμε αμέσως μια δυναμική αντιδιαδήλωση για να τσακίσουμε αυτή την προσπάθεια.

Ο πόλεμος, η ρατσιστική εκστρατεία του Τζόνσον που περιέγραψες, αναβαθμίζουν λοιπόν τη σημασία της Διεθνούς Μέρας Δράσης ενάντια στον Ρατσισμό και τον Φασισμό στις 19 Μάρτη;

Η 19 Μάρτη είναι εξαιρετικά σημαντική. Για δύο χρόνια δεν έχουν

γίνει μεγάλες διαδηλώσεις στη Μ. Βρετανία λόγω της πανδημίας και των περιορισμών. Αυτοί που βρίσκονταν στους δρόμους ήταν το κομμάτι των αντιεμβολιαστών που έχει σχέσεις με την άκρα δεξιά. Γι' αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό να φωνάξουμε πως οι δρόμοι μας ανήκουν. Να πλημμυρίσουν με ένα πολύχρωμο και πολυπολιτισμικό ποτάμι. Και είναι κομβικής σημασίας οι σοσιαλιστές και οι συνδικαλιστές να βρεθούν στο κέντρο αυτής της οργάνωσης. Και για να αντικρούσουμε τις κυρίαρχες ιδέες αλλά πάνω απ' όλα για να φέρουμε μαζί όλα αυτά τα διαφορετικά κομμάτια που θέλουν να παλέψουν.

Εξίσου σημαντική είναι η διεθνής διάσταση. Τον Απρίλη στη Γαλλία έχουν εκλογές. Το κύριο επιχείρημα της Λεπέν και του Ζεμούρ είναι ότι "οι Ευρωπαίοι δεχόμαστε επίθεση". Απέναντι σε αυτούς τους ρατσιστές δεν μπορούμε να ξεχνάμε ότι, ενώ προφανώς καλωσορίζουμε τους Ουκρανούς πρόσφυγες, στη Λευκωσία κλείνουν τα σύνορα στους μαύρους και τους μουσουλμάνους που θέλουν να περάσουν στην Ουγγαρία και την Πολωνία. Και με ποιον συναντήθηκαν οι ηγέτες αυτών των χωρών; Με τη Λεπέν. Εμείς απαντάμε διεθνώς και συντονισμένα πως θέλουμε ανοιχτά σύνορα για όλους.

Πρέπει να θυμίζουμε συνέχεια ότι οι εχθροί μας δεν είναι οι κατατρεγμένοι και οι φτωχοί αλλά οι πλούσιοι και ισχυροί. Στη Βρετανία έχουν αυξήσει μέσα στην πανδημία τον πλούτο τους 54 φορές. Το αντιρατσιστικό κίνημα πρέπει να είναι διεθνές διότι και οι εχθροί μας είναι διεθνείς: Όρμπαν, Τραμπ, Λεπέν, Τζόνσον.

Οι 32 διαδηλώσεις που θα γίνουν σε όλο τον κόσμο είναι μια αχτίδα ελπίδας σε έναν κόσμο που προσπαθούν να επιβάλλουν την απόγνωση. Στο Ηνωμένο Βασίλειο θα διαδηλώσουμε στο Κάρντιφ της Ουαλίας, στη Γλασκώβη της Σκωτίας και στο Λονδίνο στην Αγγλία. Θέλουμε να λάμψει αυτή η αχτίδα όσο το δυνατόν πιο δυνατά σε όσο το δυνατόν περισσότερα μέρη.

Σε αυτή μας την προσπάθεια, ο αγώνας σας ενάντια στη Χρυσή Αυγή είναι ένας λαμπρός φάρος της κοινής μας παράδοσης. Μας έδειξε ότι η άκρα δεξιά και ο φασισμός μπορούν να νικηθούν. Ότι δεν πρέπει να επικρατήσει η απόγνωση. Η νίκη σας έδωσε ώθηση στο αντιρατσιστικό κίνημα διεθνώς και πρέπει να πατήσουμε πάνω σε αυτή τη νικηφόρα παράδοση και να χτίσουμε ακόμα πιο δυνατά τη διεθνή μέρα ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό.